Josh's spodderende blik

Beelden die spodderend (speusticus) vervaardigd zijn kunnen in het spelonkige (speleum) geheugen bruin (spadix), koel en kalm (spissus) bewaard blijven

WOENSDAG 27 NOVEMBER 2013

St.-Ignatiuscollege te Amsterdam - Foto's 1956-1962 alsmede die van voor de oorlog en reünies erna

Een willekeurige verzameling van foto's in en om het voormalige St.-Ignatiuscollege te Amsterdam.

SPODDERARCHIEF

- ► 2018 (7)
- ► 2017 (7)
- ► 2016 (7)
- ► 2015 (14)
- ► 2014 (26)
- ▼ 2013 (37)
  - ► december (3)
  - ▼ november (19)
    - Arm- en Handgebaar
    - Constructor Meccano 1950 Voorbeelden en Constructi...
    - Magie en Amulet uit Das Sechste und Siebente Buch ...
    - Identiteitscrisis (oude Prenten)
    - Historische Foto's
    - St.-Ignatiuscollege te Amsterdam - Foto's 1956-196...
    - Geheime Liefdes 1970-2012
    - Uilenburgerstraat Amsterdam 1925
    - Amsterdam Vervoer 1941-1945
    - POLINCO - Joshadam - Sapere aude
    - Interviewtechniek op Nederlandse Radiozenders - wo...
    - De Kunst van Dating Brieven
    - Martin Heidegger op de Strijkplank
    - Koloniehuis St.-Antonius te Boxtel (1954)
    - Café Mulder te Amsterdam, Weteringschans 163 - His...
    - De Boerhaavekliniek te Amsterdam in Tijd van de Oo...
    - Halifax stort neer achter Carlton Hotel op dinsdag...

Jos Heitmann's bolleboos ter hoogte van de vensterbank. St.-Ignatiuscollege H.B.S. 3a (1959-1960) - Met Frank Huis in 't Veld, Pim van den Broek, Pim Roovers (spil), Robert Bakker, Adelbert Goede, Leo van de Lande (+), Leo Steenveld(†), Graziano Massaro, Wentholt e.a. Staand pater Frans Drs. Wassenaar S.J. (Geschiedenis). Memoires Schooltijd 1956-1962 Adobe/PDF Document.

Eindexamen St.-Ignatiuscollege HBS-B in De Tijd en Mb 2 VII 1962:

AMSTERDAM, 30 juni — St. Ignatiuscollege, HBS-B. De dames: R. van der Aa, R. Bakker, A. W. J. D. Dekkers, A. C. F. M. Dekkers, A. Goede, J. Heitmann, H. Hemmers, A. Leegwater, H. Maanicus, M. Mars, G. Massaro, R. Onel, B. Pekelharing, R. de Rooy, A. Schermer, W. Schlebaum, F. van der Staak, P. Stam, Th. Steur, J. Vissers, A. zum Vorde Sive Vording, E. Wessel.

Eindexamen *"de dames"* St. Ignatiuscollege HBS-B in De Tijd en Mb 2 VII 1962. De diplomauitreiking was op 29 VI 1962 in de aula. Schoolherinneringen St.-Ignatiuscollege 1956-1962 J.A. Heitmann in een pdf.

Dr. Chistiaan Jansen 13-7-1900 - 17-10-1961 directeur Ig tot overlijden

Frans van de Staak. - Cineast te Amsterdam - Overleden 28 V 2001. Atelier Frans van de Staak Uitvoerige bio- en filmografie.

Geschenkbierglazen in café Koekenbier 60er en 70er...

Reünie Delta Lloyd te Amsterdam

- ► oktober (3)
- ► september (3)
- ► augustus (5)
- ► juli (4)

BEELDEN DIE BEWAARD ZIJN EN BLIJVEN

Josz-Vosz
Amsterdam, Netherlands

Wat op de fotografische plaat spiedend, spionerend en spodderend is vastgelegd blijft in het spelonkige geheugen koel en kalm en ongelofelijk gedetailleerd geconserveerd.

Mijn volledige profiel weergeven

Boerenweetering voor 1910 - Boerenwetering met Rijksmuseum aan de horizon. Links pars Kaarsenfabriek, bruggetje wat nu is Ruysdaelstraat.

St.-Ignatiuscollege 17 IV 1945 - A ce temps il existait encore du neige.

St.-Ignatiuscollege architect Jos Cuypers 1861-194 - Vandaar nog geen muur met het beroemde groene poortje. In het reünie-boek van 1995 staat een foto van de in 1963 gesloopte muur en het vermorzelde groene poortje.

St.-Ignatiuscollege architect Jos Cuypers 1861-1949

Docentencorps

Docentencorps St.-Ignatiuscollege in de hal vóór de Lerarenkamer 1966. (Het Reünieboek uit 1995 p. 120-121 vermeldt foutievelijk 1976.) MemoiresSchooltijd 1956-1962 Klik op de foto voor groter beeld

1 † B. (Beb) Oomens, Nederlands

2 H.A.M. (Henny) Bresser, Nederlands
3 † 01-12-2009 F.E.M. (Felix) van Voorst tot Voorst S.J., Frans
4 † 1993 A. (Ton) B. Kropman S.J., Frans
5 † 1982 C. (Karel) Verhofstad S.J., geschiedenis economie
6 † 9-6-1992 G. (Gerarda) F.E.M Dierick Klap, biologie
7 † E. (Eduard) Bresser, Duits
8 † 1991 P.R.A.P. (Paul) Dresen S.J., recht staatsinrichting
9 † 15-04-2003 B. (Bernard) Huijbers S.J., muziek
10 H. (Hein?) Boelens, Duits
11 L. (Loek) Toepoel, gymnastiek
12 † 1980 L. (Lambert) Sweerts, natuurkunde wiskunde
13 † ? J.M.A. (Jo) Mols, boekhouden
14 † C. (Kees) Cornelissen S.J., Duits godsdienst
15 † 1999 G. (Gerard) Zaat S.J., Latijn Grieks
16 † 10-11-1997 A.G.P. (Ton) Wiewel S.J., natuurkunde
17 Th. (Theo) Wellens, natuurkunde
18 † 1997 G. (Gerard) Wijdeveld, Latijn Grieks
19 † A.J.H.M. (Toon) Siegmund, gymnastiek
20 † J. (Co) de Groote, Frans
21 H. (Han) Kemper, gymnastiek
22 † 16-10-1970 L. (Louis) Huf S.J., Nederlands
23 R. (Rob) Wagenaar, geschiedenis
24 † G. de Jong S.J., Grieks
25 † ? J. (Jan) van den Berg S.J., pater in opleiding
26 J. (Jos) Vrijburg S.J., godsdienst ?, Latijn Grieks
27 † 14-02-2011 A.Th.A. (Anselm) Janssen, scheikunde
28 H. (Henk) Ruhe, Nederlands
29 † F. (Frans) Middelhoff, scheikunde
30 † 27-08-2012 P.F.M. (Piet) Fontaine, geschiedenis
31 † M. (Maarten) van Rossum, Frans
32 † 1982 T. (Ted) de Cloet, Engels
33 † L. (Leo) Oomens, Nederlands
34 Gerard Meijssen, biologie
35 † 18-04-1997 L. (Louis) Lorié S.J., Latijn Grieks
36 † 1970 C. (Kees) Minderop S.J., wiskunde
37 † 30-01-2014 B.J.A. (Ben) Korstjens, Latijn Grieks
38 † C. (Carel) Reijnders, aardrijkskunde
39 † A. (Toon) Pels, wiskunde
40 † A.M.Th. (Fons) Cornelissens, Frans
41 † voorjaar 1968 E. (Ed) Seebregts, gymnastiek
42 Manfred Halsema, biologie
43 J. (Jos) Odekerken, Engels
44 A. (August) van Gessel S.J., prefect
45 Th. (Theo) de Wit, Engels
46 † 03-11-2006 H. (Hans) van Asten, natuurkunde
47 † F-J. (Frans-Joseph) van Beeck S.J., Engels
48 C.A.J. (Kees) Bouwmeester, wiskunde
49 † 22-05-2014 W. (Wim) van der Lee S.J., biologie
50 † 14-12-1981 C. (Cees) G.M. Miermans, aardrijkskunde

Samengesteld door Rolf Schoevaart. Aanvullingen en correcties zijn welkom via r.schoevaart@chello.nl

Met dank aan:
Leo Leclaire S.J., Hans Wilting S.J., Hans van Asten (†), Kees Bouwmeester, Anselm Janssen (†), Fred Mulder, Huub Mous, Nard Loonen, Jos Heitmann en Frank Schoevaart.
Versie: 25 december 2014

Jubileumboek Sint Ignatiuscollege " 'n Eeuw IG" (1995) pagina 120 en 121.
De foto werd gemaakt in september 1966 in de hal bij de docentenkamer.

1 † B. (Beb) Oomens Nederlands
2 H.A.M. (Henny) Bresser Nederlands
3 † 01-12-2009 F.E.M. (Felix) van Voorst tot Voorst S.J. Frans
4 † 30-09-1993 A.B. (Ton) Kropman S.J. Frans
5 † 1982 C.J.W. (Karel) Verhofstad S.J. geschiedenis, economie
6 † 2013 G. (Ger) Klap-Dierick biologie
7 † E. (Eduard) Bresser Duits
8 † 1991 P.R.A.P. (Paul) Dresen S.J. recht, staatsinrichting
9 † 13-04-2003 B.M. (Bernard) Huijbers S.J. muziek
10 H. (Hein?) Boelens Duits
11 L. (Loek) Toepoel gymnastiek
12 † 1980 L. (Lambert) Sweerts natuurkunde, wiskunde
13 † ? J.M.A. (Jo) Mols boekhouden
14 † C. (Kees) Cornelissen S.J. Duits, godsdienst
15 † 1999 G.A. (Gerard) Zaat S.J. Latijn, Grieks
16 † 10-11-1997 A.G.P. (Ton) Wiewel S.J. natuurkunde
17 Th. (Theo) Wellens natuurkunde
18 † 1997 G. (Gerard) Wijdeveld Latijn, Grieks

19 † A.J.H.M. (Toon) Siegmund gymnastiek
20 † J. (Co) de Groote Frans
21 H. (Han) Kemper gymnastiek
22 † 16-10-1970 L.E.H.M. (Louis) Huf S.J. Nederlands
23 R. (Rob) Wagenaar geschiedenis
24 † G. de Jong S.J. Grieks
25 † ? J. (Jan) van den Berg S.J. pater in opleiding
26 J.T.M. (Jos) Vrijburg S.J. godsdienst, ? Latijn+Grieks
27 † 14-02-2011 A.Th.A. (Anselm) Janssen scheikunde
28 † 18-12-2016 H. (Henk) Ruhe Nederlands
29 † F. (Frans) Middelhoff scheikunde
30 † 27-08-2012 P.F.M. (Piet) Fontaine geschiedenis
31 † M. (Maarten) van Rossum Frans
32 † 1982 T. (Ted) de Cloet Engels
33 † L. (Leo) Oomens Nederlands
34 G. (Gerard) Meijssen biologie
35 † 18-04-1997 L.T.A. (Louis) Lorié S.J. Latijn, Grieks
36 † 1970 A.C. (Kees) Minderop S.J. wiskunde
37 † 30-01-2014 B.J.A. (Ben) Korstjens Latijn, Grieks
38 † C. (Carel) Reijnders aardrijkskunde
39 † A. (Toon) Pels wiskunde
40 † A.M.Th. (Fons) Cornelissens Frans
41 † voorjaar 1968 E. (Ed) Seebregts gymnastiek
42 M. (Manfred) Halsema biologie
43 J. (Jos) Odekerken Engels
44 A.A.M. (August) van Gessel S.J. prefect
45 Th. (Theo) de Wit Engels
46 † 03-11-2006 H. (Hans) van Asten natuurkunde
47 † F-J. (Frans-Joseph) van Beeck S.J. Engels
48 C.A.J. (Kees) Bouwmeester wiskunde
49 † 22-05-2014 W.G. (Wim) van der Lee S.J. biologie
50 † 14-12-1981 C. (Cees) Miermans aardrijkskunde

Samengesteld door Rolf Schoevaart. Aanvullingen en correcties zijn welkom via r.schoevaart@chello.nl

Met dank aan:
Leo Leclaire S.J., Hans Wilting S.J., Hans van Asten (†), Kees Bouwmeester, Anselm Janssen (†), Fred Mulder, Huub Mous, Nard Loonen, Jos Heitmann, Frank Schoevaart en Manfred Halsema.
Versie: 30 december 2017

Paters en Surveillanten St.-Ignatiuscollege te Amsterdam 1945-1970

Naam (geboortedatum) Verblijf

Aarts, L.M. (Leonardus) (1929) 1961-1964
Adriaansen, G.J. (Gerard) (1916) 1959-1962, terug 1963-1975.
Alberts, J.C.W. (Josephus) (1899) 1951-1955
Alberts, J.H.J.M. (Joseph) (1954) 1966-1970
Arts, J.H.M. (Joseph) (1925) 1962-1963
Bakels, A.H.W. (Anton) (1932) 1956-1962
Bakker, L.A.R. (Leo) (1926) 1953-1954
Bakker, R.J.L.R. (Robert) (1921) 1956-1957
Beeck, F.J. van (Frans) (1930) 1954-1960, terug 1965-1970.
Beijer, W.A. (Wilhelmus) (1943) 1966-1969
Beijerbergen van Henegouwen, P.M.(Petrus of Piet) (1915) 1953-1959. Pater prefectus disciplinae.
Bellekom, W.T. (Wilhelmus) (1896) 1958-1962, 19--1975

Bennink, W.C. (Willem) (1920) 1957-1961
Berg, H.R. van den (Hendrikus) (1929) 1954-1957
Berg, J.H.T. (Johannes) (1923) 1955-1956
Berg, J.S.M. van den (Johannes) (1930) 1958-1961, terug 1968-1971.

Berk, J.J. van den (Johannis) (1914) 1949-1959
Berkel, A.M. van (Antonius) (1893) 1950-1963
Beuken, W.A.M. (Willem) (1931) 1955-1958
Beukers, C.M. (Clemens) (1909) 1955-1973
Bijmans, H.J. (Hendricus) (1934) 1959-1961
Bilsen, F.Th. (Franciscus) (1928) 1956-1958
Bleker, A. (Antonius) (1917) 1969-1977

Boom, M.A. van den (Martinus) (1910) 1953-1953
Bos, P.J.A. (Petrus) (1891) 1955-1959
Bot, B.A.H.M. (Bernardus) (1913) 1955-1961
Bouman, R.P.J.M. (Rutger) (1867) 1949-1953 overleden
Brandenburg J. (Jan) (1927) 1955-1957
Brandt, C.J.M. (Christiaan) (1929) 1955-1960
Breemen, P.G.M. van (Petrus) (1927) 1951-1953, 1958-1961
Bremer, J.M. (Jan) (1932) 1956-1962
Brenninkmeijer, M.A. (Michael) (1932) 1957-1961
Brinkhoff, J.G.A. (Johannes) (1912) 1952-1966 naar Duitsland.
Bruseker H.A.M. (Hermanus) (1924) 1959-1965
Camu, C.O. (Carl) (1937) 1956-1959
Cavadino, A.W.H.E. (Alexander) (1896) 19-- -1959
Cevat J.A. (Johannes) (1922) 1955-1956
Chappin, M.J.J.G. (Marcel) (1943) 1966-1977
Cooijmans, W.J.M. (Willem) (1900) 1939-1956
Cornelissen, G. (Gerardus) (1915) 1953-1968
Dicker, J.W.M. (Jacobus) (1931) 1965-1966
Doorn, F.A. (Frederikus) (1911) 1946-1953
Dopheide, W.A. (Wilhelmus) (1891) 1957 -1971
Dresen, J.A.P.M. (Joseph) (1924) 1962-1966
Dresen, P.R.A.P. (Paul) (1919) 1953
Eksteijn, F.J.J. ((Franciscus) ((1936) 1957-1962, 1964-1970
Eskes, S.P.J.M. (Simon) (1918) 1949-1962
Gerver, J.J.G. (Johannes) (1901) 1936-1957
Gessel, A.A.M. (August) (1931) 1965-1968
Gestel, G.H. van (Godefridus) (1891) 1962-1971
Gitsels, J.M.H. (Joseph) (1893) 1954-1956
Goedhart, A.H.R.E. (Anthonie) (1922) 1956-1956
Hamerlynck, J.V.T.H. van (Johan) (1942) 1967-1967
Hees, N. van (Nicolaas) (1915) 1950-1964
Heijmans, A.C. (Antonius) (1927) 1952-1954, 1955-1955

Hendriks, Th.W.A.M.(Theodoor) (1933) 1957-1958
Hensen, A.I. (Augustinus) (1875) 1939-1952
Hillenaar, H.G.C. ((Henricus) (1935) 1966-1967
Hirs, J.H. (Johannes) (1913) 1954-1962
Hoefnagel, A.H.J.M. (Antonius) (1940) 1962-1963
Hoefnagels, H.J.M. (Harrij) (1922) 1958-1959
Huf, L.E.H.M. (Louis) (1901) 1939-1970 overleden
Huijbers, B.M. (Bernardus) (1922) 1956-1973
Jansen C.J.A. (Christianus) (1900) 1951-1961 overleden
Janssen, A.J.T. (Arnold) (1924) 1959-1965
Jepkens, Th.A. (Theodorus) (1927) 1955-1960, 1967-1988
Jeuken, H.W.I. (Henricus) (1924) 1951-1953
Jonkers, J. (Johannes) (1917) 1951-1954
Kanters, J.H.H. (Joseph) (1889) 19---1971
Kemme, J.F.I.M. (Johannes) (1928) 1955-1955
Kempen, G.C. van (Gijsbertus) (1898) 1956-1958
Kemper, V.J.A. (Victor) (1929) 1956-1957
Kennis, P.J.M. (Petrus) (1904) 1942-1969
Kesteren, H.J. (Hendrikus) (1905) 1961-1962, 1967-1971
Kilsdonk, J.C.J. van (Johannes) (1917) 1947-
Kocken, Th. (Theodorus) (1895) 1952-1953
Korte, H.C.P. (Heribert) (1926) 1958-1959
Krabbendam, W.P.M. (Willem) (1938) 1966-1967
Kramer, L.F. (Leonardus) (1928) 1953-1954
Kropman, A.B. (Antonius) (1920) 1955-1971
Kurris, F.J.M.G. (Frans) (1926) 1968- 1970
Lans, J.A. van der (Johannes) (1888) 1942-1953 overleden
Larsen, J.G.J. (Jan) (1911) 1951-1955
Leclaire, L.J. (Leonardus) (1941) 1967-1977
Lee, W.G. van der (Wilhelmus) (1925) 1961-1974
Leewens, P (Peter), (1933) 1957-1963, 1967-1969

Leliveld, P.J.M. (Paulus) (1938) 1966-1967
Libois, Ch.H.P.M. (Charles) (1929) 1953-1954
Lier, D.H. van (Dionisius) (1925) 1951-1957, 1962-1964
Linden, P.T.H.M. (Peter) (1941) 1963-1967
Linnebank, J.A.M. (Josephus) (1934) 1960-1961
Loo, C.G.M. (Carolus) (1935) 1960-1963
Lorié, J. (Jacobus) (1920) 1951-1954
Lorié, L.T.A. (Ludovicus) (1916) 1948-
Maas, F.W.M. (Franciscus) (1934) 1961-1962, 1967-
Maas, S.A. (Simon) (1911) 1954-1964, 1964-1966
Mars, C.M.J. (Christiaan) (1933) 1969-1971
Matyasovich, H. (Henrik) (1923) 1960-1967
Meer, H. van der (Haye) (1926) 1955-1957, 1967-1973
Meijs, A.P. (Antonius Petrus) (1946) 1966-1967
Merx, A.F.L. (Adrianus) (1920) 1961-1966
Minderop, A.C. (Anthonius) (1889) 19---1974
Molnar, M. (Miklós) (1928) 1963-1989
Mooijman, J.P.W.M. (Joannes) (1915) 1960-
Mulder, J.C.A (Johannes) (1932) 1970-1971

Muskens, L.H. (Laurens) (1913) 1947-1956
Neervens, T.P.C. (Thomas) (1876) 19-- -1956
Nielen, S.F.A.M. (1927) 1954-1955
Noorden, J.W.M. (Johannes) (1926) 1953-1955
Oers, Th.J.M. (1935) 1960-1962
Oirschot, C.A. van (Cornelis) (1922) 1945-1959
Oosterhuis H.G.J.H. (Hubert) (1933) 1966-1970
Oostermeijer, F.J.M. (Franciscus) (1909) 1959-1961
Opbroek, H.H. (Henricus) (1928) 1953-1954
Oudshoorn, H.I. (Henricus) (1925) 1950-1956

Penning de Vries, P. (Petrus) (1928) 1967-1973
Pennings, A (Antonij) (1857) -1954 overleden
Peters, A.H. (Adrianus) (1945) 1967-1970
Peters, H.M. (Hendrikus) (1930) 1968-1971
Pinxter, P.J.C.A. (Pieter) (1918) 1957-1959, 1961-1964
Pisa, W.T. (Wilhelmus) (1926) 1962-1963, 1966-1966
Radanyi, R. (Rochus) (1914) 1957-1960
Roes, S.F. (Stephan) (1922) 1947-1953
Rooij, J. de (Jacobus) (1915) 1952-1954
Rooze, H.P.M. (Hermanus) (1915) 1951-1953
Rütte, H.V.J. le (Hendrikus) (1928) 1953-1956
Schabbink, Th.J. (Theodorus) (1910) 1964-1972
Scheer, P.F.J. van der (Petrus) (1872) -1956 overleden
Schelbergen, H.G.J.B.M. (Hendrikus) (1924) 1951-1954
Schellekens, A.W.E.I. (Antoon) (1921) 1958-1959
Schmidt, E.W. (Everhardus) (1929) 1964-1964
Schoonenberg, P.J.A.M. (Petrus) (1911) 1951-1953
Schopman, J.H.F.M. (Johannes) (1937) 1961-1963, 1966-1967
Segers, G.A.A.M. (Gerardus) (1918) 1953-1955
Smits van Oyen, J G.G.M. (Josephus) (1908) 1961-1964
Smits van Waesberghe, J.M.A.F. (Josephus) (1901) 1937-1966
Smulders, J.J. (Jacobus) (1912) 1943-1957
Stap, A.L. (Antonius) (1934) 1966-1971
Steege, P.M. ter (Petrus) (1904) 1941-1955
Stoffels, B.M.C. (Benoit) (1937) 1962-1965
Straathof, W.G.A. (1922) 1962-1964
Suasso de Lima de Prado, H. (Henri) (1917) 1965-1965, 1981-1981
Tangelder A.J. (Antonius) (1878) --- 1953 overleden
Tellingen, J.A.M. van (Johannes) (1934) 1967-1967
Terhal, P.H.J.J. (Petrus) (1935) 1961-1963
Thoma B.A. (Bernardus) (1924) 1962-1964
Veelenturf, F.W. (Ferdinand) (1927) 1964-1969
Veerkamp, A.J.C. (Antonius) (1933) 1960-1962
Ven, P.M.M. van der (Pieter) (1943) 1966-1972
Verhaak, C.R.O.M. (Christiaan) (1922) 1953-1953
Verheij, A.J.A. (Albertus) (1920) 1962-1967
Verheijden, E.H.S. (Everhardus) (1922) 1962-1967
Verhoeff, W.L. (Willem) (1939) 1962-1962
Verhoeven, A.J.F.M. (Arnoldus) (1934) 1967-1969
Verhofstadt, C.J.W. (Carolus) (1905) 1956-1982 Overleden
Vlaar, P.T. (Petrus) (1929) 1954-1961, 1965-1967
Vlijmen, L.A. (Leonardus) (1934) 1959-1963
Vlugt Th.C.J. (Theodorus) (1929) 1956-1958
Vollaerts J.W.A. (Johannes) (1901) 1953-1956 Overleden
Voorst tot Voorst, F.E.M. baron (Felix) (1920) 1966-1985
Vrijburg, J.T.M. (Joseph) (1932) 1957-1960, 1965-1968
Waesberge, H.P.J.M. (Henri) (1906) 1949-1956
Wal, J.J. van der (Jacobus) (1929) 1954-1955
Wassenaar, F.J.M. (Franciscus) (1918) 1957-1970
Welie, G.S.A. (Gerardus) (1926) 1965-1966
Welten, W.P. (Willibrordus) (1924) 1949-1954
Wernink J.H.A. (Johannes) (1924) 1951-1954
Wernink, H.S.J. (Harry) (1928) 1954-1955
Wessels A.J. (Antonius) (1883) 1948-1957
Wessels C.N.P. (Cornelis) (1880) --- 1963
Westen, N.P. (Nicolaas) (1931) 1956-1963, 1967---
Wiewel, A.G.P. (Antonius) (1925) 1949-1958, 1963-1985
Wilkens, G.T.A. (Gerardus) (1940) 1965-1968
Wilmering A.C.M. (Anton) (1931) 1958-1960
Wilting, J.T. (Johannes) (1932) 1958-1964 Overleden 14-11-2016
Wit, J. de (Johan) (1928) 1965-1968
Wobbe, F.A. (Frederik) (1936) 1962-1964
Wolf, G. (Gerard) (1911) 1952-1953, 1954-1964
Zaat, G.A. (Gerardus) (1921) 1957-1972
Zeeland H.A. van (Henricus) (1926) 1951-1955
Ziggelaar, A.N.M. (Augustinus) (1928) 1962-1964

Samenstelling: Jos Heitmann

St.-Ignatiuscollege Cour - Ik schat omstreeks 1960 dat de Hedera is verwijderd.

St.-Ignatiuscollege Patershuis uitbreiding - Ditmaal een nette wallenkant.

St.-Ignatiuscollege Schoolvoetbal 1958-1959 - Met Pim van den Broek, Leo Steenveld(t). Misschien Wentholt, Kok en Harmsen.

St.-Ignatiuscollege, nu Montessori vanaf 2002

St.-Ignatiuscollege - Vooraan nog geen telefoongebouw (is nu appartementencomplex).

Voormalig St.-Ignatius College aan de Hobbemakade met IHS. IHS = In Hoc Signo Vinces - In dit teken zul je overwinnen, devies van de Jezuïetenorde. Links ANNO, rechts 1911. (Foto: Jos Heitmann 25-7-2010)

Voormalig St.-Ignatius College aan de Hobbemakade, hoek Hobbemakade/Nicolaas Maesstraat. Het voor de hele school zo karakteriserende torentje, daaronder de kapel en op de begane grond de aula. Het torenje werd ook afgebeeld op spaarzegels bedoeld om leerlingen economie te leren. Bij ons regelde geschiedenisleraar Rooymans deze financiën. (Foto: Jos Heitmann 25-7-2010)

Patershuis in aanbouw

Studentenpastors in Rebellie St.-Ignatiuscollege - De rebelse studentenpastores medio 60er. Achteraan Huub Oosterhuis.

TEN SLOTTE NICO VAN HEES 1915-2002 Parr 12-9-02

Als God bestaat, meldt hij zich wel

ALS GOD er is, dan laat hij wel iets van zich horen, meende pater Nico van Hees. God is er niet toe gekomen, dus Nico van Hees is vorige week dinsdag gestorven zonder veel illusies. Met kerk en religie wilde hij niets meer te maken hebben, zei hij zes jaar geleden tegen dablad Trouw. "Ik ben een pacifistisch, anarchistisch agnost. De onzekerheid van het mysterie geeft mij de zekerheid van rust. Ik ben niet bang voor de dood."

Nico van Hees werd een symbool van het Nederlandse katholieke verzet tegen Rome, maar toen was hij al bijna vijftig jaar oud. Daarvoor doorliep hij een zo op het oog keurige katholieke carrière: misdienaar bij de Jezuieten, de Latijnse school in Gemert, het noviciaat in Grave. Daarbij studeerde hij nog Nederlands en theologie en in 1949 werd hij tot priester gewijd en ging hij godsdienstlessen geven aan het Amsterdamse Ignatiuscollege.

Maar intussen had Van Hees wel wat anders aan zijn hoofd gehad. bleek uit dat interview in Trouw. De filosofie- en theologielessen vond hij flauwekul – 'zinloos stoeien met begrippen' –, hij verdiepte zich liever in de literatuur.

In het begin van de oorlog woonde hij in het Haagse Aloysiusvyldyceum, de school werd door de bezetter gevorderd, waarop Van Hees de bibliotheek in beslag nam, die in zijn kamer onderbracht en begon met het 'Grote Lezen'. Na de bevrijding richtte hij de aula van de school in als filmzaal en verzorgde hij elke avond een programma van zeven tot elf. "Daarna ging ik met de officieren die tegenover ons in de villa's gestationeerd waren aan de cognac tot twee, drie uur 's nachts. Ik leerde het losse leven kennen en van studeren – Ik moest mijn Nederlands nog halen – kwam niets terecht." En de Heer gaf nog steeds geen sjoeche.

1998 FOTO GEORGE VERBERNE

Dat stond zijn inwijding niet in de weg. Het leven in de Orde der Jezuieten voelde hij als zand tussen zijn vingers weglopen, maar Nico van Hees had geen alternatief, vond hij. Op het Ignatiuscollege ontmoette hij Loes, een achttienjarig meisje dat op de linnenkamer werkte. De uiteraard nogal gecompliceerde romance leidde in 1977 tot een huwelijk, het tweetal is altijd bij elkaar gebleven.

In de jaren vijftig werd hij gevraagd voor de redactieraad van *De Linie*, oorspronkelijk een zeer rechts-katholiek blad. Maar in de jaren vijftig werd de koers progressiever, en daar droeg Nico van Hees ook schrijvend toe bij. De abonnees waren wat minder enthousiast en zegden massaal op. Een lezersactie bracht weer geld in het laatje, in mei 1963 verscheen het blad op kleiner formaat onder de naam *De Nieuwe Linie*. In augustus 1963 opende het blad met een artikel 'Huwelijk en Pil', waarin de kerkelijke houding tegenover anti-conceptie ter discussie werd gesteld. Een half jaar later trokken de Jezuieten hun handen van het blad af, maar drie van hen, naast Nico van Hees ook J. Arts en W. Pisa, bleven verbonden aan het blad. In april 1964 verbood de orde de drie nog langer mee te werken aan wat inmiddels echt een links blad geworden was.

Bisschop Bekkers toonde ruggengraat. Hij was bereid de vasthoudende redacteuren te 'incardineren', onder eigen verantwoordelijkheid te nemen. Ze zouden de Orde der Jezuieten moeten verlaten, maar konden aan het werk blijven zonder met de kerk te breken. *Het Parool* sprak van 'een demonstratieve daad van verzet tegen starheid en onbegrip van de leiding der orde in Rome'.

Pisa koos uiteindelijk toch voor de Jezuieten. Van Hees en Arts werden 'wereldheer', priester buiten welke orde dan ook. Na enige tijd verliet Van Hees de Nieuwe Linie. Hij trad in dienst van *Het Vrije Volk*, waar hij veel schreef over de nasleep van de Tweede Wereldoorlog. Het Vrije Volk trok zich terug in Rotterdam. Nico van Hees werd leraar Nederlands. Op het Waterlantcollege bracht hij zijn liefde voor literatuur over op de leerlingen.

Of hij nog wereldheer was, wilde Trouw weten. "Nee, ik hechtte geen waarde aan die formaliteit. Had ook geen zin in stunts of ophef. Ik krijg nog wekelijks post van het bisdom Den Bosch, maar die gaat de prullenbak in."

PAUL ARNOLDUSSEN

Nico van Hees (1915-2002)

In het voorbijgaan Kees Fens

V12-9-02

Nico van Hees, journalenz

IN het telefoonboek stond achter zijn naam 'journalenz', journalist enzovoort dus. Dat iemand een carrière van kennelijk twaalf ambachten als beroep opgeeft in een openbare publicatie, moet uniek zijn. Toch kende ik hem naast journalist alleen als leraar Nederlands. Ik denk dat dat hij bedoelde in het ene beroep altijd een hoop andere dingen te doen.

Hij was inderdaad op een hogere slordige manier met van alles bezig. Het meest met contacten met allerlei mensen, voor wie hij alle tijd had. Uit het 'enzovoort' van zijn vroegere leven is hij die aandacht voor mensen altijd trouw gebleven. Eens was hij jezuïet en priester en binnen zijn toch niet onoorspronkelijke orde enigszins ongewoon.

In het midden van de jaren veertig liep hij als lagere ordebewaarder rond op het Amsterdamse Sint-Ignatiuscollege. Hij zag er met zijn lange magere gezicht toen al slecht uit; hij oogde wat slordig – ook een toog kun je nonchalant dragen – en grijnsde altijd met begrip naar ons. De ordehouder moet zelf een opstandeling zijn geweest. Hij heette toen Pater van Hees en hij studeerde Nederlands.

In de tweede helft van de jaren vijftig zag ik hem terug. Zijn gezicht was nog langer en magerder geworden. Hij was nu Nico van Hees, nog altijd jezuïet en priester. Hij werd journalist bij het door zijn orde geleide weekblad *De Linie*. Daar was hij redacteur voor alle zaken enzovoort. Al gauw heette hij gewoon 'Hees' en dat paste bij hem, want hij was niet alleen informeel, maar ook wars van alle flauwekul. Zo leek het, want hij kon op een slimme manier vele rollen spelen. Op een iets te doorzichtige wijze (en dat ontwapende) was hij erg jezuïtisch.

De Linie werd *De Nieuwe Linie*, de jezuïeten verdwenen, maar Hees bleef. Hij leek religieus gezien een kleine zelfstandige geworden. De opstandeling die ik in mijn jeugd in hem zag, trad naar buiten. Dat hij uit zijn orde verdween, was te verwachten. Het bisdom Den Bosch nam hem als buitenspeler aan. Maar Hees zat op de glijbaan van de tijd. Hij trouwde. Hij werd nu als getekende leek journalist bij *Het Vrije Volk*.

Ik was hem toen al lang uit het oog verloren. Eén keer zag ik hem terug: hij stapte van een heel oude damesfiets om mij te begroeten. Hij zag er verweerd en nog altijd wat slordig uit, zijn zachte stem had de oude hartelijkheid, zijn alles relativerende grijns was nog breder geworden. Hij informeerde belangstellend naar van alles.

Ineens zag ik het: hij was een lieve man. Hij fietste weg, weinig rechtlijnig, over zijn rug nog groetend. Hij reed in het spoor van zijn levensweg.

Of hij met *Het Vrije Volk* ten onder is gegaan, weet ik niet. Maar Hees werd weer leraar Nederlands. Of hij in die lerarenjaren nog geschreven heeft, weet ik niet.

Hij schreef heel vlug, in een wat onrustig handschrift, een groot stilist was hij niet. Maar hij had de dienstbaarheid van die oude orde nooit verleerd. Hij woonde bij onze laatst onmoeting al een tijd in de Kartuizerstraat in de Amsterdamse Jordaan.

Volgens de regel van zijn oude orde mag een jezuïet altijd kartuizer worden. Hij heeft het op zijn manier gedaan. Hij woonde er met zijn vrouw in een klein huisje.

Hij heeft – en dat was zijn grootheid – nooit groot gedaan. Zijn slordige, kale toog van eens is hij altijd blijven dragen.

Gisteren las ik dat hij op 5 september is overleden. Hij is zevenentachtig jaar geworden. Zoveel jaar had ik hem nooit toegedacht: hij leek al in de jaren veertig een ziekte onder zich te hebben. De groeven in zijn gezicht zullen hun diepste punt hebben bereikt. Hij moet een mooie oude kop hebben gehad. De grijns zal een liche lach zijn geworden. Hij werd ziek, ging dood, enzovoort.

Nico van Hees (1915-2002)

Sint Ignatius van Loyola

St.-Ignatiuscollege H.B.S. 3e klas - Met Pim Roovers, Steenveld(t). Jos Heitmann hier niet bij. Zittend Heer Alles (Nederlands). Memoires Schooltijd 1956-1962

St.-Ignatiuscollege Zangkoor. Heilig Hartfeest 1942 Zangkoor o.l.v. pater J.M. Smits van Waesberghe S.J. (1901-9/10-1986).

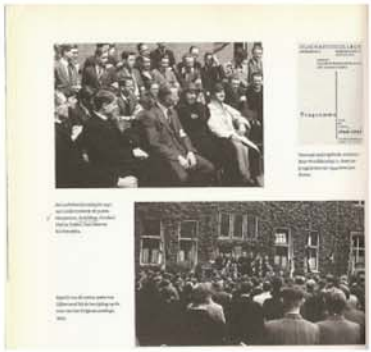

St.-Ignatiuscollege Luchtbescherming 1941. Bevrijding 1945 met Speech door rector pater van Rijkevorsel. Reünieboek p 64 - Vooraan Mooyman, Reichling (januari 1948 uitgetreden), Huf en Fokke. Sondaal e.a. Reünieboek p 60. St.-Ignatiuscollege Processie 1942-1945 met *tram* - Pontificale heilige mis op de cour. Achtergrond "tram" (toiletten).

Zoals er staat, voor de deuren aan de Jan van Eijckstraat. De reünie gaf maar weinig klasgenoten te zien, vandaar dat de reüniefoto (niet gepubliceerd) Gym *en* H.B.S. samen.

St.-Ignatiuscollege Schoolwedstrijden 1942 Huigen

Rallye, een fietstocht met hindernissen. 1959. Groepjes van 5 of 6. Gestencilde routebeschrijving. Zichtbare en onzichtbare controleposten. Prijs te winnen. Alhier: Van Leeuwens, Seebregts, Blocks, Van Kilsdonk S.J., Distelbrink en Wilmering

PATER PROF. DR. JOSEPHUS
MARIA ANTONIUS FRANCISCUS
SMITS VAN WAESBERGHE

Overlijden pater Prof. Dr. J.M.A.F. Smits van Waesberghe S.J.

R.K. kerk De Krijtberg aan het Singel ~1900 - In deze kerk vond op 18 september 1895 de mis plaats ter ere van de opening van het R.K. Gymnasium aan de Herengracht 446 te Amsterdam.

St.-Ignatiuscollege Han Douwes promoveert op z'n 92e jaar - Oud-Ignatiaan Dr. Han Douwes (92) promoveerde op 20 december 2000 aan zijn ziekbed. Hij heeft 67 jaar gedaan over zijn proefschrift maar dan heb je ook wat! Het is Titus Brandsma geweest die hem het idee voor zijn proefschrift aan de hand deed. Een teksteditie van de Latijnse vertaling die Geert Grote in de 14e eeuw maakte van Jan van Ruusbroecs mystieke werk. ***Bron: Folia 17 J54 (15-12-2000) p4-5***

Schoolkamp Ignatiuscollege 1948

choolkamp Ignatiuscollege corvee (de Pens kijkt toe).jpg

Mis in kamp Zegenwerp 1948 ws

Dagtocht collegekamp grote rust 20-8-1948

Gym VIb 1951 (Vught retraite)

Gym VIb 1951 (Vught retraite)

Ignatiuscollege 5e of 6e klas (1951 of 1952).jpg

J.J.M. Bakker (leraar Nederlands, 1948

St.-Ignatiuscollege Tekenzaal met Ben Reith 1932 - Bernard Reith (1894-1974) was een veelzijdig vakman. In stramme houding voor de deur. Het tekenen van een leeuw kon hij gezien vanuit alle richtingen. Kunstgeschiedenis volledig uit zijn hoofd. De zwart/wit foto's mochten wij apart kopen voor ons folioboek. Werkzaam was hij als illustrator voor de Katholieke Illustratie met een strip Monki's Reis om de Wereld. Kunsthistorische serie Uit de Schatkamers van de Beeldende Kunst. Illustrator van de kaartjes in het geschiedenisboek Onze Nederlandse Stam en Staat, Deel I (1937) en Deel II (1938) door G.J. Rooijmans, eveneens leraar (Geschiedenis) aan het Ig.

Bernardus Antonius Johannes Reith

Functie / titel: illustrator
Geboorte- en sterfdatum:
16 oktober 1894 / 17 augustus 1974
Plaats geboorte: Maarsseveen (Maarssen)
Plaats sterven: Maarssen
(ZIE: Reacties onderaan)

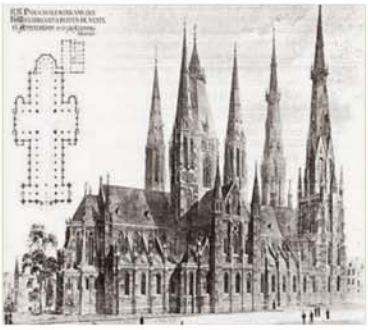

Als geen ander kende Ben Reith de architectuur van de "kathedraal" St.-Willibrorduskerk buiten de veste (1871) te Amsterdam met als architect P.J.H. Cuypers. Hij leerde ons dat de vier torens om de eerst in 1924 afgebouwde koepel wegens geldgebrek niet konden worden gerealiseerd zodat de tegendruk inwendig moest worden opgevangen door vier stalen balken welke de esthetiek van het interieur welzeker hebben geschaad. Ook vermoedde hij dat *indien* de torens *wel* alsnog gebouwd zouden worden 'n architect zich wel driemaal zou bedenken voornoemde vier balken te laten verwijderen!

St.-Ignatiuscollege met opgehoogde grond aan de Boerenweetering - St.-Ignatiuscollege op het voormalige Duivelseiland. *Hardnekkig werd deze geschiedenis verzwegen...* Beschikking over grondstuk 26 september 1909. Aanbesteding 13 mei 1910. Ontwerp Ir. Jos. Th. Cuypers (1861-1949). Eerste paal 13 juni 1910. Plechtige eerste steenlegging 16 september 1910. Hoogste punt 23 december 1910. Verhuizing van Herengracht naar Hobbemakade 51 begin september 1911. Start onderwijs Gymnasium en H.B.S.12 september 1911. Driehonderdste leerling 1911.

St.-Ignatiuscollege Kapel met glasmozaïek van Joep - Vermurailtechniek door Joep Nicolas (1897-1972). Ik herinner mij zijn stem uit een radioprogramma. Het *Leidmotiv* in zijn werk is *de ontmoeting*. Alhier de gekruisigde Christus, heerser over hemel, aarde en onderwereld.

St.-Ignatiuscollege Groene Poortje na de sloop 1963. Reünieboek 1995, p 31. - Voor velen een traan. Anderen mompelen: "*Mot dit nou?*"

Halfvastenuitvoering in Ignatiuskapel, Amsterdam – 31 maart 1962. Eerste volkstaal liturgie.

Halfvastenuitvoering in de Ignatiuskapel, Amsterdam - 31 maart 1962. De dirigent is Bernard Huijbers S.J. Eerste volkstaal liturgie.

Koor Ignatiuscollege 1946 of 1947 (met Koppedraaier & Huijbers Foto van Jan Botman)

Huijbers S.J. dirigeert 1974

Huijbers S.J. dirigeert 1974

St.-Ignatiuscollegekoor 9-6-1965 bij de stereo-plaatopname van *Zijn liefde gaat van mond tot mond* o.l.v. Bernard Huijbers S.J. Niet te zien het orgel waarachter Antoine Oomen. Zie Blog Nard Loonen d.d. 12-11-2014.

Koor St.-Ignatiuscollege 1946 of 1947 met Koppedraaier S.J. & Huijbers S.J. (Foto van Jan Botman).

St.-Ignatiuscollegekoor in de AVRO studio 1964 met het lied *Zijn liefde gaat...* De dirigent is Bernard Huijbers S.J. Zie Blog Huub Mous 22-11-2014.

St.-Ignatius college 1954 eindexamenklas paters Muskens S.J., C. (Kees) Minderop S.J. en Jan Fontijn recht beneden.

Reunie klas VI Gym (eindex.1952) van Ignatiuscollege

Deze stereo-plaat is echter uitgebracht in 1966. Zie aanvulling Blog Nard Loonen d.d. 16-11-2014. Het glas-in-loodraam is een foto uit dat van de kapel. Er zijn meerdere LP's uitgebracht, de datering is onzeker.

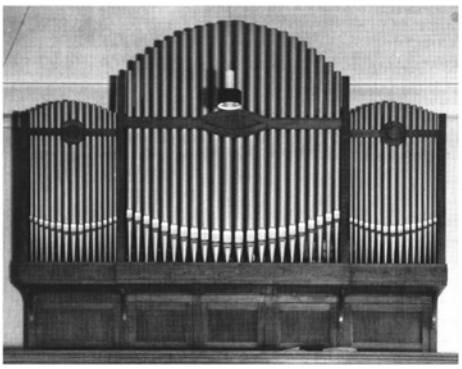

Het orgel met 14 registers uit de kapel ligt opgeslagen bij Flentrop te Zaandam. Zie Blog van Nard Loonen. Eerst op 11 november 2014 heeft Nard *de* verlangde informatie gekregen dat het orgel vanwege de orgelladen in zo slechte staat verkeert dat renovatie al te kostbaar wordt. De eigenaar (Jezuïetenorde) ziet derhalve daarvan af zodat het orgel wordt *afgevoerd*. (Dit betekent euthanasie!) Zie Blog Nard Loonen d.d. 12-11-2014.

De Meubelabriek en de Parfumfabriek op het Duivelseiland.

Op dat kamp was ik een week aanwezig. Even heimwee, pater hierboven Piet M. Beijerbergen van Henegouwen S.J. (op school *præfectus disciplinæ*) had 'n goed woord voor mij over. Een waar psycholoog!. Wandelen, fietsen en vooral eten door de boslucht. Je leerde zingen als de beste, ook een gymnasiumliedje als *Delphi*. Dan het lang verwachte kampvuur met vertelling door de geschiedenisleraar F. Fontaine. Een belevenis! Van Kampen met de boot terug naar Amsterdam, steiger achter het CS. Jezuïeten kunnen organiseren als de beste!

Mis in kamp Zegenwerp 1948 ws

St.-Ignatiuscollege 1946 eindexamenklassen H.B.S.- - 1946 Retraite te Vught. Vooraan in kostuum rector pater P.J. van Rijkevorsel.S.J., X, Cavedino.S.J.

St.-Ignatiuscollege Gymnasium klas 1c 1960-1961

St.-Ignatiuscollege Vakantiekamp Vilsteren 1958. - Het motorschip vertrok van de steiger achter het CS. Alle fietsen werden op het dek *aangestapeld*. De vaartijd bedroeg 4 uur. De fietstocht van Kampen naar Vilsteren ruim 1 uur.

St.-Ignatiuscollege Vakantiekamp Vilsteren 1958. - De centrale tent voor eten en zingen.

St.-Ignatiuscollege Vakantiekamp Vilsteren 1958. - De slaaptent voor een der groepen. Hier 14-15-jarige scholieren.

St.-Ignatiuscollege Vakantiekamp Vilsteren 1958. - Slaaptent

St.-Ignatiuscollege Vakantiekamp Vilsteren 1958. - Volleybal, de scheidsrechter is een ervaren sporter.

Dagtocht collegekamp, grote rust 20-8-1948.

Schoolkamp St.-Ignatiuscollege 1948.

Schoolkamp St.-Ignatiuscollege 1948.

Schoolkamp St.-Ignatiuscollege corvee (de Pens kijkt toe).

St.-Ignatiuscollege Vakantiekamp Vilsteren 1958. - Kampvuur voorbereid. Als het vuur hoog staat gaat de leraar geschiedenis Fontaine uitwendig een verhaal vertellen, meestal op literaire grondslag. Na afloop is men verplicht *in volkomen stilte* (silentium) zich te begeven naar de slaaptent.

Zomerkamp 1961

St.-Ignatiuscollege Klas 1ß **1957-1958 met Seebregts (Gym);**
St.-Ignatiuscollege **Klas 2ß** 1961-1962 met Huub Mous met colbert + stropdas en Jaap de Hoop Scheffer vooraan rechts; Nard Loonen midvoor met pater Bremer S.J. (Latijn)

St.-Ignatiuscollege Retraite te Vught september 1941

Deze Beeldbank is samengesteld door Huub Mous en geplaatst in zijn Blog. *Hyperlink*. Hij op zijn beurt kreeg foto's van Paul Welling en Wim Pijls.

Ignatius Reünie 22-4-2006 in de Obrechtkerk Gregoriaans Koor (ze deden hun best) met Ineke Loe.

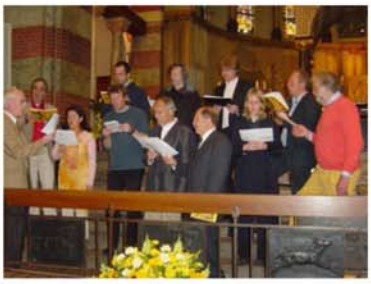

Ignatius Reünie 22-4-2006 in de Obrechtkerk Gregoriaans Koor door Leraren met Ineke Loe (Tekenen).

St.-Ignatiuscollege Gym VIß 1951 Vught retraite met Kerremans S.J.

St.-Ignatiuscollege eindexamenklas 1940 colbertjes met prefect B. Sondaal.

St.Ignatiuscollege Bernard Huijbers S.J. -1967-. Leraar Muziek aan het St.-Ignatiuscollege te Amsterdam, dirigent koor en orkest, organist. Voor informatie over zijn levensloop, zie mijn School-Herinneringen.

St.-Ignatiuscollege Van Kilsdonk S.J. en Huijbers S.J.

St.-Ignatiuscollege Pater Bremer S.J. (Latijn), Huub Mous en Nard Loonen. Vooraan naar politiek rechts kijkend is Jaap de Hoop Scheffer. Foto genomen aan de kopse kant van het patershuis.

uid.
erdam.nl
Jaargang
Nummer
08 03 1

Traditionele ondergrondse parkeergarage voor Boerenwetering

Werkzaamhed
Gelderlandplei

Protest tegen uitbreiding

Nieuwstadt

Gebouw Fons Vitae Ondergrondse gymzalen en klaslokalen.

SINT IGNATIUSCOLLEGE II

24

Deze enigermate amateuristische schrijver maakt een klein foutje: het 50-jarig feest (niet 60!) met kermisattractie op de cour van het St.-Ignatiuscollege vond wegens de oorlogsomstandigheden niet plaats in 1945 maar werd uitgesteld tot in 1946. (Reünieboek p34,93)

VISHANDEL Gebr. VAN AS
Kattenlaan 155A - Telefoon 720510
AMSTERDAM

van Rooy
TROMMELEN
RIJNSTRAAT 18 - TEL. 71.38.16

25

De Harpoen "Jeugdnummer" voor de drie laagste klassen op februari 1963 met een toch wel verdienstelijk artikel over de geschiedenis van het St.-Ignatiuscollege door (de weliswaar oudere) Leo van der Vliet. Zie Huub Mous blog d.d. 26-2-2014.

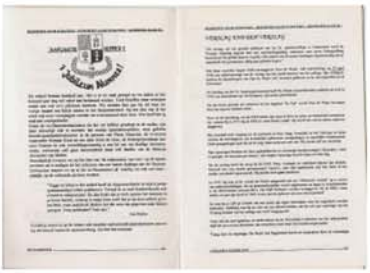

De Harpoen 100 Jaar Ig 16-9-1995 p12 Inleiding

De Harpoen 100 Jaar Ig 16-9-1995 p14 Vervolg artikel

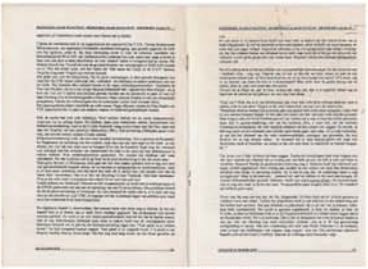

De Harpoen 100 Jaar Ig 16-9-1995 p16-17 Vervolg artikel

De Harpoen 100 Jaar Ig 16-9-1995 p18 Vervolg Harme

De Harpoen 100 Jaar Ig 16-9-1995 p20-21 Vervolg.

De Harpoen 100 Jaar Ig 16-9-1995 p22-23. Artikel door Jos Heitmann over Ernst Jünger.

De Harpoen 100 Jaar Ig 16-9-1995 p24-25 Bijdragen - De Harpoen

Amsterdam, 20 oktober 2011

Aan: Alle oud-collega's (oud-leerlingen van het St. Ignatiusgymnasium
Betreft: Open Huis op **zaterdag 29 oktober 2011** voor oud-leerlingen en oud-collega's.

Beste oud-collega / oud-leerling,

Onze excuses voor de late uitnodiging. Door de verhuizingen heeft het ons enige tijd gekost de adressen te achterhalen in het archief.

Op zaterdag **29 oktober van 15.00 – 18.00 uur**, knoopt het St. Ignatiusgymnasium Open Huis voor al haar oud-leerlingen en oud-collega's. U bent dan in de gelegenheid om ons nieuwe gebouw aan de **Jan van Eijckstraat 47** te bezichtigen.

Na 32 maanden op een tijdelijke locatie in Buitenveldert, is het St. Ignatiusgymnasium weer terug in zijn vertrouwde buurt en in een gebouw van mids op te zijn. Het oude pand 'Sti' gebouw is deurzaam gerenoveerd en is in een neuveau-vormgeving bij gekomen.

U bent van harte uitgenodigd om het nieuwe gebouw te bezoeken en ons bij te praten met uw oud-collega's en oud-leerlingen.

U kunt zich aanmelden voor het Open Huis via:
http://www.formdesk.com/ignatiusgymnasium/OpenHuis
De kosten zijn 15 euro (inclusief 4 consumpties), te voldoen bij de kassa aan de deur.

Met vriendelijke groet,

Anita Doornmeier
Rector St. Ignatiusgymnasium

St.-Ignatiuscollege Uitnodiging voor Reünie 29-10-2011.

St.-Ignatiuscollege 1936-1942 met C.W.J. Kerremans S.J.

St.-Ignatiuscollege klas 1940 colbertjes met B. Sondaal S.J.

Anton Reichling, leermeester van Tervoort maar alleen schriftelijk en via een tussenpersoon aangezien met een vitandus (een geëxcommuniceerde uitgetredene) niet mocht worden omgegaan.

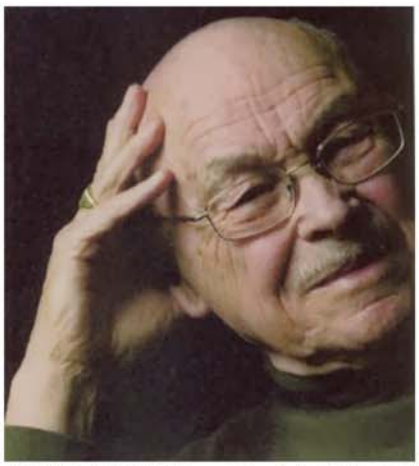

Dr. Bernardus T. Tervoort (29-5-1920 - 17-8-2006). Geboren te Groesbeek. Opleiding tot Jezuïet. Studie Linguistiek UvA, indirect leerling van Anton Reichling (ex-S.J.). Leraar Nederlands aan het St.-Ignatiuscollege te Amsterdam (1944-1952). Dissertatie (1953) over de taalcommunicatie bij doven (St.-Michielsgestel). Werkzaam Amerika. Uitgetreden met pauselijke toestemming uit de S.J.-Orde en gehuwd. Hoogleraar psycho- en patholinguistiek aan de UvA. *Van zijn memories bezit ik een pdf.*

St.-Ignatiuscollege Eindexamen 1940. Eerste rij links Sondaal S.J.

Eindexamenklas met Fens

St.-Ignatiuscollege 1952-1953

St.-Ignatius college 1954, eindexamenklas pater Muskens S.J. C., (Kees) Minderop S.J. (erge kerel) en Jan Fontijn recht beneden.

Ignatiuscollege 5e of 6e klas (1951 of 1952).

Reünie klas VI Gym (eindex.1952) van St.-Ignatiuscollege

St.-Ignatiuscollege Tegeltableau 1912. Thans weet ik dat het tableau zorgvuldig verplaatst is naar het Ig-gebouw aan de Anthonie van Dijckstraat, vervolgens naar het Ig-gebouw aan de Jan van Eyckstraat. (*Informatie van Rolf Schoevaart, archief Montessori Lyceum Amsterdam.*)

Maria Congregatie; Oorkonde St.-Ignatiuscollege 193...

Kerremans, C.W.J. S.J. rector St.-Ignatiuscollege 1936-

Bouman, R.P.J.M. S.J. leraar St.-Ignatiuscollege sinds...

Dr. Piet Fontaine (Geschiedenis en Filosofie) St.-Ignatiuscollege.

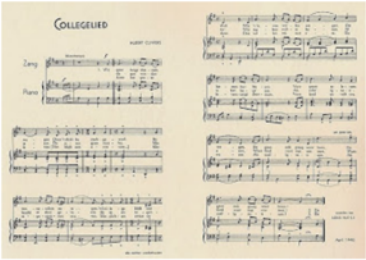

Collegelied Hubert Cuypers, woorden Louis Huf S.J. April 1946

SLOTLIED
Orgelbegeleiding: Antoine Oomen

Ignaci dat den Heer u seghen
G'en hadt niet minder als gelijk.
Het zwaarste moet toch het zwaarste wegen
En d'aard in mijn als 't hamelrijk.
Bekeer vrij 't mes, in Christus'les
Al slaat de kroon van Spanjen goud
De hemel geeft nog rijker soud.(1)

Neem krachten aan, beschrijf z'een regel
Van ijver heet, van rede koel.
En twijfel niet, gij zult het zegel
Wel krijgen van den Roomschen stoel
Want zulk een plant, die Godes hand
Gepotst heeft zal niet vergaan,
Zolang z'in haar geld blijft staan.

Verwint met offer en gebeden,
Verwint met lessen, vroeg en laat,
Verwint met as en haren kleden
Verwint met heusen caritaat.(2)
En met de deugd, de tere jeugd
Te leren in uw wijze school:
Dit is het wapen van Loyool.

Man Gods, die nu met gulden sterren
Betreedt met voeten als een vloer,
Help ons gebed, stil ons van verre
Tot pels en vrede al 't rumoer
Om Christus kerk, of maak ons sterk
Om op uw spoor door 't enge pad
Te komen tot uw rijke stad.

(1) soud: soldij, loon
(2) caritaat: liefde

St.-Ignatiuscollege Ignaci dat den Heer u seghen - Laatstelijk meegezongen op de reünie in de Obrechtkerk 16-9-1995. Het is in de laatste zin dat een woord een onverwachte toon heeft dat mij doet denken hier wellicht met een kerktoonaard te maken te hebben. De bladmuziek kan ik nog niet terugvinden. Is doch de melodie naar "Hoe groot (ô Heer) en hoe vervaerlic | Staet nu ons leven vol verdriet?" uit Valerius' Gedenck-clanck. Het is Dr. Nard Loonen (Ig, 1966) die in zijn weblog heeft gemaakt "Een Uitvoerige Analyse van dit Ignaci-lied", aanbevelenswaardig!

St.-Ignatiuscollege - Herman Bruseker S.J. Geboren 26-8-1924, ingetreden 14-9-1945, priesterwijding 22-8-1957, pater Prefect aan het Ig vanaf 1960 ongeveer, minder prominent geworden dan zijn voorganger, overleden 26-4-2003.

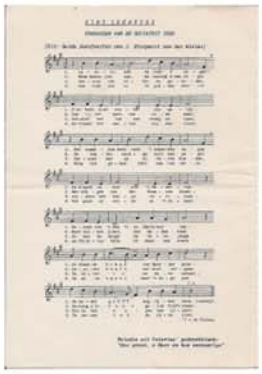

St.-Ignatiuscollege Ignaci dat de Heer u zegen

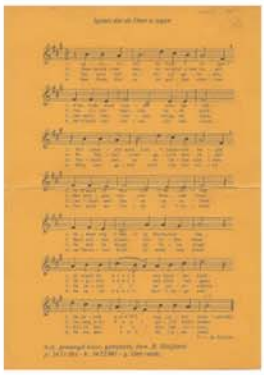

St.-Ignatiuscollege Ignaci dat de Heer u zegen

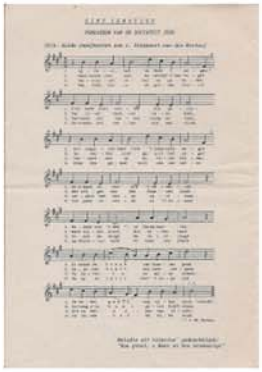

St.-Ignatiuscollege Ignaci dat de Heer u zegen

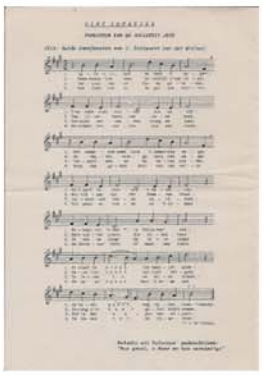

St.-Ignatiuscollege Ignaci dat de Heer u zegen

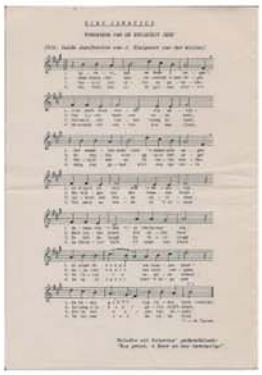

St.-Ignatiuscollege Ignaci dat de Heer u zegen

St.-Ignatiuscollege Collegestropdas

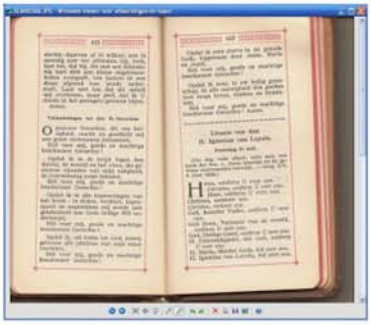

Litanie van den H. Ignatius in WAAKT EN BIDT! - Communie- en Gebedenboek door C. Coopman S.J. Imprimatur Mechelen, 23-12-1936 p423-428

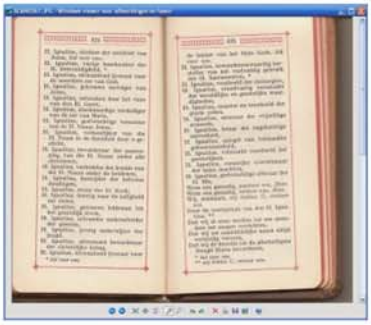

Litanie van den H. Ignatius in WAAKT EN BIDT! - Communie- en Gebedenboek door C. Coopman S.J. Imprimatur Mechelen, 23-12-1936 p423-428

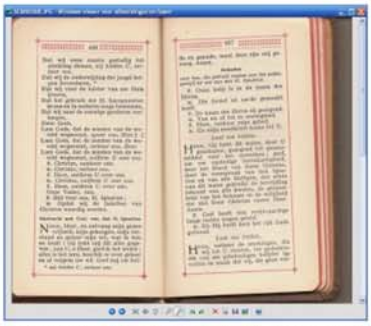

Litanie van den H. Ignatius in WAAKT EN BIDT! - Communie- en Gebedenboek door C. Coopman S.J. Imprimatur Mechelen, 23-12-1936 p423-428

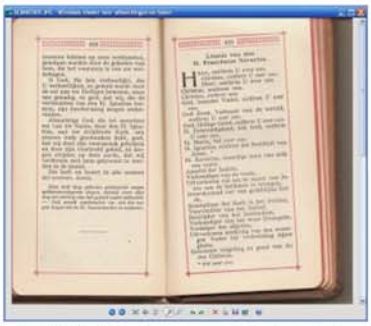

Litanie van den H. Ignatius in WAAKT EN BIDT! - Communie- en Gebedenboek door C. Coopman S.J. Imprimatur Mechelen, 23-12-1936 p423-428

Hoe meisjes in de kaarsenfabriek kapitalistisch werden uitgebuit en soms nog verkracht. Kinderen thuis wachtten op droog brood. Het bruggetje naar de helse kaarsenfabriek, nu Ruysdaelkade.

André Rieu sr muziekleraar en dirigent aan het St.-Ignatiuscollege

St.-Ignatiuscollege Gym VIß 1951 Vught retraite.

Bennink © Henny P.Vijn

Bot © Henny P.Vijn

Bresser Duits © Henny P.Vijn

Bresser Duits © Henny P.Vijn

Bresser Duits © Henny P.Vijn

De Cloeth © Henny P.Vijn

De Cloeth © Henny P.Vijn

Dr. Klap biologie © Henny P.Vijn

Dr. Klap biologie © Henny P.Vijn

Gymnasium 1960, uiterst links met bril © Henny P.Vijn

Lorié © Henny P.Vijn

Lorié © Henny P.Vijn

Middelhoff Scheikunde © Henny P.Vijn

Drs. Pick Natuurkunde© Henny P.Vijn

Drs. Pick Natuurkunde © Henny P.Vijn

Seebregts Gymnastiek © Henny P.Vijn

Dr. Sweers Wis- en Natuurkunde © Henny P.Vijn

Dr. Sweers Wis- en Natuurkunde © Henny P.Vijn

Van Kilsdonk Godsdienst © Henny P.Vijn

Onbekend © Henny P.Vijn

Dr. G. Wijdeveld © Henny P.Vijn

Dr. G. Wijdeveld © Henny P.Vijn

Dr. G. Wijdeveld © Henny P.Vijn

W.M. Kardinaal vanRossum C.Ss.R. Bezoek aan het St.-Ignatiuscollege op 12-7-1913. Artikel (pdf)

De foto uit 1995 betreft slechts de H.B.S.-ers van eindexamen periode 1960-1964. De foto uit 2005 is echter H.B.S. *en* Gymnasium vredig tezamen. Dit te vermelden daar in 1995 er tegen de H.B.S.-ers nog wat *boeh* geroepen werd door fanatieke gymnasiasten maar die zijn dan ook klassiek belast. (Foto van mobiele telefoon-apparaat.) Foto 1995 met Jos Heitmann vooraan derde van rechts, Joep van Gent vooraan rechts en Joost Hamel vooraan midden. Tweede rij *voor dat geruite veldje* is eindexamen klasgenoot Toon Schermer S.J. Foto 2005 zijn het allen zichtbaar oudjes geworden met Jos Heitmann en Joost Hamel vooraan.

Jonge leerlingen ongeduldig vooraan. ouderen bedaard achter.

Dodenmasker van Ignatius van Loyola + 31 juli 1556

Ignatius von Loyola auf einem reproduzierten Ölgemälde

Boven en onder: Rond de overdracht van de kapel waren er veel tegenstellingen onder de docenten. De toenmalige rector behoorde tot de groep van oud-leerlingen, die het pleit hebben gewonnen waardoor de ramen bleven waar ze (toen) waren. De Jezuïeten hadden geen bestemming voor de ramen; meteen elders hergebruiken werd afgeraden. De ramen verplaatsen, zonder dat er veel aanpassing bij kwam kijken, werd begroot op een ton (guldens) per raam. Het is niet bekend of er in de koopakte iets over de ramen stond. De Gemeente had daar ook een stem in, en deze heeft (alleen) verboden om de achterwand eruit te halen.

De kapel van het Ignatiushuis maakt deel uit van het Ignatiuscollege, dat in 1911 in opdracht van de Nederlandse Jezuïeten gebouwd werd door Joseph Cuypers (1861-1949). Deze architect heeft ook de Kathedrale Basiliek van Sint Bavo te Haarlem en de Effectenbeurs te Amsterdam gebouwd, en is de zoon van Pierre Cuypers (1827-1921), bouwheer van het Rijksmuseum en Centraal Station. Het gebouw - genoemd naar Ignatius van Loyola, stichter van de jezuïetenorde - deed oorspronkelijk dienst als gymnasium, en later ook vijfjarige HBS voor jongens, maar biedt thans onderdak aan een communauteit van Jezuïeten, aan het Montessori-lyceum, aan studenten van het Sweelinck-conservatorium, en aan het Ignatiushuis, centrum voor geloofsverdieping.

Twintig jaar na voltooiing van de bouw werd de kapel versierd met gebrandschilderde ramen en glasmozaïeken door een van de meest vooraanstaande glazeniers van Nederland, Joep Nicolas (1897-1972), wiens belangrijkste werk gevormd wordt door de 25 ramen in de Oude Kerk te Delft.

De wanden van het priesterkoor van de kapel zijn uitgevoerd in de door Nicolas zelf uitgevonden vermurail-techniek, en toont de parabel van de werkers in de wijngaard (Mattheüs 20, 1-16), waarin de eigenaar van de wijngaard op verschillende uren van de dag uitgaat om arbeiders te werven, die hij aan het eind van de dag allen evenveel uitbetaalt. Op het gebrandschilderde ronde venster in de achterwand is de gekruisigde Christus afgebeeld, die heerst over hemel, aarde en onderwereld.

Aan weerszijden, boven de bogen, zijn twee evangelieverhalen afgebeeld, die een beeld geven van de Messiaanse overvloed, waarmee Jezus zijn volgelingen tot op de dag van vandaag overlaadt in de eucharistie. Rechts is de wonderbare broodvermenigvuldiging uitgebeeld (Johannes 6, 1-13), waarbij duizenden mensen te eten krijgen tot zij verzadigd zijn; de overgeschoten brokken worden in korven verzameld. Links is de bruiloft van Kana te zien (Joh.2, 1-11), waar Jezus zes kruiken water in kostelijke wijn verandert. Boven in de zijkapellen bevinden zich gebrandschilderde rondvensters met taferelen uit het leven van Ignatius (links) en Aloysius (rechts).

In de linkerwand van de kapel zijn drie gebrandschilderde ramen aangebracht, die in verschillende taferelen de levens van drie jonge Jezuïeten uitbeelden, die in 1729 werden uitgeroepen tot patroonheiligen van de studerende jeugd. Van links naar rechts: de Poolse novice Stanislaw (Stanislaus) Kostka (1550-1568), de Vlaamse priesterstudent Jan Berchmans (1599-1621) en de Italiaanse priesterstudent Luigi (Aloysius) Gonzaga (1568-1591).

Aan de rechterwand van de kapel hangen drie schilderijen van de hand van Lambert Simon (1909-1987). Zij werden aangebracht ter nagedachtenis van dertig leerlingen en oud-leerlingen van het Ignatiuscollege, die tijdens de Tweede Wereldoorlog gevallen zijn voor het vaderland.

De kruisweg, eveneens in vermurail-techniek uitgevoerd, is van de hand van Nico Witteman (1900-1982), die ook de smeedijzeren kandelaars en het altaarkruis maakte. Charles Vos (1888-1954), schepper van o.m. de Servaasbron aan het Maastrichtse Vrijthof, vervaardigde de houten beelden van de harpspelende koning David en de orgelspelende Sinte Cecilia (achterin de kapel), en van Maria, Zetel der Wijsheid, en het Heilig Hart (vóórin de kapel). *(Documentatie geleverd door Rolf Schoevaart, archief Montessori Lyceum Amsterdam.)*

1e Gedenktableau 1950 door Lambert Simon (1909-1987) in de kapel voor enigen van de 30 gevallenen, leerling en oud-leerling, in de oorlogs- en bezettingstijd, de herdenking was eerder al op het 50-jarig feest van het St.-Ignatiuscollege (eigenlijk 1945 maar uitgesteld) begin 1946. Reünieboek 1995: p26-27, p48-49 en p64-65. Het schilderij is een uit een serie van drie en deze zijn opgeslagen in het Kunstdepot van de Nederlandse Jezuïeten te Nijmegen. Eind 2016 wordt de informatie verstrekt dat het Archief van Kostbaarheden van de Jezuïeten is verplaatst van Nijmegen naar Leuven, met de aparte mededeling dat de drie gedenktableaux zullen worden of zijn vernietigd.

Herman Alers
Willem Andriessen
Jan Bakker
Jan de Barbanson

Johannes van Beem
Jan van Beers
Victor van den Bergh
Willem van den Bosch

Piet Braun
Wim Burger
Dr. Th. Cox S.J.
Dr. Albert Colon

Louis Defoer
Joannes Dirks
Henny Dijkzeul
Johan Engers

Rudolf Fischer
Richard von Feijtag Drabbe
Andreas Frölich
Mr. Carel Goseling

Han Hutjes

Jan Kerstens
André Kuinders
Han Lindner

Aloysius Naarstig
Eddy Jozef Nieuwenhuys
Ton Poot
Aloys Rooymans

Nico Schrakamp
Loek Verstrijden

De bekendste slachtoffers zijn de verzetstrijders Wim Burger en Loek Verstrijden. Twee roeiboten van *hun* RIC zijn naar hen vernoemd. Verstrijden werd door Anton van der Waals verraden. Reünieboek (1995) p 26-27. Han Hutjes is tragisch omgekomen tijdens de schietpartij op de Dam op 7 mei 1945. Van de familie van Andreas Fröhlich bezit ik extra informatie. Deze tableaux blijven opgeslagen in het nieuwe Archief van Kostbaarheden te Leuven.

2e Gedenktableau 1950 door Lambert Simon (1909-1987) in de kapel.

Het 3e Gedenktableau is niet in fotografie aanwezig.

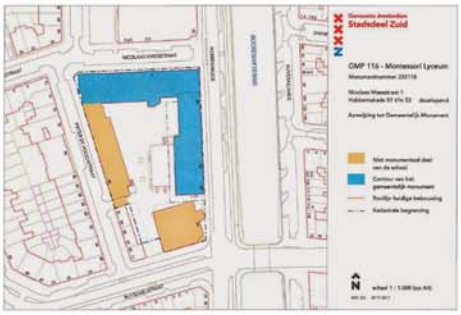

116 Beschrijving van Hobbemakade 51-53 en Nicolaas Maesstraat 1

Datum: 14 juni 2005
Bezoekdatum: 18 mei 2005
Auteur: Joost van Hest
Architect: Jos Th.J. Cuypers Bouwjaar: 1910-1911

Stedenbouwkundige context
Het onderhavige complex is gelegen in de Museumpleinbuurt die deel uitmaakt van het stadsdeel Zuid en behoort tot de negentiende-eeuwse uitbreidingswijken van Amsterdam. Hier vormt de Paulus Potterstraat tezamen met de parallel daaraan gelegen Jan Luijkenstraat en P.C. Hooftstraat een belangrijke radiaal die in oost-westrichting verloopt en aantakt op de Van Baerlestraat. Oorspronkelijk behoorde het gebied tot de binnendijkse Buitenveldertse Polder, waarvan de grond in gebruik was voor warmoezerijen (groentekwekerijen) en lusthoven. Ter hoogte van de Van Baerlestraat en Roelof Hartstraat sloten de terreinen aan op de gemeente Nieuwer-Amstel. In tegenstelling tot andere delen van de nieuwe ring is het gebied niet verkaveld volgens het in 1877 vastgestelde plan Kalff. Particuliere initiatieven alsook diverse onder de hoed van de overheid geïnitieerde plannen vormden een belangrijk uitgangspunt.
Bij de aanleg van de P.C. Hooftstraat (1872) werd al rekening gehouden met de ligging van dwarsstraten als de Hobbemastraat, Honthorststraat en Van de Veldestraat. Een definitief stedenbouwkundig plan voor het gebied tussen de P.C. Hooftststraat en de Boerenwetering kwam er echter pas na veel discussie en veel verworpen plannen pas in 1891 uit een compromis tussen het college van B&W en een plan van P.J.H. Cuypers, toen zelf ook lid van de gemeenteraad. Dit plan werd alleen voor het westelijke gedeelte vastgesteld. De vaststelling van het gehele plan volgde pas in 1902. In dit plan werd de P.C. Hooftstraat doorsneden door de genoemde dwarsstraten die zouden worden aangetakt op de radialen die het gebied aan de achterzijde van het in 1885 gebouwde Rijksmuseum doorkruisen. De Museumpleinbuurt kent niet de regelmatige opzet van het plan van Cuypers, omdat eind negentig particuliere bouwondernemers in de zuidoosthoek van de zogenoemde Museumpleinbuurt al begonnen waren met de bouw van woningen op basis van het bestaande landschappelijke verkavelingspatroon.

Het onderhavige complex werd gebouwd op het gebied waar tot 1906 de waskaarsenfabriek stond. De school ligt in dit door particuliere bouwers ontwikkelde deel ten zuiden van de Gabriël Metsustraat gelegen deel van de Museumpleinbuurt De invulling van dit gebied kwam tot stand door een combinatie van diverse plannen van particuliere bouwmaatschappijen en van de gemeente zelf. Pas na de afbraak in 1909 van een waskaarsenfabriek aan de Hobbemakade (zie ook hieronder) raakte het gebied volgebouwd. De school vormt een complex dat tezamen met nog enkele herenhuizen een volledig bouwblok beslaat. Dit wordt omsloten door de Nicolaas Maesstraat (noorden), de Hobbemakade (oostzijde), de Ruysdaelstraat (zuiden) en de Pieter de Hoochstraat (westzijde). Genoemde herenhuizen vormen een onderbreking van het complex langs het meest zuidelijke deel van laatstgenoemde straat. De (deels vrijstaande) schoolgebouwen omkaderen een ruim schoolplein. Langs de Hobbemakade stroomt het water van de Boerenwetering, waaroverheen een brug de Ruysdaelstraat verbindt met de Albert Cuypstraat. Vanaf de brug vormt het complex een opvallende blikvanger. De diverse bouwdelen zijn op de rooilijn gesitueerd.

De Amsterdamse architect Jos Th.J. Cuypers leverde het ontwerp voor dit in 1910-1911 gerealiseerde schoolcomplex. Op 13 juni 1910 werd de eerste paal in de grond geslagen en op 16 september legde men de eerste steen.

Gebouwtype en bouwgeschiedenis in hoofdlijnen
In 1895 had een kapelaan van de door de Jezuïeten bediende parochie De Krijtberg in Amsterdam de opdracht gekregen om een geschikte locatie te vinden voor de stichting van een rooms-katholiek gymnasium. Nog in hetzelfde jaar werden twee panden aan de Herengracht 446 in gebruik genomen en op 18 september vond de plechtige inwijding plaats. Het gymnasium maakte een sterke groei door en vanaf 1909 vormde het ook een HBS. Vanaf dat jaar droeg de school de naam St.-Ignatius College. In dezelfde periode kreeg men de beschikking over de terreinen van de waskaarsenfabriek Brandon aan de Hobbemakade. Na sloop werd hier door Jos Th.J. Cuypers de imposante nieuwbouw van de school gerealiseerd, op de hoek van de Hobbemakade en de Nicolaas Maesstraat. De school werd opgezet met een internaat, een patershuis en een kapel. Enige tijd later (1934) realiseerde het bureau Jos Th.J. & Pierre Cuypers de uitbreiding van het patershuis aan de Hobbemakade, op het terrein van de opgekochte meubelfabriek Van Haag. De op de hoek van de Ruysdaelstraat gelegen fabriek zelf werd pas in 1963 gesloopt, waarna hier een gebouw met sportlokalen verrees. Tegelijkertijd bouwde men toen de nieuwe vleugel aan de Pieter de Hoochstraat, waardoor het complex een grotendeels gesloten bouwblok ging vormen. Nadat de HBS in 1969 was omgevormd tot een HAVO en Atheneum en de school in 1973 een moderne scholengemeenschap was geworden, verliet men drie jaar later de oude locatie. Hier werd het Montessori Lyceum gevestigd.
De oorspronkelijke bebouwing van het Ignatiuscollege bevindt zich langs de Hobbemakade en de Nicolaas Maesstraat en vormt hier een L-vormige plattegrond. Van het gedeelte aan de Hobbemakade dateert het meest zuidelijke deel uit 1934. De totale oudbouw telt drie bouwlagen en een zolderverdieping onder mansardedaken. De ontsluiting vindt plaats via diverse aan de straat gelegen ingangspartijen, zowel langs de reeds genoemde straten als aan de Pieter de Hoochstraat. Op de hoek van de Hobbemakade en de Nicolaas Maesstraat markeert de op de verdieping gelegen kapel het complex, eveneens met een mansardedak. De jongere bouwdelen uit 1963-1965 bevinden zich deels vrijstaand langs de Pieter de Hoochstraat en de Ruysdaelstraat. Deze bouwdelen hebben enerzijds een rechthoekige plattegrond (langs eerstbedoelde straat) en anderzijds een in hoofdzaak blokvormig grondplan. Ze zijn vijflaags en hebben een plat dak. De ontsluiting geschiedt aan de zijde van het schoolplein en in de poortdoorgang aan de Pieter de Hoochstraat die naar dit plein leidt.

Architectonische verschijningsvorm
Exterieur oudbouw
De verschijningsvorm van het complex wordt gekenmerkt door een combinatie van gebouwen uit diverse periodes die gezamenlijk een ruime binnenplaats (*cour*) omsluiten. De oudbouw is van een streng-voornaam karakter en is gecombineerd met laat twintigste- eeuwse bouwdelen in een functionele betonstructuur.
Het metselwerk van de oudbouw is uitgevoerd in bruine baksteen in kruisverband met knipvoegen. Er zijn uitkragende bakstenen plinten met een hardstenen waterlijst. De door horizontale vensterstroken bepaalde gevels hebben een vrij sober karakter en worden op diverse plaatsen verlevendigd door bakstenen lisenen. Andere gevelaccenten bestaan uit de ventilatieroosters onder de schoolvensters. Deze zijn opgenomen in rood-keramische sierkaders. Het ingehouden karakter wordt versterkt door de eenvoudige opzet van de vensters die worden ontlast door bakstenen strekken. Van een bijzonder karakter zijn de diverse ingangspartijen, aan de straat- en courzijden van het gebouw. Deze zijn voorzien van zandstenen sierdetails zoals speklagen, kapitelen en sierlijsten. Aan de Pieter de Hoochstraat is de ingang gekoppeld aan een binnen de bovenverdieping gelegen loggia met rondboog. Aan de Hobbemakade behielden de ingangen hun oorspronkelijke blankhouten toegangsdeuren. Andere markante elementen vormen de klassieke timpanen die zowel aan de straatzijden alsook aan de cour een bekroning vormen van enkele geveldelen. Van deze timpanen bevatten twee exemplaren een fraaie frontispiesinvulling met enerzijds het jezuïetenlogo IHS en anderzijds de traditionele jezuïetentekst Ad Majorem Dei Gloriam. Het eerstgenoemde timpaan, aan de Hobbemakade, wordt geflankeerd door tegeltableaus met de vermelding van het bouwjaar 1911. Tegen het uitgebouwde trappenhuis aan de cour bevindt zich een veelkleurig mozaïekpaneel met een Madonnavoorstelling. Blikvanger bij uitstek vormt de op de verdieping gelegen kapel op de hoek van Hobbemakade en Nicolaas Maesstraat. De koorgevel aan eerstgenoemde straat is symmetrisch met drie door lisenen gelede traveeën met een oculus met glas-in-lood (zie ook interieur). De middelste oculus is groter dan de andere twee. Een timpaan sluit de middentravee af. Aan de Nicolaas Maesstraat bevat de kapel vijf rondboogvensters, alle met glas-in-lood (*zie ook interieur*). Van een bijzondere opzet is de gevel aan de courzijde, waar een overkluisde gang met gekoppelde rondboogvensters en blindbogen langs de kapel ligt. Fraaie sierlijsten met groene en bruine keramische tegels vormen de beëindiging van beide lengtegevels. Verder is het mansardedak van de kapel aan de Nicolaas Maesstraat voorzien van dakkapellen met een rondboogtimpaan. Een hoge klokkentoren met achtkantige lantaarn en hoekpinakels verheft zich boven het koor en vormt een pendant van een klein Angelustorentje aan de andere kopzijde van het dak. Alle daken van de oudbouw zijn gedekt met leien in Maasdekking. De diverse dakkapellen zijn vergelijkbaar met voornoemde exemplaren op de kapel, maar ditmaal met een segmentboogtimpaan.

Interieur oudbouw
De middencorridors zijn in het gehele gebouw overkluisd met vierdelige graatgewelven.
Deze zijn overwegend gepleisterd, maar in de gang naast de kapel juist in schoon metselwerk uitgevoerd. De gewelfaanzetten bestaan uit fraaie keramische kapitelen met diverse siermotieven. Tegelvloeren zijn in enkele gangen in het zicht gebleven. In de diverse trappenhuizen bevinden zich granieten bordestrappen met smeedijzeren sierhekken. Eén lokaal in de noordwesthoek (*voormalige tekenzaal*) is voorzien van een houten gewelf in de vorm van een open dakstoel met houten trekbalken met makelaars.
Van een fraai karakter is de (voormalige) kapel waarvan de hoofdingang in de lengteas ligt van één van de middengangen. De kapel is uitgevoerd als een in hoofdzaak ongedeelde zaalruimte met een tongewelf. Een triomfboog scheidt het koor van het schip. Het koor is driebeukig, met aan weerskanten van de middenbeuk een dubbele rondboog met een gepolijste marmeren kolom. De schipwanden hebben hoge houten lambriseringen met paneelverdeling. Drie vensters bevatten figuratief glas-in-lood (Joep Nicolas, 1934) met voorstellingen van de H.H. Stanislaus Kostka, Johannes Berchmans en Aloysius Gonzaga. Ook de drie oculi in het koor bevatten figuratief glas-in-lood (Joep Nicolas, 1934) met de Calvariethematiek en jezuïtische onderwerpen. De gehele koorwand en de zwikken van de voornoemde rondbogen in het koor zijn uitgevoerd in vermurail-techniek (Joep Nicolas, 1934). Ze verbeelden respectievelijk de Wijngaard des Heren, de Bruiloft van Cana en de Wonderbare Broodvermenigvuldiging. In de op het koor aansluitende sacristie bleven de houten wandbetimmering en credenskasten behouden. Bovendien bleef er de wandfontein met de vermelding ANTE en POST bewaard. De onder de kapel gelegen aula wordt onderverdeeld door sober geprofileerde en vlakgepleisterde pijlers.

Cultuurhistorische Context
Het Sint Ignatiuscollege was tezamen met colleges als het Sint Canisius in Nijmegen en het Sint Aloysius in Den Haag één van de vermaarde onderwijsinstituten in Nederland van de Orde van de Jezuïeten. Talrijke prominente figuren in politiek en maatschappij genoten er hun opleiding. Bekende leerlingen van het Amsterdamse 'Ig' zijn onder meer Joseph Luns, Piet Steenkamp en Antoine Bodar (correctie: maar *een* jaar). Het lag voor de hand dat deze prestigieuze school aan de vooraanstaande katholieke architect Jos Cuypers de opdracht gaf voor het ontwerp van haar gebouw.
Joseph Theodorus Joannes Cuypers (1861-1947) is een telg uit het beroemde architectengeslacht Cuypers. Hij was de zoon van P.J.H. Cuypers en vader van architect Pierre Cuypers. Veel projecten voerde hij samen met Jan Stuyt uit (met wie hij in 1900-1908 geassocieerd was), maar ze schiepen ook gebouwen op eigen naam. Al dan niet in samenwerkingsverband met laatstgenoemde is Jos Cuypers vooral bekend van zijn diverse ontwerpen voor vernieuwende kerkarchitectuur, waaronder de nieuwe Sint Bavo in Haarlem (1895/1930) die geldt als zijn belangrijkste ontwerp. In Amsterdam bouwde hij met Stuyt de
Rozenkranskerk aan de Jacob Obrechtstraat. Van zijn profane bouwwerken zijn onder meer te noemen: het huis Oud Leyerhoven aan de Tesselschadestraat/Vondelstraat, de Boerhaavekliniek met bijbehorend doktershuis aan het Museumplein en de Effectenbeurs aan het Beursplein. Ook buiten Amsterdam heeft hij vele objecten op zijn naam staan. Jos Cuypers was vanaf omstreeks 1920 geassocieerd met zijn zoon Pierre die zijn vader bij de voltooiing van de Haarlemse Sint Bavo assisteerde. Het Amsterdamse Ignatiuscollege neemt in het gevarieerde oeuvre van Jos Cuypers door zijn typologische betekenis als schoolgebouw een bijzondere plaats in.
De oudbouw van 'het Ig' is opgezet volgens het corridortype, met lokalen en overige vertrekken aan beide zijden van de gang. De gangen lopen in hoofdzaak ononderbroken door langs de Hobbemakade en de Nicolaas Maesstraat. Aan eerstgenoemde straat maken ze deel uit van het voormalige klooster om vervolgens over te gaan in het schoolgedeelte met het vroegere internaat. De kapel markeert de hoekpartij langs deze straten. Qua vormgeving is de oudbouw karakteristiek voor de nieuw-historiserende ontwikkelingen in de eerste decennia van de twintigste eeuw en die ook in het werk van Jos Cuypers een belangrijke rol speelden. Er is aangesloten bij de vormentaal van de Renaissance, met timpanen, enkele speklagen en strak gelede gevels. Inwendig verwijzen de kruisgewelven van de gangen naar het katholiek-religieuze karakter, als een echo van de middeleeuwse vormentaal. Fraaie keramische kapitelen vormen de aanzet van de kruisgewelven. Enkele exemplaren zijn voorzien van het historische 'logo' van de Jezuïeten: IHS, als verwijzing naar de naam IHESUS.
Van een bijzonder karakter is de kapel die tegenwoordig als aula fungeert. Gelijktijdig met bovengenoemde uitbreiding van het patershuis werd deze voorzien van de huidige beglazing alsmede het fraaie vermurail-tableau tegen de achterwand van het koor. Dit gebeurde naar ontwerp van de vooraanstaande glazenier Joep Nicolas (1897-1972), telg van de bekende glazeniersfamilie uit Roermond die daar al vanaf 1855 een atelier dreef. De ramen in het schip betreffen de Jezuïetenheiligen Stanislaus Kostka, Johannes Berchmans en Aloysius Gonzaga. Ze zijn afgebeeld in een kader van verhalende scènes uit hun zogenoemde vita. Nicolas voerde ze uit in de vernieuwende trant waarmee hij brak met de neogotische traditie van zijn voorgangers en een nieuwe fase inleidde in de Nederlandse glaskunst. Karakteristiek zijn het vlotte lijnenspel en de expressief-monumentale uitstraling, hetgeen ook is te zien bij Nicolas' koorramen van de kapel. Hier werd in 1934 een bestaand segmentboogvenster vervangen door een oculus. Het vermurail-tableau, met een verbeelding van de Wijngaard des Heren, is uitgevoerd in de door Nicolas zelf geïntroduceerde techniek om opalineglas op een vernieuwende manier te bewerken. Mede door de tamelijk weinig voorkomende themakeuze neemt het tableau een bijzondere positie in binnen de Nederlandse glaskunst uit het Interbellum.

Conclusie
De gebouwen van na 1934 (gedeelte Pieter de Hoochstraat 59 en Hobbemakade 54) bezitten te weinig monumentale waarde om een monumentale status te rechtvaardigen.

Het schoolgebouw aan de Hobbemakade 51-53 heeft *stedenbouwkundige waarde* doordat het complex een belangrijke blikvanger vormt aan de rand van de Museumpleinbuurt, waar het mede door de markante kapel met toren sterk in het oog valt. Het uit bouwdelen uit verschillende periodes bestaande schoolcomplex heeft *architectuurhistorische waarde* vanwege zijn voor diverse bouwkundige ontwikkelingen in de twintigste eeuw karakteristieke vormgeving. Van een bijzondere betekenis is de uit 1910-1911/1934 daterende oudbouw. Dit zowel in de hoofdvorm als de detaillering overwegend *gaaf bewaard* gebleven gedeelte - met onder meer een voormalige kapel - heeft hoogwaardige esthetische kwaliteiten en is zowel in- als uitwendig een goed voorbeeld van een in nieuw-historiserende trant vormgegeven rooms katholiek collegecomplex c.a. dat is opgezet volgens het corridortype. De oudbouw is van belang voor het oeuvre van de vooraanstaande architect Jos. Th.J. Cuypers die zowel in Amsterdam als daarbuiten een grote rol heeft gespeeld op het terrein van de katholieke bouwkunst. Van kunsthistorisch belang zijn de figuratieve glas-in-loodramen alsmede de vermurail-wanden in de kapel die werden gemaakt door de al even vooraanstaande glazenier Joep Nicolas. Nicolas introduceerde het vermurail als een nieuwe techniek. Mede door de gekozen thematiek (Wijngaard des Heren) heeft het onderhavige voorbeeld *zeldzaamheidswaarde*. Ook de ramen zijn kenmerkend voor de vernieuwende betekenis van Joep Nicolas. Het schoolcomplex is van *cultuurhistorisch belang* als één van de vermaarde en invloedrijke jezuïetencolleges die een grote rol hebben gespeeld op het gebied van het voortgezet katholiek onderwijs in Nederland.

Gebruikte bronnen en literatuur

Archief Bureau Monumenten & Archeologie, Amsterdam

Elsenaar, G.A. & Verberne, P.J., *'n Eeuw IG. Het Ignatius in de jaren 1895-1995*, Amsterdam 1995

Hoogveld, C. (hoofdred.), *Glas in lood in Nederland 1817-1968*, Den Haag/Zeist 1989, p. 297 Gemeente Archief Amsterdam, beeldbank

(Documentatie geleverd door Rolf Schoevaart, archief Montessori Lyceum Amsterdam.)

Hoofdgebouw met nieuwe ramen 2016. Foto van Rolf Schoevaart.

Het paterstrappetje NU, gefotografeerd door Jos Heitmann op 29-1-2014. Op deze plek zijn talloze klassenfoto's vervaardigd, zie boven. Verrast te constateren dat het trappetje is gehalveerd aangezien na de verbouwing tot het Montessori-lyceum de doorgang naar de voormalige cour niet behoeft. Hiervóór echter werden enige ruimten in het patersgebouw incidenteel verhuurd voor lezing of cursus.

En ten slotte:

R.I.P. voor Jezuïetenkerkhof

Memoires Schooltijd 1956-1962 (hlink Adobe pdf)

W.M. Kardinaal van Rossum C.Ss.R. Bezoek aan het St.-Ignatiuscollege op 12-7-1913 (hlink Adobe pdf)

St. Ignatiusgymnasium (Wikipedia)

Reünie 22 IV 2006 - Teleurstelling maar ik heb Haar toch meegemaakt, inclusief Reünie 16-9-1995 (Ig 100 Jaar)

Katholieke Jongens uit den beschaafden Stand

Loci Scholarum

1452: Archief van het Sint Ignatiuscollege -Stadsarchief Amsterdam (Niet geraadpleegd)

"Het Sint Ignatiuscollege, opgericht door paters Jezuïeten, kreeg al direct vanaf de oprichting met een grote toestroom van leerlingen te maken. Het college is één van de zelfstandige gymnasia in Amsterdam. De school vierde in 1995 zijn honderdjarig bestaan. Dit archief met een lengte van ca. 30 meter bevat divers materiaal over dit Gymnasium, onder meer bestuursstukken en stukken over de viering van het honderdjarig bestaan"

Andere Ignatius Colleges in de wereld:

St Ignatius' College te Stamford Hill bij Londen alwaar *Alfred Hitchcock* als pupil. (Wiki Engels)

Elders in de wereld (Wiki Engels)

Seksueel Misbruik Jezuïetencollege Canisius te Berlijn

Seksueel Misbruik

Wie ook maar iets afweet van seksueel misbruik of iets in die richting, binnen of buiten de school, wie jarenlang dit voor zichzelf gehouden heeft, er vanaf zijn vrienden, zijn ouders tot in zijn huwelijk er *nooit* over gesproken heeft, er altijd mee is blijven rondworstelen, verzoek ik dringend contact te zoeken met het aanspreekpunt in voller discretie:

Nard Loonen ljml46@gmail.com

of onder naam, of anoniem een reactie te geven over dit onderwerp in het weblog van Nard Loonen:

http://nardloonen.nl/2012/11/16/7-sacramenten-1959-1966-77/

Slideshow

door Huub Mous huubmous@gmail.com

Sint Ignatiuscollege Amsterdam 1959-1966

Alvast hartelijk dank.

Het Ig was geen hel, zoals iemand schreef, maar om het nu een hemel te noemen is ietsje bezijden de waarheid. Wij willen derhalve het vagevuur graag brandend houden.

Jos Heitmann jaheit59@xs4all.nl

AMSTERDAM

Promimenten met Jezuïtenscholing:

Lijst in Wiki Amsterdam

Katwijk de Breul

Alhier werden generaties vooraanstaande katholieken opgeleid, zoals premier Jan de Quay, kamervoorzitter Frans-Josef van Thiel, hoogleraar en politicus Erik Jurgens, alsmede talloze telgen uit illustere families als Brenninkmeijer, Houben, Ruys de Beerenbrouck, Van Lanschot en Michiels van Kessenich. *(cit.)*

Lijst in Wiki Zeist

Ruud Lubbers en Hans van Mierlo van het Canisius Nijmegen.

Lijst in Wiki Nijmegen

Lijst in Wiki Aloysius Den Haag

Jozef Stalin, Robert Mugabe, Franz Beckenbauer (Ingolstadt)...

(Wordt vervolgd)

Huub Mous weblog Zeer vele textuele bijdragen over het St.-Ignatiuscollege (1960-1967), m.n. Gymnasium. Te verkrijgen d.m.v. de zoekfunctie in diens weblog. *Een volledige lijst met hyperlinks ga ik nog aanmaken, Jos.*

Nard Loonen weblog Zeven textuele bijdragen voorzien van foto's en afbeeldingen onder de titel "7 Sacramenten (1959-1966)", m.n. Gymnasium. Te verkrijgen d.m.v. de zoekfunctie in diens weblog. De laatste bijdrage 7/7 bevat een lerarenbeschrijving naar mijn voorbeeld in de Memoires Schooltijd (1956-1962) (zie boven).

NN (1957-1963) m.n.Gymnasium heeft een soortgelijke lerarenbeschouwing opgetekend. Dit document wordt niet onder zijn naam gepubliceerd; ik heb echter toestemming relevante gedeelten voor zover betrekking op de H.B.S.-tijd als aanvulling op de tekst van mijn Schoolherinneringen te plaatsen. (29-1-2014)

Jos Heitmann & Modernisme in Lourdes - Kritiek op Huub Mous' boek Modernisme in Lourdes - Gerard Reve en de Secularisering (2014) Essay in het weblog van Huub Mous met o.a. uitvoerige informatie over de indoctrinatie van het katholicisme op het St.-Ignatiuscollege te Amsterdam (1956-1962). (8-3-2014)

Vrienden van het St. Ignatiusgymnasium Privégroep Linkedin.

Jos Heitmann

Valkhof 26 HS

1082 VJ Amsterdam-Buitenveldert

Contact: jaheit59@xs4all.nl

Tel: 020-6443351

Mob: 06-44341109

Twitter: @Joshinadam

Linkedin: Jos Heitmann

U mag foto's inzenden.

Tot ziens bij een pils.

CC BY NC

Gepost door Josz-Vosz op 16:44

108 opmerkingen:

Anoniem 18 januari 2014 om 14:02

Mij afvragend: zou het IG nog bestaan, kwam ik op het stuk van Heitmann (met genoegen de leraarverhalen doorgelezen) en op dit stuk (met genoegen de fotografische sfeerbeelden bekeken). Ooit heb ik wel eens een uitnodiging voor een reunie (1995?) gezien, maar dodelijk was de aanvang met H. Mis (voor mij voltooid verleden tijd) en om naar Amsterdam te komen, en de parkeerperikelen te trotseren, wil je toch zeker weten of je nog oud-klasgenoten te zien krijgt.
Ik zou nog wel wat onsystematische anekdotes kunnen vertellen bij het stuk van Heitmann en als ik goed zoek, kan ik -denk ik- nog wel een klassefoto opduikelen van Gym 1 uit 1957.
Ik weet niet of iemand daarvoor nog belangstelling heeft.
Voorlopig maar pseudoniem: Kopi; boudemanapestaartjegmailpuntcom

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 19 januari 2014 om 12:12

Alle informatie van het Ig wordt op prijs gesteld te geven voor mijn blog. De reünie die je bedoelt was op 16-9-1995 toen Ig het eeuwfeest vierde. In de Obrechtkerk waren heel veel die niet ter communie gingen, Toen in een processie naar de Pieter de Hooghstraat alwaar klasgenoten te over. De reünie van 22-4-2006 was teleurstellend zodat we drommels weten dat alles passé is.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 27 februari 2014 om 12:37

Banstraat beschreven door Huub Mous op 26-2-2014 in zijn blog.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 15 september 2014 om 01:12

Huub Mous over de leraar Nederlands de heer FW.H.J. Slijpen van Kees Fens.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 3 januari 2015 om 20:53

Pater J.P. Mooijman S.J., Engels, toen nog werkzaam, ontbreekt op de lerarenfoto (versie 25-12-2014).

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Anoniem 27 juli 2016 om 20:27

Dat viel mij ook op bij het bestuderen van die foto.
Mischien was hij tijdelijk in het buitenland. Er staat mij vaag bij dat de dhr Odekerken aan ons werd voorgesteld als zijn vervanger.
Dat moet geweest zijn toen ik in de 3e of 4e klas HBS-A zat. (1965-1966)
Later kregen wij weer les van father Mooijman.
Ik heb zijn manier van lesgeven altijd zeer gewaardeerd en vond het jammer dat hij ons verliet.
Ondanks dat hij menigmaal met zijn lineaal op de rand van je lestafel mepte, waarbij hij zeer getergd kon kijken.

Verwijderen

Josz-Vosz 28 juli 2016 om 10:09

Dank voor je aanvulling.

Maar Mooijman was wel een showfiguur. Ik bedoel geen saaie piet, altijd en eeuwig praten en de aandacht te trekken. Slim, veel te reizen, gratis te logeren in een pastorie of Jezuïeten-huis en als tegenprestatie een preek te houden...!

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:17

Ignatius College '57 - '63

Herinneringen door Pim Kool 29-1-2014

Het hoofd der school, tevens onderwijzer hoogste klas, zei tegen mijn ouders: deze jongen moet naar het gymnasium. Dat woord stond bepaald niet op het netvlies van mijn ouders gebrand, zodat deze uitspraak bepalend werd welke vervolgstudie ik zou doen. In '57 kwam ik in de eerste klas. Dat was de periode dat langzamerhand de zonen uit de middenklasse -onderwijzers, boekhouders, witte boorden- hun weg naar het gymnasium vonden. Zonen uit arbeidersgezinnen kwam je niet of nauwelijks tegen, de elite uiteraard wel. Ik heb nooit iets in de klas gemerkt van standsverschillen. Wel verbaasde je je soms als je bij klasgenoten thuis kwam in Zuid, over de grote en vooral hoge kamers. Daar stond dan ook nog vaak een vleugel in. Ik kon mij soepel aanpassen in de klas. Misschien hielp het dat ik op drie lagere scholen geweest was, dus mij vrij makkelijk aan een nieuwe omgeving kon aanpassen. Tijdens de schooltijd hoorde ik altijd tot de drie besten van de klas, met name ook in de exacte vakken. Dit werd zonder meer geaccepteerd, tegenwoordig zou je voor stud of voor nerd uitgescholden worden. Met name in het eerste jaar kwam pesten voor, niet bovenmatig, maar als het je trof, had je pech. Iedereen werd wel uitgeprobeerd, maar als je er goed op reageerde was het ook zo over. Niettemin waren er wel een of twee slachtoffers. Als je dan ook nog op iedere vraag van een leraar altijd als eerste je hand opstak, was je snel het haasje. Een of twee leerlingen zijn daarom aan het eind van het schooljaar naar een parallelklas verplaatst.

Wat je je achteraf realiseert is dat het lerarencorps grotendeels bestond uit leraren met een brede intellectuele, en culturele achtergrond. Niet alleen zomaar lesgevers. Als leerling besef je dat niet.
In de vrije tijd liep je rondjes op de cour (tegen de klok in). Andersom lopen deed je niet, dat stond gelijk aan een doodzonde.

Regelmatig werd er wat georganiseerd in de school (in de aula). Ik herinner mij nog met veel genoegen dat een militair zou spreken, en dat aanwezigheid verplicht was. Deze bijeenkomst ging niet door, want iemand had een stinkbom in de aula neergelegd. De anonieme dader werd zeer gewaardeerd door de leerlingen.
Aan het eind van het eerste schooljaar werd er een schoolkamp georganiseerd. Niet leuk en niet

vervelend. Maar daarna ging ik op kamp met een andere organisatie: oneindig veel leuker.
Hoewel er toch redelijk wat leerlingen rondliepen, werd je als leerling gekend. Er was natuurlijk ook controle en persoonlijke aandacht. Ik weet te weinig van schoolsystemen nu, maar ik heb het gevoel dat dit tegenwoordig heel anders ligt, met alle schaalvergrotingen.
Na de 5e klas was er de Romereis. Met trein heen en terug, en ook Florence gezien. Recent weer Florence gezien; nu kan je over de hoofden lopen. En ook Villa d'Este, een wonder van waterwerken en bedriegertjes. Met trein heen en terug, en ondergebracht in een klooster. Siësta moest je houden, d.w.z. enige uren 's-middags op je bed doorbrengen, en dat voor 17 jarigen. Maar het was toen hittegolf in Rome, dus niet geheel onverstandig. Wijn mocht je drinken, maar wel aangelengd met water. Naar huis zaten er Italianen in de coupé en het stonk er geweldig. Later begreep ik dat dat knoflook was. Tegenwoordig eet ik graag wat knoflook in het eten.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:24

Herinneringen door Pim Kool 29-1-2014

Verwijderen

Josz-Vosz 15 mei 2015 om 01:53

De tekst van de Herinneringen van Pim Kool heb ik in hapklare brokken moeten verdelen ter grootte van 2^12 bytes.

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:17

Docenten

Er zijn twee docenten waarop ik kritiek heb.

Huijbers
Misschien wordt mijn oordeel mede beïnvloed door het volgende incident: tijdens een voorstelling op het schoolkamp liep Huijbers van het podium af, liep de rijen medescholieren af en gaf, bij mij aangekomen, mij volledig onverwacht een draai om mijn oren. Ik wist niet wat ik gedaan had, en was razend. Ik weet het nog.
Een muziekleraar heeft het moeilijk; geen examenvak, en het ingangsniveau van de leerlingen is heel verschillend. Sommige leerlingen bespeelden al een muziekinstrument (viool, piano) en andere leerlingen, zoals ik, wisten van toeten noch blazen. Om het makkelijk te maken begon hij met het systeem Klavarscribo (het bestaat nog steeds, leert Google mij). Ik heb er nooit iets van begrepen. Wat ik betreur is, dat ik niets heb meegekregen van notenschrift, c-sleutel, fis, gis en wat dies meer zij. Het zijn voor mij zinloze lessen geweest.
In 3e of 4e klas hadden wij nog altijd muziekles, en ik ben kwijt of Huijbers of een andere pater dat gaf. Die draaide grammofoonplaten op een mooie stereo installatie (dat laatste interesseerde mij wel). Symfonieën. Ik moest daar alles in horen, wat ik niet hoorde. Ik hoor hem nog roepen: “Horen jullie deze cadens?” “Horen jullie deze cadens?” Ik wist toen niet wat een cadens was, en ik weet het nu nog niet, laat staan dat ik het hoorde. Hij bestond het om 15-jarigen te confronteren met een symfonie van Bruckner.
Ik ga regelmatig naar een klassiek concert, en daar hoor ik mijn eigen ding. Bruckner zit nog steeds in mijn verdomhoek.

Fontaine
Over de persoon geen kwaad woord. Hij behandelde zijn eigen boeken, en had beloofd een reep uit te delen aan die leerling die er een fout in vond. Het gevolg was dat alle leerlingen zo'n 20 blz. verder zaten te lezen, dan de blz. die hij behandelde. Regelmatig werd er dan ook een reep verstrekt.
Geschiedenis onder Fontaine is voor mij altijd een reeks onbegrijpelijkheden geweest. Dan weer viel NL onder Spanje, dan weer onder Oostenrijk, er was ook nog iets met Bourgogne etc. Dan weer was er oorlog met Engeland, dan weer waren we vriendjes en vochten tegen Frankrijk, en dat ging maar zo door. Plotseling stonden Pruisen (of waren het Russen?) onverwacht op de stoep om een aangehouden prinses te bevrijden. Elk verband was voor mij zoek. En het ergste was: overal hingen jaartallen aan die je uit je kop moest kennen. En uit je kop leren, daar ben ik niet goed in.
In een van de laatste klassen wilde Fontaine een stukje geschiedenis uitputtend behandelen, en koos de slag om Arnhem, 1944. Naar mijn gevoel is hij daar een half jaar mee bezig geweest, maar het zal wel wat korter geweest zijn. Minutieus werd elk detail behandeld, stomvervelend.
Geschiedenis eindigde bij ons met de "moderne" geschiedenis, en ik weet niet meer of dat het congres van Wenen was, of koning Willem 3. De eerste wereldoorlog bestond kennelijk nog niet.
Diverse jaren later vroeg ik mij af: hoe is het in godsnaam mogelijk dat een pistoolschot in Sarajevo een wereldbrand veroorzaakte. Ik ben daarover gaan lezen, en vond het verdomd interessant. Had geen idee van deze, toch zeer belangrijke periode. Later lees je meer, en ziet je ook dat NL niet geïsoleerd is, maar dat het ingebed zit in de internationale geschiedenis. En je ziet dat er ook een economische, wetenschappelijke en kerkelijke of ideologische geschiedenis is. En Geert Mak heeft een leuke schrijfstijl. Wat ik Fontaine verwijt is dat hij er, voor mij althans, geen interessant vak van heeft weten te maken.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:25

Herinneringen door Pim Kool 29-1-2014

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:18

Er waren strenge leraren

Er waren leraren met een strenge, wat barse uitstraling. Ordeproblemen kenden zij niet.

Seebregts
Voor mij kwam hij over als een oud-militair, die zijn troepen (leerlingen) commandeert. Iedereen stond in de rij, op lengte gesorteerd. Begrijp mij goed: best een sympathieke man, maar gymnastiek, en dan met apparaten was niet mijn ding. Een oefening staat mij nog bij: de lange klimpaal inklimmen, over de balk in de nok van de gymzaal heen klauteren, en dan aan de andere kant weer naar beneden glijden. Nu zou ik zeggen: bekijk het maar, maar als eersteklasser doe je dat niet. En je klasgenoten kijken toe. Ik heb het gered, maar het zweet stond in mijn handen. Ik vraag mij af of er bij hem nooit een ongeluk gebeurd is.

Verhofstad
Ik lees ergens bij **Heitmann**: hij kwam controleren of je wel echt ziek was.
Ik ben ziek geweest en hij kwam langs. Hij kwam bij mij over als iemand die wel eens kennis wilde maken met mijn ouders, en bezorgd was wat de zieke leerling mankeerde. Geen enkel gevoel dat hij aan het controleren was, meer warme belangstelling.
Sexuele voorlichting kreeg ik niet van mijn ouders. E.e.a. pikte je wel elders op. Klassikale voorlichting werd niet gegeven, maar individuele voorlichting wel (na overleg met de ouders??). Verhofstad gaf die voorlichting aan mij.
Verhofstad gaf geschiedenis in de lagere klassen en had er goed de wind onder. Een keer gaf hij proefwerk en wekte onmiddellijk de indruk in slaap gevallen te zijn. Niemand durfde te spieken: die stiekemerd doet net alsof. Aan het einde bleek Verhofstad echt in slaap gevallen te zijn.

Er waren leraren die gepest werden

Uitdagen van leraren gebeurde hooguit in de laagste klassen en dan nog bij betrekkelijk nieuwe leraren. Pesten bestond uit het gooien van propjes papier en vliegtuigjes, het zetten van de lessenaar op het randje van het platform en blijven praten, als je stil moest zijn.

Huurdeman
Latijn, 1e en 2e klas. Geen slechte leraar, maar hij was jong en onervaren. Ik herinner mij nog dat een leerling op de eerste rij vervelend was. Huurdeman ernaar toe en wees hem een passage in zijn boek aan. De jongen boog zich nietsvermoedend naar die passage, en kreeg toen een draai om zijn oren. Collectieve verontwaardiging in de klas. Leuker was: wij hadden een huiswerkvertaling en het ging over iemand "*magnae spei*". Bijna iedereen vertaalde dat letterlijk met iemand "van grote hoop", maar degene die de beurt had vertaalde dat correct met iemand "die veelbelovend was". Deze kreeg ter plekke een draai om zijn oren; dit had hij niet zelf bedacht, maar overgeschreven uit een vertaling.
Huurdeman bleef het eerste jaar nog wel overeind, maar in het tweede jaar waren de leerlingen mondiger en brutaler. Aan het eind van het tweede jaar is hij vertrokken. Ik ben ervan overtuigd dat hij elders een goed docent geworden is.

Onbekend
Voor Frans hadden we steeds wisselende docenten. In 3e of 4e klas stond er ineens een vrouw voor de klas. De enige vrouw die ik op het Ig ooit heb meegemaakt. Zij had iets nieuws: in de klas mocht alleen maar Frans gesproken worden. Als je een vraag had: vraag in het Frans, antwoord in het Frans, les in het Frans. Dat viel niet goed bij de leerlingen, en zij heeft het maar zeer kort bij ons uitgehouden.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:25

Herinneringen door Pim Kool 29-1-2014

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:20

Er waren docenten die erg oud leken

Op die leeftijd kan je moeilijk leeftijden inschatten. Ieder boven de 30 (Ü30) was al oud en bijna bejaard. Als hij geluk had, was het een oude vent, als hij pech had was het een oude zak. Bij 2 personen had ik de leeftijd volkomen anders ingeschat.

Van Kilsdonk
Met Van Kilsdonk heb ik nooit iets te maken gehad, noch voor de klas, noch elders. Maar je kwam hem wel eens tegen, en zijn naam was al algemeen bekend.
Van Kilsdonk hield ik toen voor iemand die vlak voor zijn pensioen stond of al pensioen had. In werkelijkheid was hij toen begin 40.
Een keer ben ik naar een kerkdienst gegaan, geleid door Van Kilsdonk. Ik was onder de indruk van de voorstelling, de passie en het pathos waarmee hij bezig was, maar in wezen spreekt mij dat niet aan.
Ik zag hem regelmatig bij anderen. Elke student van katholieken huize wist hij te vinden borrel, examenfeestje, begrafenis, promotie e.d. (pater Van Pilsdonk). Op een of andere manier heb ik hem altijd weten te omzeilen.

Miermans
Ik kan niets positiefs of negatiefs zeggen, maar op een of andere manier vond ik (2e klas) hem een

oude zak. Het zal zijn uitstraling geweest zijn. Lange tijd later zag ik zijn overlijdensadvertentie in de krant, en dan reken je terug hoe oud hij was toen hij voor de klas stond (ca. 34). Met een schok realiseerde ik mij, dat ik inmiddels een stuk ouder was, dan hij indertijd.

Het gros van de leraren had ervaring en had geen problemen voor de klas.

Het merendeel der docenten

Minderop
Wiskunde, lagere klassen. Genoeglijk gezet baasje. Praatte altijd over denkraam. Misschien zelf gevonden, maar waarschijnlijk bewonderaar van Bommel en Kwetal.
In de vacantie na de lagere school had ik een interessant boek in de boekenkast van mijn vader gevonden. Het leek een puzzelboek, maar het stond vol merkwaardige symbolen. Ik ben er wat in gaan rondneuzen en puzzelen. Tijdens de algebra-les in het eerste jaar kon ik slapen. De stof van een jaar kende ik al.

Reith
Klas 1 en mogelijk ook klas 2. Afstandelijke man in een m.i. onbelangrijk vak. Reith maakte je ook deelgenoot door te vertellen over kunstwerken en gebouwen (ruïnes) uit de klassieke oudheid. Daartoe moest je foto's bij hem kopen en in een plakboek verwerken. Op die leeftijd, waarin de oudheid ver weg is, en waarin België nog een ver buitenland was, een saai gebeuren. Nu vind ik het jammer dat ik het plakboek lang geleden heb weggegooid, en inmiddels heb ik heel wat cultuurmonumenten gezien. Reith gaf op de goede manier les aan jongens die er misschien nog niet ontvankelijk voor waren.

Bos
Latijn, eerste paar klassen. Bos maakte een vrij jeugdige indruk en was dat waarschijnlijk ook. Goede docent. Hij had altijd de les na Slijpen, dus het lokaal stond blauw van de sigarettenrook. Het eerste wat hij deed was alle ramen wijd open. Ook in de winter. Na een kwartier vroegen de leerlingen dan bibberend of de ramen alsjeblieft dicht mochten. Bos sprak met een buitengewoon zwaar Amsterdams accent. Dat viel mij zelfs als Amsterdammer zeer op. Ik vond het curieus dat een leraar klassieke talen zo'n accent kon hebben.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:25

Herinneringen door Pim Kool 29-1-2014

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:21

Linders
Grieks. Linders was een gezellig oud baasje. Hij had iets met mijnheer Florentinos, een kennis in Nederland of Griekenland, geen idee. Hij vertelde daar graag over. Als hij de klas binnenkwam, riepen wij allen in koor: vertel nog eens wat over mijnheer Florentinos. Als je pech had, duurde zijn verhaal een kwartier, en de rest van de les was dan Grieks. Als je geluk had, duurde zijn verhaal de hele les. Hij had op zijn fiets een plankje en tijdens het fietsen corrigeerde hij de proefwerken. Sommigen kregen hun proefwerk bemodderd terug, anderen helemaal niet (weggewaaid). Hij was ook in staat om zonder enig sarcasme een proefwerk uit te delen met de mededeling: gaat vooruit, beter dan de vorige keer. Op zo'n proefwerk prijkte dan het cijfer 3.
Goed van Linders was dat hij - sneller dan elders gebruikelijk - het beginnersboek van Xenophon (relatief makkelijk Grieks, maar oersaai: dagboek van dagmarsen in het leger van Alexander de Grote) liet opvolgen door Homerus (veel moeilijker Grieks, maar veel belangrijker). Grieks was moeilijk maar bij hem geen straf.

Slijpen
Slijpen was een type, maar ik kan hem toch moeilijk weer voor de geest halen. Klein en gedrongen. En een kettingroker, en zijn sigaret moest helemaal op. Het laatste stukje peuk verdween nog helemaal in zijn mond. Aan het einde van de les stond het lokaal blauw. Of het gymnasium elitair was, weet ik niet maar een boekenlijst hadden we niet. Ook niet voor de andere talen. Er werd vanzelfsprekend vanuit gegaan dat je boeken las, dwang werd niet nodig geacht. Ik meen dat de HBS wel boekenlijsten had.
Persoonlijk vond ik tekstverklaring lastig. Je in de gedachtekronkels van een ander verdiepen, en dat ook nog in je eigen woorden weergeven, vond ik niet makkelijk. Slijpen was een goed docent, en als ik nu goed Nederlands schrijf, is dat aan hem te danken (en als ik slecht schrijf is dat mijn eigen schuld).

De Cloeth
Aangename lesgever, die de Engelse les toch iets ontspannens meegaf. Hij had iets dandy-achtigs, hoewel we dat begrip nog niet kenden. Dunhill was zijn favoriete merk.

Bresser
Geen bijzondere opmerkingen over hem. Bresser had een nogal gezet figuur. Dat paste helemaal niet bij de auto, waarin hij reed: een Goggomobiel. Het verhaal deed de ronde dat leerlingen zijn auto hadden opgetild en weer neergezet precies tussen twee bomen in. Het verhaal vertelde niet hoe Bresser zijn auto er weer uit heeft gekregen.

Sweerts
Wij hadden nog banken waarin we met zijn tweeën zaten. Mijn buurman was Antoine Oomen, en wij beiden waren de besten van de klas in wiskunde. Als Sweerts binnenkwam, begonnen wij met elkaar te praten en als de les voorbij was, stopten we met praten. Het moet Sweerts gestoord hebben, twee leerlingen die voortdurend praten en misschien niet echt bij de les waren. Hij probeerde ons af en toe te pakken, door het onverwacht stellen van een vraag. Achteloos gaven wij dan het juiste antwoord, en praatten weer verder. Sweerts zat in een spagaat: wij hinderden zijn les en tegelijk waren wij zijn

oogappels, want nu eenmaal het beste in wiskunde.
Sweerts was verder een prima docent en aardige man.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:25

Herinneringen door Pim Kool 29-1-2014

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:21

Pick
Ik was wel goed, maar niet de beste in natuurkunde. Dat kwam omdat ik zelden huiswerk maakte. Ik vertrouwde erop dat opletten tijdens de les voldoende moest zijn, en dat ik voldoende intuïtie had om een vraagstuk onvoorbereid op te kunnen lossen; dat ging natuurlijk niet altijd goed. Pick liet zich een keer ontvallen: in deze klas zitten geen natuurkundigen. Van de klas hebben er twee natuurkunde gestudeerd en zijn daarin ook gepromoveerd, en een ander is sterrenkundige geworden. Hij had het echt mis.

Lorié
Met "Lorre" hebben we nooit iets te maken gehad, noch in de klas, noch daarbuiten.
Op gegeven moment zong het rond dat in een andere klas Lorre tegen een vervelende leerling gezegd heeft: "Ga met je ballen in de hoek staan!"
Zoiets blijft bij de leerlingen niet onopgemerkt, en er werd meesmuilend over gesproken. Ik weet verder niet wat dit zegt over de persoon Lorre.

Jansen
Het vak scheikunde ligt mij matig. Aan de ene kant is het een exact vak, aan de andere kant ligt het uit je kop leren van reactievergelijkingen en verbindingen, m.n. organische, mij niet. Geheugenwerk is nooit mijn sterke punt geweest. Jansen wist er, dankzij zijn relaxte manier van vertellen, toch een feestje van te maken. Hij introduceerde op twee manieren een novum. Wat moet ik kennen voor het proefwerk? Het antwoord was: alles. Hoewel lichte paniek uitbrak, werden leerlingen bij ons niet ziek daardoor, en bleken de proefwerken alleszins mee te vallen.
Een tweede novum was soms bij het proefwerk: schrijf maar op wat je weet. Ook natuurlijk lichte paniek. Jansen was een uitstekende docent, en ik ben ervan overtuigd dat uit wat je dan opschreef, hij haarfijn kon destilleren wat je er werkelijk van had begrepen. Er was ook scheikunde practicum, en hij gaf ook demonstraties. Een spectaculaire demonstratie herinner ik mij nog. Slechts gescheiden door een vrij kleine glazen ruit, gooide hij natrium in een bak water. Het siste, spetterde en knalde alle kanten op.
Sinds dit tijdsgewricht zijn wij overspoeld door ge- en verboden. Ik ga ervan uit dat zo'n demonstratie nu niet meer zou mogen.
Jansen is voor mij een groot pedagoog. Rustig, afstandelijk maar met humor bracht hij zijn lessen ontspannen aan de man.

Wijdeveld
Latijn, hogere klassen. Als docent niets mis mee. Hij was buitengewoon katholiek en had vroeger hartstochtelijke gedichten geschreven m.b.t. het geloof. Er werd gefluisterd dat hij in de oorlog fout geweest was, en daarom een tijdje niet mocht publiceren. Een broer van hem was een bekende architect. Spijtig was dat hij in de latere leerjaren Augustinus behandelde en niet de verhalen van Livius, zoals gebruikelijk. Onze kerkheilige had een schrijfstijl die mij niet beviel en waarin ik ook geen logica kon ontdekken. Ik had liever Livius gehad, met mooie verhalen uit het oude Rome.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:25

Herinneringen door Pim Kool 29-1-2014

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:22

Godsdienst

Toen ik in het eerste jaar kwam, was net de verplichting opgeheven elke dag de mis te bezoeken. Er was nog wel een sterke morele druk. In het begin ging ik nog trouw, en ik weet niet meer wanneer dat begon te verflauwen (halfweg eerste klas?). Veel zin had ik niet, want ik ben nu eenmaal geen ochtendmens. Biechten deed ik niet bij de paters; het leek mij verstandiger dat in de parochiekerk te blijven doen.
Van godsdienstles weet ik mij weinig te herinneren; ook niet wie het allemaal gaven. In het begin had ik toch wel een reeks strijdigheden in de katholieke leer bedacht, na de zesde klas waren deze strijdigheden er nog steeds. Nooit aangekaart, nooit behandeld. Wel was het tweede Vaticaans concilie een hot item.
In de hoogste klassen hadden wij biologie van een pater (naam vergeten). Hij sprak zeer positief over evolutie en Darwin. In dat opzicht liepen de jezuïeten voor op de rest van katholiek Nederland. Bij de jezuïeten was Teilhard de Chardin ook zeer in de mode. Ik heb zijn prisma boek gekocht, maar ik vond het nogal zweverig. Ik ben niet ver gekomen. Tegenwoordig hoor je er niet veel meer over, dus zijn ideeën zullen wel onder een dikke laag stof begraven liggen. Na de schoolperiode kwam de grote

boze buitenwereld, en mijn geloof bleek daar niet tegen bestand. In het patershuis trouwens ook niet, want heel wat jezuïeten traden uit. Een nieuwe tijd was aangebroken. Ik kom graag in kerken, maar wel als tourist. Een aantal tegenstrijdigheden zijn op natuurlijke wijze verklaard door het lezen van boeken. The Source van Mitchener en the Holy Blood and the Holy Grail (gelukkig gelezen voordat Dan Brown er zoveel uit had gepikt) hebben mij in sommige opzichten de ogen geopend.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:25

Herinneringen door Pim Kool 29-1-2014

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:30

Terugblik op het Ig

Ik meen bij **Heitmann** ergens gelezen te hebben dat met goede leerlingen nog iets extra's gedaan werd: dat heb ik nooit gemerkt; ik ben nooit extra gestimuleerd. Als goede leerling kreeg je weinig mondelinge overhoringen, zodat het geen ramp was als je je huiswerk een keer niet geleerd had. Er waren diverse parallelklassen; ik sluit niet uit dat leerlingen specifiek ingedeeld waren en niet random. In ieder geval zat ik in klassen die de naam hadden: lastige klassen, maar wel goeie leerlingen.

Het Ig was een goede school, met uitgelezen docenten. Nadruk viel op intellectuele vorming. Andere mogelijkheden waren er ook, maar die moest je wel zelf ontdekken en benutten. Echt stimuleren om op andere terreinen actief te zijn, was er niet. Je moest zelf die kans grijpen.
Ik was laatst bij het afscheid van een bioloog, en die bedankte nog uitdrukkelijk de leraar van zijn middelbare school die door zijn passie en liefde voor het vak hem in de richting van de biologie had gezet.
Passie en liefde voor het vak heb ik bij geen van de docenten opgemerkt, wel intellectuele betrokkenheid, en de wens e.e.a. betrouwbaar aan de leerlingen over te dragen. Maar ademloos luisteren.....Voor mij kwam Jansen met zijn onderkoelde benadering van de scheikunde er nog het dichtste bij.

En had het Ig nog iets kunnen bijdragen aan vermindering van mijn cultuurschokken?
Feit blijft dat de overgang naar de universiteit voor mij een grote stap was, en het eerste studiejaar werd een rampjaar. Moest ik nog leren studeren?
En later: je goed bewegen in een omgeving waarin je je resultaten voor het front van de troep in een vreemde taal moest presenteren? Natuurlijk moet je dat zelf doen, maar de kiem voor zoiets was toch niet op het Ig gelegd, althans niet bij mij.
Vragen, maar ik weet het antwoord niet. Maar ik kijk toch met voldoening terug naar de Ig periode.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 02:30

Herinneringen door Pim Kool 29-1-2014 (SLOT)

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 14 mei 2015 om 11:50

Over de geschiedenisleraar P.F.M. Fontaine; artikel van oud-leerling Huub Mous en een reactie van oud-leerling Peter van Daalen:

Peter van Daalen

14 mei 2015 op 00:20

Fontaine was, begin vijftiger jaren, ook mijn geschiedenisleraar aan het St.-Ignatiuscollege.
Ik kan me, in zijn lessen, niets herinneren van zijn luchtspiegelingen over Hitler. Mogelijk omdat ik hem alleen in de beginjaren van zijn leraarschap als leraar had.

Wel kreeg ik toen al de indruk dat Fontaine van zijn soms schurende opvattingen geen geheim maakte. Hij werd, mild gezegd, niet door zijn collega-geschiedenisleraar Roymans gewaardeerd en ook de Jezuïtische leiding van het St.-Ignatiuscollege had soms moeite met hem.
Mogelijk ook al omdat hij, begin vijftiger jaren – en zeker bij de Jezuïeten – een unicum, in zijn geschiedenislessen op eigen houtje en persoonlijke titel ook sexuele voorlichting gaf, waaraan ik destijds zeker iets goeds overgehouden heb. Hij was, bij mijn bezoek in 2004 bij hem thuis, zeer verguld dat na vijftig jaar van een leerling van destijds te horen.

Hij was in ieder geval een moedig man die voor zijn opvattingen en ideeën (te?) consequent uitkwam, ook tegen de stroom in.

In 2004 ben ik dus nog bij hem en zijn vrouw thuis geweest. Dat was zeer genoeglijk. Ook pretendeerde hij toen dat hij mij en mijn naam nog kon herinneren. Na ruim 50 jaar en na zovele van zijn leerlingen-cohorten kwam mij dat niet zonder meer aannemelijk voor, maar het uiten van mijn voorzichtige twijfel daaraan kwam mij, op mijn vierenzestigjarige leeftijd, nog op een flinke schrobbering te staan. Eens leraar, altijd leraar.

Graag had ik hem nog eens bezocht maar ik heb daar helaas te lang mee gewacht.
Ik heb in ieder geval goede herinneringen aan hem als leraar van wie ik, als van een van de zeer weinige leraren, na zovele tientallen jaren nog weet waarom ik hem destijds waardeerde.

http://www.huubmous.nl/2013/04/02/de-onbekende-hittler/#comments

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 15 mei 2015 om 01:40

Huub Mous - Time after Time 15-5-2015

Waarin de wens wordt uitgesproken om een ultiem St-Ignatiuscollege-boek te maken door al diegenen van naam die op deze school gestudeerd hebben.

Maar hoe zit het met de Ig-herinneringen van Antoine Bodar, Bernard Delfgauw, Henry Heineken, Guus Hermes, Fons Janssen, Jacques Klöters, Ton Lutz, Joseph Luns, Ivo Niehe. Ton Regtien, Huib Schreurs, Charles Schwietert, Piet Steenkamp, Henk Terlingen, Edo de Waart, Gerard van Westerloo en Bernard Wientjes, om maar een paar dwarsstraten te noemen. Om nog maar te zwijgen over de Ig-herinneringen van mijn klasgenoot Jaap de Hoop Scheffer. Dat waren allemaal oud-ignatianen als we Wikipedia mogen geloven. We willen weten wat ze daar op het Ig hebben beleefd. Hoe ongelukkig of gelukkig ze waren. Hoe ze te biecht gingen bij de paters. Hoe ze hun eerste masturbatie hebben ervaren en wat de paters daarvan zeiden. We willen het weten, want daar hing het lot van de natie van af. Time after time.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 15 mei 2015 om 08:32

In de vroege jaren vijftig belandt Zaal bij de jezuïeten, een school als een "stadsstaat" die naast lessen de leerlingen opzadelt met sportverplichtingen, een koor, een orkest, toneelvoorstellingen. Zaal spijbelt veel. Hij zwerft door Amsterdam, kijkt goed rond, en maakt aantekeningen.

Wim Zaal. (2002). *Zestig jaar in de beschaving.*

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 15 mei 2015 om 08:36

Ook Bertus Aafjes ging naar het Ignatiuscollege aan de Hobbemakade.

Huub Mous. (23-4-2015). *Terug in de Indische buurt*

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 15 mei 2015 om 08:44

Marc van Dijk. (oktober 2013). *De PAUS van AMSTERDAM* Amsterdam: Atlas Contact.
Biografie van Huub Oosterhuis.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 24 juni 2015 om 17:25

Huub Mous Hoezo Arrogant? 23-6-2015 over Jacques Klöters (geb. 1946), zijn column en zijn Ig-verleden.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 7 juli 2015 om 22:39

Familie Reith.
Bernardus Antonius Johannes Reith in: if then is now.

Bernardus Antonius Johannes (Beb) Reith, geboren 16-10-1894 en overleden Maarssen 17-08-1974.
Hij behoort tot stamboom 6, de afstammelingen van Bernardus Antonius Reith (1856-1940).

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 8 juli 2015 om 09:34

Zomerkamp voor heropbouw
Huub Mous weblog 17-8-2014.
Een zomerkamp voor het sterken van de geest en het vooruitstreven als volwassene een peiler te worden de oude traditie te handhaven in de maatschappij van wederopbouw. (mijn woorden.)
Herdenkingsboek 1995 p 83

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 11 juli 2015 om 14:47

Het nieuwe schooltype: De H.B.S. vanaf 1864, geesteskind van Thorbecke maar de beste info is toch in Mandemakers diss.

Een nieuwe wereld
Aflevering 10: Dubois en Lorentz

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 22 juli 2015 om 01:58

Het jaar van De Harpoen.
Een vijftal artikelen door redacteur/illustrator Huub Mous in 1965-1966.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 11 augustus 2015 om 03:00

Die Jesuiten
Freigeistig, gebildet und streng hierarchisch

Programma van de Deutschlandfunk 10-8-2015

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 14 augustus 2015 om 08:44

Marjet Derks over het RK met citaten uit Huub Mous' weblog.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 19 augustus 2015 om 02:06

Veel over Fons Vitae dat 100 jaar bestaat. De Obrechtkerk in 2011.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 13 december 2015 om 15:42

E.H. schrijft:

Antoin Bodar vertrok na het eerste leerjaar.
Mevrouw Klap-Dierick (biologie) is overleden te Hulst in 2013. Ze is uit een familie woonachtig in Zeeuws-Vlaanderen.
Ik (Josz-Vosz) weet dat zij in de bezettingstijd studeerde en dus geboren is omstreeks 1925. Dan kan ze dus mooi biologisch 90 geworden zijn!
Ted de Cloet zat bij Thomas.
Paul Seebrechts is de latere conrector.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 9 januari 2016 om 02:48

Een vrij onverkwikkelijk voorval uit de Ignatiustijd.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 8 maart 2016 om 10:55

Herinneringen door Paul Welling 7-3-2016

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 8 maart 2016 om 10:59

De afgelopen dagen ben ik op zoek geweest naar stukjes die ik in mijn Ig-jaren geschreven heb voor de Harpoen. Navraag bij Huub Mous en Hans Kraan leverde me twee stukken. Het ene ging over de studiereis die we destijds, 1965, naar Parijs hebben gemaakt en waarvoor mijn vader zich nogal ingespannen heeft om voor ons onderdak te krijgen bij de zusters Augustinessen van St. Monica, die ook een klooster hadden in Arnouville Is Gonesse ten Noorden van Parijs. Van die week herinner ik me, dat we heerlijk door de stad dwaalden, de ene kroeg in de andere uit. In iedere kroeg bestelden we een witte wijn. Dientengevolge zagen we ook heel wat toiletten in die gelegenheden van binnen. Een keer liep dat fout, uitgerekend op de dag dat we 's avonds in de schouwburg naar l'Avare van Mollière zouden gaan en waarvoor we onze beste kleren aanhadden. We hadden veel lol. Op een of nadere boulevard hield ik het niet meer. Zowel van voren als van achteren liep ik leeg. Mijn broek zou wel opdrogen. Maar hoe kreeg ik alles schoon?, want teruggaan naar Arnouville om schone kleren aan te trekken kon niet. In het dichtstbij zijnde café ben ik naar het toilet gegaan om me zelf zo goed mogelijk schoon te maken. Dat lukte slechts gedeeltelijk. Ik moest met een smerige broek naar de schouwburg, en maar hopen dat niemand wat zou ruiken. In de schouwburg heb ik zitten zweten. Toen we 's nacht om 0:30 uur bij de zusters kwamen, ben ik direct onder de koude!! Douche gegaan. Eindelijk

schoon.

Ik herinner me uit de eerste klas, 1961, nog een klassenavond bij mij thuis. Het was geloof ik de eerste. We voerden voor elkaar toneelstukjes op, waarbij vooral de gebroeders Truyens (één van de twee ben ik later op en bijeenkomst van d PvdA nog tegengekomen), Theo Scheepers en Haary Uijlings actief waren en maakten met Paul Wartenbergh en Huub Schreurs op gitaar en Fred de Vries op zijn accordeon muziek. Klapstuk van die avond was het op zijn hoofdzetten van een soort fruitmand bij pater Zaat, onze klassenleraar. We lagen dubbel van het lachen.

Nog bijna dagelijks zing ik één van de liederen die op de zomerkampen in Drost en Vilsteren hot waren. Geef ons maar Europa, volgens mij was de tekst van Piet Niewint. Een keer won ik met ik weet niet meer wie, de jaarlijkse fietsenralley rond Amsterdam. Met schoolvoetbal maakte ik als keeper een keer zo'n indruk op pater Wiltink, dat ik meteen een paar elftallen hoger mocht spelen. Met Gerard Weesink, Frans Bakker en Laeta Bijvanck van het Fons speelde we in d vierde klas een stuk van Berthold Brecht, genaamd De opkomst en ondergang van Arthur Hui (Hitler). Toen wist ik zeker, dat toneelspelen niets voor mij was, ook al werd ik nog een keer gevraagd om met het jaarlijkse toneel van het Fons mee te doen.

Ik was, zeker de eerste jaren, een brave misdienaar. Je moest toen bij het begin van het schooljaar opgeven hoe vaak je in de week naar de mis kwam. Dat werd door de aankomende paters nauwkeurig bijgehouden. Toen de organisatie van de misdienaars overging naar pater van Lier, raakt ik aardig met hem bevriend. Ik kwam vaak 's avond nog bij hem op bezoek. We voerden diepgaande gesprekken. Ik wilde en kon maar niet snappen dat jonge kerels ervoor kozen om een leven als pater te leiden. Ik zei altijd tegen van Lier: jullie missen drie dingen. 1) een vrouw, spreekt voor zich denk ik; 2) een radio, om door de nieuwsuitzendingen midden in de wereld te staan, eraan deel te nemen en je niet af te zonderen; 3) eigen bezit, niet afhankelijk zijn van de gemeenschap, dus ook een eigen huis. Ik dacht dat ik jaren later aardig gelijk heb gekregen, al gold dat voor van Lier nou juist in het bijzonder niet zo.

Verwijderen

Josz-Vosz 8 maart 2016 om 11:09

Ik koos voor de alpha-richting, omdat ik destijds nog het plan had om filosofie te gaan studeren. Mijn moeder was pas overleden en ik zocht naar houvast en vond die bij vele filosofen, Sartre voorop. Om voldoende lesuren te maken hadden we biologie van Mevr. Klap, een feestles. Altijd gedonder, hoe zeer Mevr. Klap ook haar best deed die niet-geïnteresseerde alpha's een leuke les voor te schotelen door de erfelijkheidsleer van Mendel te behandelen. Op een keer werd Mevr. Klap kwaad en vroeg aan mij waarom ik zo zat te klieren. Omdat u zo slecht lesgeeft, was mijn spontane antwoord. De klas uit en naar de Pens. Die strafte mij met het schrijven van drie velletjes met strafregels. Hij zei er niet bij wat voor velletjes hij voor ogen had. Thuis zocht ik in de papieren van mijn vader naar het allerkleinste blocnote dat hij had. Met een paar minuten waren er drie velletje volgeschreven, die ik de volgende dag met een zekere trots aan Bruseker overhandigde. Maar dat was de bedoeling niet! Ik antwoordde dat hij opdracht had gegeven drie velletjes vol te schrijven en niet welke velletjes. Welnu ik had hem zojuist drie volgeschreven velletjes overhandigd dus aan zijn opdracht voldaan. Bruseker kon zo'n benadering enorm waarderen.

In de vijfde klas hadden we achtereenvolgens les van Fontaine en Bos. Politiek gezien een zeer interessante volgorde. Bij Fontaine hoorden we dat er op historische gronden geen groter goed was dan ons koningshuis, waarna Bos, als een echte latinist, de voordelen van een republiek, zoals de Romeinen die kenden, aanprees. Betere politieke scholing heb ik nooit meer gehad. Ik was en ben het nog steeds met Bos eens, al accepteer ik de status quo in dit land. Met Bos kreeg ik in de zesde nog een flinke appel te schillen. Grieks en Latijn waren mijn zwakke punten gedurende mijn het carrière op het IG. Ik had bij Latijn vooral heel veel moeite met de juiste vertaling van de ablativus absolutis. De Welling-fout noemde Bos dat. Toen hij dat vlak voor het eindexamen weer een keer zei, ben ik zo kwaad op hem geworden, dat hij er enorm van schrok. Wilde hij nou per se dat ik zou zakken, dan moest hij vooral zo doorgaan. Het heeft gewerkt. Op het eindexamen haalde ik voor Tacitus aanvankelijk een drie, net als voor Homerus. Voor beide kreeg ik en herexamen, en slaagde vervolgens.
Bij Bos viel een keer iets spectaculairs voor. Er waren in de stad regelmatig rellen in de jaren 1966-1967. Om op de hoogte te blijven hadden velen in de klas zo'n klein transistorradiootje. Het was het eerste uur en we hoorden dat het bij de Telegraaf hommeles was. Als één man stonden we allemaal op en liepen de klas uit om de stad in te gaan. Bos bleef in opperste verwondering achter.

Verwijderen

Josz-Vosz 8 maart 2016 om 11:10

Van Wijdeveld was bekend, dat hij in WO II niet op het juiste pad zat. Maar wat te denken van onze leraar Frans (de?) Groote? Ik herinner me een van hem, toen we in de Banstraat zaten. We kwamen om de een of nadere reden over Hitler te praten. Hij kende een complete redevoering van Hitler uit zijn hoofd en begon daar ook aan. Steeds harder ging hij schreeuwen, nog harder. Vanuit andere klassen kwamen collega's naar onze klas om te vragen of het rustiger kon. Niets hielp Groote bleef net als Hitler schreeuwen. Iedereen was met stomheid geslagen. Uiteindelijk moest rector Merkx eraan te pas komen om Groote te stoppen. Ik meen dat hij kort daarna ontslagen is.
Ach ja, Minderop, Pels, de leraren voor wiskunde. Minderop zei altijd, dat wij de wiskunde moesten snappen, het apenkunstje toepassen was voor de leerlingen van de MULO aan de overkant van de Pieter de Hooghstraat. Pels die altijd zo kenmerkend zei met zijn typische accent: Willen we ven ons mond dicht zwijgen. En dan pater van der Lee, die altijd zo uit zijn mond stonk. Met gymleraar Ed Seebrechts had ik een speciale band, omdat hij bevriend was met mijn vader. Samen zaten ze in het bestuur van de katholieke opleiding

voor sportleiders. Nog echt een uitwas van het rijke roomse leven. Al die jonge aankomende jezuïeten, die altijd moesten surveilleren: Wilting, van den Berg, van der Loo, Veerkamp, noem ze maar op.

Ik sluit mijn herinneringen aan het Ig voor nu af met een bevestiging van de wederwaardigheden van het verhaal van Nard met pater Zaat. Het zal zo in de jaren 1984/1985 of nog iets later geweest zijn, toen Frans Wiggerman en Stephan van Willigenburg een reünie organiseerden van onze vierde klas, mijn eerste vierde klas, want ik bleef dat jaar 1964 zitten. Achteraf gelukkig, want kort na het begin van het nieuwe schooljaar overleed mijn moeder. Tijdens die reünie kwam diep in de nacht pater Zaat ter sprake. De meesten, net als ik, vertelden van onze biechten bij hem. Hij wilde dan uitvoerig weten wat j de afgelopen periode allemaal met jezelf had gedaan op het ontdekkingspad naar volwassenheid. Ik weet nog, dat ik alles opbiechtte terwijl ik op de bidstoel in zijn kamer strak voor me uitkeek naar het kruisbeeld dat daar hing. Zaat zat ondertussen met zijn handen onder zijn pij. Ik heb me pas toen ik al vele jaren getrouwd was , gerealiseerd wat hij daar gedaan moest hebben. Soms kreunde hij wat. Toen vertelde een van ons, zijn naam zal ik niet noemen, dat ook hij door Zaat gevraagd was voor hem te poseren, bij voorkeur in een paars broekje. Vol ongeloof en verwondering keken we hem aan. Dat kon toch niet. Zoiets kwam op het IG toch niet voor. Wel dus. Er kwamen meer verhalen als dat van mij hiervoor. Het was dus echt zo. Het Ig was niet zo'n vieze bende als de rest van de katholieke kerk.

Verwijderen

Josz-Vosz 8 maart 2016 om 11:13

Na het Ig ben ik aan de Rijks Hogere Tuinbouwschool in Utrecht gaan studeren. Weg uit Amsterdam. Door deze hele andere studierichting verloor ik alle contacten met klasgenoten en andere Ignatianen. Ik was daar eigenlijk blij om, want ik werd mijn hele schoolcarrière achtervolgd door mijn vader. Alle docenten leverden te pas en t onpas bij mij commentaar op stukken van mijn vader in dagblad De Tijd. Hij maakte in 1960 en in 1961 grote reizen naar Afrika en Zuid Amerika om over het missiewerk te schrijven. Dat mijn vader door die reizen en wat hij daarover schreef een bekende werd in katholiek Nederland heeft mij op school wel dwars gezeten. Men verwachtte van mij minstens net zulke prestaties. Ik was op gegeven moment te veel de zoon van. Nu hen ik daar geen last meer van. Velen ben ik elders tegengekomen, zoals in de politiek of in de trein. Met Hans Kraan onderhoud ik nog regelmatig contact, eigenlijk al sinds de lagere school.

Nard, Jos, gebruik voor je verhalen over het Ig gerust wat ik hier verteld heb, want ondanks alles hebben we toch een geweldige tijd daar aan de Hobbemakade gehad.
Bijgevoegd en paar foto's van de klassenavond die ik noemde en die bij mij thuis gehouden werd. Er zit er een bij van en handbalwedstrijd op de cour, ik las keeper zoals altijd. Ik ben benieuwd naar jullie reacties en verneem die graag.

Met vriendelijke groeten.
Paul Welling, Tiel

volg ook mijn blog "Altijd spannend" en meld je aan als volger.

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 16 maart 2016 om 23:16

Jos Heitmann vroeg mij laatst of ik bij onze klassenreünie van 7 mei a.s. eens vraag wilde opwerpen of er niet een nieuw IG-boek zou moeten komen. Hij stelde Jan Bank voor als auteur, maar dat lijkt me niet zo handig. Jan Bank was immers de eerste auteur van het boek **'n eeuw IG**. Hij was te laat voor de grote IG-reünie, en toen heeft Paul Verberne het op het laatst overgenomen, vandaar die sporen van haast in dit boek.

Ik denk trouwens dat het een heel ander boek moet worden: meer beleving en minder feiten. Bestaande biografieën en autobiografieën bieden al heel wat stof:
Bertus Aafjes, Wim Zaal, Huub Oosterhuis, Kees Fens...
Je zou ook mensen kunnen interviewen:
Ivo Niehe, Jacques Klöters, Huib Schreurs, Antoine Bodar en Jaap de Hoop Scheffer.
En niet te vergeten... "de gewone Ignatianen"..., door de jaren heen zoals wij van de klas 1B.

Huub Mous 9-3-2016 in zijn weblog.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 17 maart 2016 om 13:50

Mijnheer L. Sweerts, leraar wis- en natuurkunde op het St.-Ignatiuscollege. In 1969 was hij vijftig jaar verbonden aan deze school. Op vrijdag 3 oktober van dat jaar werd zijn afscheid gevierd met een groot feest en een receptie. In al die jaren had hij onder zijn leerlingen vogels van diverse pluimage gehad, uiteenlopende karakters zoals bijvoorbeeld **Joseph Luns, Piet Steenkamp en Ton Regtien**. Zijn bijnaam was "De Neus". Hij overleed in 1980.

Mijn wiskundeleraar was dus mijnheer Sweerts. Hij was een wat oudere man met een haviksneus en een bloempotkapsel. Hij sliste een beetje en rook altijd wat eigenaardig. Hij ging er prat op dat hij teksten op zijn kop kon lezen. Dat deed hij dan ook in het schoolboek van de jongen in de eerste bank van de klas. Ongemerkt zat hij altijd met zijn krijtje of aanwijsstok te spelen. Die gebaren intrigeerden mij, want ze dienden nergens toe. Soms kreeg hij opeens een grijns om de mond, helemaal als ik voor het bord moest komen om ten overstaan van een klas vol aanzwellend leedvermaak het bewijs te leveren van de stelling, dat de logaritme van een quotiënt gelijk is aan de logaritme van het deeltal verminderd met die van de delen. '*Ga jij maar thuis nog maar eens oefenen !*', zei hij dan, als mijn

poging om tot een sluitend bewijs te komen weer eens op niets was uitgelopen.

Ik had het niet zo op wiskunde en zeker niet op mijnheer Sweerts. Hij was een goede leraar, maar wel een beetje wreed. Zo had hij de bijna sadistische gewoonte om af en toe een huiswerk-vraagstuk op te geven, waarvan de oplossing eigenlijk niet op basis van de geleerde lesstof te achterhalen was. Ik herinner mij dat ik eens tot diep in de nacht met zo'n vraagstuk bezig ben geweest. Wonder boven wonder vond ik als enige van de klas de oplossing en wel op een schier onnavolgbare wijze, door het toepassen van vectorenvergelijkingen. Daarna kon ik niet meer stuk bij mijnheer Sweerts. Ik hoefde ook nooit meer voor het bord te komen. Het komt wel goed met dat knaapje, moet hij bij zichzelf hebben gedacht.

Huub Mous 17-3-2016 in zijn weblog

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 29 april 2016 om 23:40

zo 15 mei 2016 / 19:00 tot +/- 19:45 / Grote Zaal

Leven in de tijd van Ignatius van Loyola (1491-1556)
College door Luc Panhuysen

Voorafgaand aan het concert 'Benedicta es' door Weser Renaissance om 20.15 uur, geeft historicus en schrijver Luc Panhuysen om 19.00 uur een college over Ignatius van Loyola (1491-1556).

Ignatius van Loyola (1491-1556) leidde het losbandige leven van een jonge Spaanse edelman tot het moment dat een kanonskogel zijn benen verminkte.

De omslag was radicaal: hij raakte geen wapens meer aan, wijdde zich aan vasten, zelfkastijding en het gebed. De vechtersbaas in hem stapte naar een geestelijk niveau; Loyola stichtte de Sociëteit van Jezus (de Jezuïeten) die het opkomende protestantisme moest terugdringen en waarvan hij de eerste 'generaal' werd. De Jezuïeten groeiden spoedig uit tot een van de meest controversiële en agressieve geestelijke orden van het christendom.

Weser Renaissance
Benedicta es + college Ignatius van Loyola

Spaanse Marialiederen teder, stralend en vloeiend

Maria was in de 16e eeuw, de tijd van de contrareformatie, hét onderwerp van talloze kunstwerken: schilderijen, beelden en vooral ook muzikale werken. De Marialiederen van de Spaanse renaissancecomponist Cristóbal de Morales (ca. 1500-1553) staan in dit programma centraal. Van teder tot stralend, uitgebalanceerd en vloeiend: Morales' muziek wordt wel de perfecte renaissancepolyfonie genoemd.

Morales was als zanger aan de Sixtijnse kapel in Rome verbonden. Al tijdens zijn leven was hij beroemd om de unieke muzikale expressie in zijn composities. Vocaal ensemble Weser Renaissance uit Bremen, gespecialiseerd in het repertoire van de 16e en 17e eeuw, is de perfecte uitvoerder voor deze sacrale polyfonie.

Muziek voor de Maria-verering van Cristóbal de Morales:

Missus est Gabriel
Kyrie, Gloria uit Missa 'Benedicta es coelorum Regina'
Sancta et immaculata
Regina caeli laetare
Credo uit Missa 'Benedicta es coelorum Regina'
Ave Maria, gratia plena
Ave Regina caelorum

Candida virginitas
Sanctus, Benedictus uit Missa 'Benedicta es coelorum Regina'
Exaltata est, sancta Dei genitrix
Agnus Dei uit Missa 'Benedicta es coelorum Regina'
Salve Regina

Weser Renaissance
Manfred Cordes dirigent

Luc Panhuysen

Historicus en schrijver Luc Panhuysen (1962) studeerde geschiedenis aan de Universiteit van Groningen. Hij schreef breed toegankelijke en goed ontvangen boeken over Nederlandse geschiedenis.

foto: Erik van Gurp

Zijn doorbraak kwam in 2005 met zijn dubbelbiografie De Ware Vrijheid en met zijn dicht op de huid van 17e-eeuwers geschreven Rampjaar 1672. Over de godsdienstwaanzin in de zestiende eeuw schreef hij De beloofde stad en Jantje van Leiden. Onlangs verscheen een bundeling van zijn artikelen met als titel De Gouden Eeuw. Panhuysen is een veel gevraagd spreker, werkte mee aan verschillende luisterboxen en is regelmatig te horen en zien op radio en televisie. De collegereeks 'Leven in de tijd van de oude muziek' stelde hij speciaal voor het Muziekgebouw samen.

Bibliografie
• De beloofde stad. Opkomst en ondergang van het koninkrijk der wederdopers (2000)
• Jantje van Leiden (2002)
• De Ware Vrijheid. De levens van Johan en Cornelis de Witt (2005)

• Rampjaar 1672. Hoe de Republiek aan de ondergang ontsnapte (2009)
• Een Nederlander in de Wildernis. De ontdekkingsreizen van Robert Jacob Gordon (1743-1795) in Zuid-Afrika (2011) - in opdracht van het Rijksmuseum.
• De Gouden Eeuw. 17 portretten en momenten (2013)

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 30 april 2016 om 14:31

Huub Mous over het Ig, uittredende Jezuïeten en mer over de school, dan theologie.

http://www.huubmous.nl/2016/04/28/ketter-of-modern-in-de-jaren-dertig/

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 9 juni 2016 om 13:12

Twee broers zaten op het Ig: Jacobus (Sjaak of Jacques) (*1944) en Paulus (*1948) van den Berg. Ze waren zoons van een belastingconsulent en accountant Cornelis van den Berg (1914-1985) met woonhuis en praktijk aan de Jacob Obrechtstraat 81.
Ik kan mij toch wel herinneren dat ik met Sjaak in de 2e klas heb gezeten. De jongeman zat links achter in de klas en gaf zich uit voor Dumont. Ik had geen echt contact met hem. Hij was rustig en vrij onopvallend.
Jaren na school woonde Sjaak te Amstelveen en Paulus in Buitenveldert op loopafstand tot 1979, vervolgens naar het chique Bijlmer. Beiden zijn misschien verhuisd naar het binnenland.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 10 juni 2016 om 11:29

Paul Woltering (10-6-1942) overleden op 24-3-2016. Begraven te Aardenburg (Zeeuws-Vlaanderen).

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 19 juni 2016 om 00:14

In memoriam **Paul Woltering** met een kleine biografie.

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 20 juni 2016 om 00:20

Panelen met namen van de 30 oorlogsslachtoffers ingevoegd. Informatie van het depot kostbaarheden te Nijmegen. Met name die van Han Hutjes die op de Dam tijdens de schietpartij 7 mei 1945 is omgekomen.
Zie tekst en afbeeldingen boven.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 20 juni 2016 om 13:42

De fotografieën der panelen staan op 60% vanaf het begin.

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 10 juli 2016 om 16:12

Petrus Martinus Beijerbergen van Henegouwen, geb. 21-7-1915, is de juiste spelling van de naam, *dus zonder tussen-s*.
In het Reünieboek (1995) p84 staat foutievelijk Beyerbergen-Van Henegouwen.
Nog mooier dat een overlijdensadvertentie inzake pater André geheel vol staat met tussen-s!

Het is dus:
Beijerbergen van Henegouwen.
maar er zijn vele familienamen met Beijersbergen (alleen).

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 12 juli 2016 om 14:57

Van Henny via Han tot Han CG

Han van de Zacharias Jansestraat is het tweede deel van een drieluik over het leven van een jongen, geboren in het centrum van Amsterdam op het randje van de Jordaan en opgegroeid als tiener in de Watergraafsmeer van Amsterdam-Oost. In deze reeks vertellingen zijn de herinneringen van een tiener uit de jaren vijftig van de vorige eeuw vastgelegd. Ze geven een beeld van een rooms-katholiek gezin met vijf kinderen, waarvan de vader veel te vroeg overleed en de moeder het gezin noodgedwongen alleen moest bestieren. Zij zag haar oudste als eerste naar een middelbare jongensschool gaan - het St. Ignatiuscollege - waar hij ook misdienaar was, allerlei sporten bedreef en bijlessen kreeg voor Latijn en Grieks. Vanaf zijn zestiende jaar verdiende hij op zaterdag en tijdens vakanties als winkelhulp in een schoenenzaak zijn eigen zakgeld. Op achttienjarige leeftijd kwam de

tijd voor dansles en de eerste vriendinnetjes. Met schoolvrienden werd in de zomervakantie naar Engeland gefietst of met een rugzak gelift. De vertellingen worden geïllustreerd aan de hand van foto's en afbeeldingen uit familiealbums en archieven. Soms konden veel van deze herinneringen nog bevestigd worden door broers en zus. Door ook enkele vrienden en vriendinnen van toen te bezoeken en te spreken, wordt duidelijk hoe selectief ieders geheugen is. Het mengsel van mijn en hun herinneringen heeft tot dit verrassende stukje 'geschiedschrijving' geleid.

Bestellen bij Kemper Conseil Publishing

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 14 juli 2016 om 07:56

De brandkast van de Jezuïeten

Het was in 1956 dat aangemelde leerlingen voor het St.-Ignatiuscollege te Amsterdam eerst toelatingsexamen moesten doen waarbij ook de kennis van de catechismus werd getest. Duidelijk werd de ouders meegedeeld dat wie slaagt nog geen garantie krijgt tot plaatsing. Alles bleek later eerder 'n wassen neus om de macht van de schoolleiding te manifesteren en om de leerlingen te laten duchten. Jezuïeten zijn streng en de school is streng. Maar wie van goeden huize kwam had wel een streepje voor doch valt dit niet zo op met een duizendtal scholieren.

Dan kwam er bericht dat al een jaar succesvol *Vormingsdagen* werden gehouden waarin de scholier werd voorbereid op een zich losmaken van de speelse jeugd en hem voor te bereiden op de weg naar volwassenheid. Dit is bij de Jezuïeten uniek met hun pedagogie: voorop staat het maxime dat de mens als geheel moet worden gezien. Het geloof staat aan de top, hieronder of hierin wordt de wetenschap beoefend. Het omgekeerde sedert de Franse Revolutie is dus uitgesloten, de rationele wetenschap dient het geloof niet te overvleugelen!

Voor aanvang van de lessen, altijd ruim een week na begin september moesten we ons op de school verzamelen. De lezingen die we kregen waren slaapverwekkend als ook oninteressant, iets wat we eerst later beter konden begrijpen. Ik herinner me pater Kropmansnoot uitspraak: "Er is een muur om je verleden, nu gaat het geloof de rol vervullen in je leven met daarin de intellectuele vorming, je mag nog wel even over de rand heen kijken maar meer dan ook niet! Tenslotte was er het Marialof, want de Maagd speelt een voorname rol in de Ignatius' pedagogie.
Nu bedenk ik mij dat het hele idee van *Vormingsdagen* wellicht van Kropman is gekomen…

Ondertussen werden wij in de school aan de Hobbemakade rondgeleid, klassen en zalen als ook het mysterieuze patershuis (wat bij de Jezuïeten geen klooster is), in de hal een tegeltableau voor Maria, een beeld van Ignatius dat koningin Wilhelmina heeft afgeschoven, beide afbeeldingen in het Reünieboek 100 Jaar Ig (1995).

En dan werden wij geleid in een afgesloten kamer waarin een manshoge brandkast stond geplaatst. Pater Kropman opende de deur en we zagen kostbare kazuifels voorzien van robijnen. Nu weet ik dat de Habsburgse prinsessen over de bovenste en zichtbare wijde japon nog extra een *voile rubis pêché* kregen opgelegd. Ik herinner me ook nog dat wij stil werden van zulke pracht. Dus het is mogelijk dat of de robijnen op het kazuifel waren genaaid of dat ze in de knooppunten van een onzichtbaar visnet waren gevangen.

Nadien hebben we nooit meer de brandkast gezien, ook herinner ik namelijk niet dat tijdens een der vele concelebraties een dergelijk kostbaar parament werd gedragen maar weet ik nog goed dat ze er *wel* zijn en misschien *nog* in depot!

Jos Heitmann

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 1 augustus 2016 om 14:05

Dr. Verhofstadt, C.J.W. (Carolus) (1905) 1956-1982

Ik zag op 5 juli 1976 een lange man de Albert Cuypmarkt inlopen die sprekend op Verhofstadt S.J. leek. Hij keek naar mij en ik naar hem maar beiden liepen we door. Opvallend was dat de man *een* oog bezat.

Beantwoorden Verwijderen

Rolf Schoevaart 14 november 2016 om 13:37

In de kapel van het Ig bevonden zich tot 1999/2000 drie schilderijen aan de rechter wand met daaronder de namen vermeld van 30 (oud-)leerlingen die de Tweede Wereldoorlog niet hebben overleefd. De schilder was Lambert Simon.

Onlangs werd ik benaderd door een oud-leerling die zich meent te herinneren, dat een van de slachtoffers is omgekomen bij de schietpartij van 7 mei 1945 op de Dam.

Ervan uitgaand, dat de namen alfabetisch waren gerangschikt onder de schilderijen, moet de zwart-wit foto het middelste exemplaar zijn geweest. Geen van de hier zichtbare namen (Defour, Dirks, Dijkzeul. Engers, Fischer, von Frijtag Drabbe, Fröhlich, Goseling) heb ik terug kunnen vinden op de Stichting Memorial voor Damslachtoffers 7-5-1945. Helaas zijn de namen op de kleurenfoto niet leesbaar. Over een afbeelding van het derde schilderij beschik ik niet.

Beantwoorden Verwijderen

Rolf Schoevaart 14 november 2016 om 13:40

Het raadsel is opgelost! Gisteren ontving ik een reactie van pater Ben Frie SJ (beheerder van het archief van de orde). De panelen met de namen zijn destijds keurig gefotografeerd (zie bijlage). Han Hutjes is de op de Dam in Amsterdam tragisch omgekomen oud-leerling van het Ig.

Beantwoorden Verwijderen

Rolf Schoevaart 14 november 2016 om 13:41

Over de schietpartij op de Dam verschijnt er binnenkort een boek. Hierin zal ook aandacht worden besteed aan Han Hutjes de oud-leerling van het Ig wiens naam was vermeld op het oorlogsmonument in de kapel. Pas zeer recent werd ontdekt, dat op de bijgesloten kleurenfoto inderdaad onder het schilderij links het paneel met Han Hutjes is te zien.

De schrijfster van het boek heeft op haar beurt ook contact opgenomen met pater Ben Frie SJ (beheerder van het kunstdepot van de Nederlandse Jezuïeten in Nijmegen) met de vraag of de opgeslagen schilderijen wellicht gefotografeerd konden worden.
Vorige week dinsdag kwam zijn reactie: Ons archief is verplaatst naar Leuven en we hebben moeten reorganiseren. De omvangrijke doeken zijn nog een keer uitgerold geweest, maar de artistieke waarde inschattend, hebben we toch moeten besluiten om ze te vernietigen. De naamplaatjes echter blijven bewaard in ons archief; hun positie aan de wand van de collegekapel is geschiedenis.

Dit nieuws wilde ik jullie zeker niet onthouden. Ik vermoed dat Jos Heitmann op zijn website dit onderwerp niet onbesproken zal laten.

Beantwoorden Verwijderen

Rolf Schoevaart 14 november 2016 om 16:31

Terecht is jullie frustratie groot ten aanzien van het vernietigen van de schilderijen en het slopen van het orgel. Als kleine pleister op de wonde wil ik jullie informeren over de plannen en de uitvoering van het groot onderhoud aan het schoolgebouw in de Nicolaas Maesstraat inclusief de voormalige kapel.

Vanaf 2015 is het Montessori Lyceum hiermee gestart met de bedoeling, dat in de opeenvolgende jaren tijdens de zomervakantie telkens een gedeelte van het gebouw wordt aangepakt. Vanwege de status als monument is er bij een aantal zaken de toestemming noodzakelijk van De Commissie voor Welstand en Monumenten van de Gemeente Amsterdam. Dat geldt met name voor de buitenkant van het gebouw, maar ook voor het interieur van de voormalige kapel (thans onze aula). Reken er maar op dat we hier zorgvuldig mee om zullen gaan.

De situatie op dit moment is dat de bij de verbouwing in de jaren-60 aangebrachte stalen ramen weer vervangen zijn door houten kozijnen. Aan de kant van de binnenplaats is dat werk voltooid (zie foto) en aan de kant van de Nicolaas Maesstraat al gedeeltelijk. De natuur- en scheikundelokalen plus de gang op de begane grond zijn volledig vernieuwd. Alle eind jaren-70/begin jaren-80 vezelplaten en de verlaagde balkenplafonds zijn verwijderd. Volgend jaar is de eerste verdieping aan de beurt voor een complete interne vernieuwing en het jaar daarop de tweede verdieping. Het huidige muzieklokaal (voorheen tekenlokaal van het Ig) zal uiteraard een aparte behandeling krijgen, zodat zo veel mogelijk historische elementen (o.a. plafond) bewaard zullen blijven.

De voormalige kapel staat op de rol voor 2018/2019. Ik ga ervan uit dat het hierbij voornamelijk zal gaan om schilder- en stucwerk. Het is de bedoeling dat de doffe volledig dichtgeslagen kunststofplaten aan de buitenkant van de glas-in-loodramen vervangen zullen worden door transparant glas. Het werk van Joep Nicolas zal dan in oude glorie te bewonderen zijn.

Beantwoorden Verwijderen

Rolf Schoevaart 14 november 2016 om 16:34

Inderdaad is besloten dat het Montessori Lyceum de huidige stek niet gaat verlaten. Het gebouw aan de Pieter de Hoochstraat en dat aan de Ruysdaelstraat staan op de nominatie om gesloopt te worden en vervangen door nieuwbouw. Wanneer dit zal gebeuren, is nog onduidelijk. Niet uit te sluiten valt overigens, dat wij in het scholenplan van de Gemeente Amsterdam pas vanaf 2020/21 aan de beurt zijn.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 29 november 2016 om 13:50

Vriendenborrel St.-Ignatiusgymnasium 18 november 2016
==========

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 29 november 2016 om 13:54

De tijd was in de twee of drie jaar van deze borrel ten derde male veranderd, nu beginnend om 17 uur. Toen ik bij de nieuwbouw aan de Jan van Eijckstraat aankwam was de deur niet eens open dus besloot ik een ommetje te maken om mijn sigaar helemaal op te roken.
Maar dan nog, als ik de hal betreed is er eveneens niemand, ik wacht maar dan stap ik brutaal op twee overleggende personen af die mij geruststelden iemand te roepen. Als ik dan iemand zie verschijnen, bemerkt deze mij niet eens dus snel ik hem achterna. Eindelijk de goeie te pakken: Mr. Reinier W.L Russell, beroepsmatig advocaat en voorzitter van de Vrienden van het Ignatiusgymnasium, een jeugdig man. Hij wijst mij de weg naar de aula, een stuk kleiner dat die aan de Hobbemakade maar wel sfeervol. Een verrekt smalle Bühne waar je bijna van af valt.

"Ga zitten en neem een drankje." Zitten kan wel maar het buffet moet nog geopend worden. Op de tafel liggen rode doeken en staat een kaart met prijzen, ojee. Ondertussen spelen piepjonge meisjes op de vleugel, de noten lezend vanaf een klein screen. Ze doen niet meer dan 'n incipit van wat

klassieke melodieën waarop ik ze aanmaan de muziek toch vooral af te maken want stoppen doet pijn. J.S. Bach heeft zijn zoon zelfs daarvoor een oorvijg gegeven! Ze kijken mij verbaasd aan.

Het loopt geleidelijk voller en ik heb een korte babbel met Russell. Hij is afgestudeerd aan Fons Vitæ, ik moest even nadenken, ja, dat is dan na de menging van jongens en meisjes om 1970. Een andere verrassing volgt straks. Ik verzoek hem om, als het hem uitkomt, mij voor te stellen aan de vrouwelijke rector om wat te vertellen over mijn weblogactiviteit van het voormalige St.-Ignatius-college en even later komt hij terug met een jonge vrouw die een hoge positie heeft in de schoolorganisatie, mevrouw de rector is namelijk afwezig. Beiden horen mijn verhaal aan waarmede ik mij keurig heb voorgesteld. Dat dit z'n voordeel heeft zal blijken.

De zaal loopt vol met massa jong grut en ik ontwaar een rondborstige met strak minirokje die ik al een paar maal in de hal zag huppen. Scholieren zijn anders dan de vroegere met enkelrokken. De jonkies zitten allicht nauw bijeen, ik blijf dichtbij de vleugel zitten. Opeens komt een vrouw op mij af die me twee fiches voor een drankje geeft. Aha, dus toch een coulance van de Vrienden!

Niet eens zoveel oudere mensen, wel zij van geschat voormiddelbare leeftijd. Ik besef nu al de oudste te zijn en geeft mijn ogen goed de kost.

Een leraar begroet mij, hij moet dus over mij al gehoord hebben.
De Vriendenavond wordt geopend door de welbespraakte wiskundeleraar wiens naam ik niet genoteerd, en geeft een amusante start. We moeten elkaar in de beide schouders knijpen en goed schudden, met als laatste een klap op de bil. Met aardig gerucht wordt deze procedure uitgevoerd. Ik doe hieraan voor de veiligheid maar niet mee. Dan kan het beginnen.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 29 november 2016 om 13:57

Een vijftal studenten geven een acte de présence van hun buitenschoolse activiteit.
Een winnaar van het Amsterdamse studentencabaret, een waarlijk recital van piano, met zang d.m.v. een dubbeloptreden, 'n deelneemster van Voce Kids 2015. Dan de verrassend knappe Eline Duijsens die zich al waarlijk heeft ontwikkeld tot 'n beroepsfotografe van de spelers in popconcerten (als de naam maar goed is) en zelfs een goede naam gekregen heeft. Van de Vrienden heeft zij in 2016 een telelens van €1000 geschonken gekregen en ten slotte een rapper. Alle zang is natuurlijk in de Engelse taal.
Een stukje college door een chemicus die moleculair voedsel heeft bestudeerd in een klasse restaurant en foto's laat zien van zijn culinair werk. Ook een oregano thee-liqueur is zijn vondst, we mogen later proeven.

Dan besluit Russell met de toelichting wat de vereniging zoal doet, netwerk en gelden vergaren voor steun aan de studenten, waarvan we al een aantal voorbeelden hebben mogen aanschouwen. Er zijn honderd leden en Linkedin telt 500. Ook is al een legaat van €5000 met rente aangeboden.

De borrel kan beginnen en ik zal het merken want de leraar komt wederom op mij af en ik heb met hem wel een half uur gesprek. Hij is afgestudeerd aan de VU. Ik vertel hem aan mijn boek bezig te zijn o.b.v. mijn manuscript uit 1979 over een schrijver in de precaire Duitse tijd. Ook laat ik blijken van mijn prudentie t.a.v. dit (hachelijke) onderwerp. Voor hem geen probleem! De tijden zijn veranderd of iets met die formulering. Zeker t.a.v. Wagner dat weet ik wel. Nog mooier, ik moet mijn boek, waarvan mijn voornemen is dit angstvallig privé te houden, juist wel in de handel laten brengen! Maar dat kan niet, mijn schrijfstijl toen en nu is bepaaldelijk niet professioneel; ook voor hem niet erg. Van het een komt het ander, hij heeft Ernst Jünger gekend, maar ik ook! Zo wisselen wij de informatie uit. Ik krijg de indruk erfelijk belast te zijn met die vroegere tijd en de naoorlogse reactie daarop en de angst je te verspreken met alle ellende van dien. Hij wimpelt dit af. Tja, dit moet je maar effe meemaken!

Over de Hobbemakade geen woord. Ik hoor over Bressers Dochter Henny die met pensioen is. Zij woont vlakbij maar is er niet, soms wel voor advies, verneem ik. Maar de verrassing is de kleindochter van onze Duits leraar Bresser te spreken, neerlandica gelijk haar voornoemde tante, en nog een lange tijd ook! Ze is ouder in dit jonge lerarenbestand, was vroeger hier ook al zo, de Sweersen, Rooijmansen en Lorié's bestaan niet meer. Iemand laat de naam vallen van de overleden pater Hans Wilting, hetgeen mij bekend is en ik al in mijn weblog heb bijgeschreven. Ze wil wel in het Archief van Amsterdam de Ignatiusfiles bekijken, maar wat ze daarmee gaat doen is me niet duidelijk.

Opeens meldt zich een vrouw die aan de Hobbemakade heeft geleerd. Ach ja, ook na 1970 toen het onderwijs aldaar gemengd werd. Het kan niet anders dan dat velen over mijn bijzondere aanwezigheid spreken.

Maar als ik een danig lange man spreek die jonger oogt dan zijn uiterlijk, hoor ik dat dit strenge gezag van voorheen pijnlijk was maar op latere leeftijd juist wordt gewaardeerd omdat je wel wat geleerd hebt! Volledig mee eens.

Ik heb geleerd de oudste te zijn geweest en dat de Hobbemakade geen enkel teken van leven heeft bij de aanwezigen. Het is voorgoed voorbij maar de legaten zullen binnenstromen. Of ik volgend jaar wederom zal gaan lijkt me onwaarschijnlijk maar vandaag heb ik wel mijn lidmaatschapsgeld overgeschreven.

Ter informatie:
Vrienden van het Ignatiusgymnasium

Jos Heitmann
AMSTERDAM
19-11-2016

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 18 maart 2017 om 15:16

Beste oud-Ignatianen,

Enige tijd geleden ontving ik bericht van pater Ben Frie SJ dat de kruisweg van het Ig in 2000 of 2001 is overgeplaatst naar de grote kapel van het Berchmanianum in Nijmegen. In december 2016 zijn de bewoners naar een nieuw onderkomen verhuisd. De kruiswegstaties zijn inmiddels / of worden in de kapel van deze nieuwe locatie geplaatst.

Jezuïeten verlaten Berchmanianum in Brakkenstein

Hier een link naar de aankondiging van de verhuizing. Deze vond dus uiteindelijk pas een jaar later plaats. Via de andere link is een aantal foto's te zien van het oude Berchmanianum.
De overeenkomst met het interieur van het voormalige patershuis aan de Hobbemakade is verbluffend, maar ook niet vreemd. Kijk maar naar de architecten.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 18 maart 2017 om 15:17

Bericht van Rolf Schoevaart 18-3-2017.

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 18 maart 2017 om 15:27

Berchmanianum bouw tussen 1927 en 1929

Berchmanianum gebouw nu tot december 2016

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 18 maart 2017 om 15:28

Fotomateriaal.

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 6 april 2017 om 13:57

Eersteklas-leerlingen van het St.-Ignatius Gymnasium gaan op dinsdag 16 mei 2017 met hun verse kennis van de Griekse Mythologie buurtbewoners rondleiding geven door de Apollo- en Stadionbuurt. Echo 5-4-2017

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Anoniem 29 april 2017 om 18:29

Beste Josz-Vosz,

Een heel gek vraagje, maar ik ben van het Jongerenkoor Driebergen en we vieren volgend jaar ons 45-jarig jubileum en we zijn alle emailadressen van oud-leden aan het achterhalen, zo ook die van pater Toon Schermer s.j.. Weet u toevallig zijn emailadres of waar hij woont o.i.d.? U kunt mij mailen naar michiel-brantjes@hotmail.nl
Bij voorbaat dank!

Met vriendelijke groet,
Michiel Brantjes

PS: U mag hierna mijn reactie verwijderen als u wilt.

Verwijderen

Josz-Vosz 29 april 2017 om 23:26

Gewenste gegevens verstrekt.

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 2 mei 2017 om 02:24

Toon Schermer (S.J.)

30 oktober 1943
Amsterdam
-
13 maart 2017
Nijmegen

Te zijner tijd zal de korte biografie wel gepubliceerd worden in de **In Memoriam** van de Jezuïeten in Nederland en Vlaanderen.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 15 oktober 2017 om 23:22

Ronald van der Maesen (1932) is geboren in Amsterdam als vierde in een gezin van acht kinderen. Na de middelbare school op het Sint Ignatiuscollege aldaar...

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 20 december 2017 om 22:45

De necrologie van Toon Schermer, eindexamenklasgenoot en Jezuïet geworden.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 20 december 2017 om 22:56

Toon Schermer 1943-2017

Toon Schermer werd midden in de oorlog geboren in Amsterdam op 30 oktober 1943, op de vooravond van het feest van Christus Koning. Hij was de middelste van drie kinderen in een kunstzinnig gezin: zijn vader was tekenleraar en kunstschilder en zijn moeder was zangeres en zangpedagoge. Toon volgde de HBS aan het Ignatius College en daarna de Schola Carolina in Den Haag, waar Latijn en Grieks werd gegeven aan toekomstige priesterstudenten. Op 7 september 1964 trad Toon in, het voorbeeld volgend van zijn oom Piet ter Steege. Hij studeerde theologie in Amsterdam en behaalde daar ook zijn diploma aan de Sociale Academie. Op 3 mei 1975 werd hij priester gewijd in Zeist.

Van 1973 tot 1981 was Toon groepsleider in het internaat van de Breul in Zeist. Daarna ging hij op tertiaat in Mexico. Vervolgens verhuisde Toon naar het nieuwe project "Vrijplaats" in Geervliet, waar hij werkzaam was als arbeidspastor in het Bedrijfsapostolaat en als basispastor in Pernis. Zijn werkterrein lag in Rotterdam Europoort, waar zijn aandacht vooral uitging naar de werknemers van Shell. In die tijd was Toon ook actief lid van de Mission Ouvrière, een internationaal gezelschap van jezuïeten die werkzaam zijn onder arbeiders.

In 1990 keerde Toon terug naar zijn geliefde Amsterdam. Hij werkte er tot 2004 als

Verwijderen

Josz-Vosz 20 december 2017 om 22:59

gevangenispastor in de Penitentiaire Inrichting Amsterdam Over-Amstel, beter bekend onder de naam Bijlmerbajes. Hij woonde aanvankelijk op het Ignatius College, waar hij minister was. Toen het College sloot verhuisde hij naar een kleine communauteit in de De Lairessestraat.

In die tijd manifesteerde zich bij Toon een progressieve oogziekte, waardoor hij steeds slechter kon zien en uiteindelijk nagenoeg blind was. Deze visuele handicap leidde ook tot verscheidene ongevallen, waardoor hij meermalen in Nijmegen moest revalideren. In 2014 verhuisde Toon voorgoed naar Nijmegen, waar hij lichamelijk en cognitief langzaam achteruit ging. Hij klaagde echter nooit. De verhuizing van het Berchmanianum naar de nieuwbouw heeft hij nog meegemaakt, maar op 13 maart overleed hij in de vroege ochtend.

In de preek bij zijn laatste geloften refereerde Toon aan het eerste hoofdstuk uit de brief van Jacobus: ieder mens moet vlug zijn om te luisteren, maar langzaam om te spreken, weest uitvoerders van het Woord en niet alleen toehoorders, kijk niet vluchtig in de spiegel, maar ken jezelf. Daarin herkende Toon zich. Hij kende zichzelf, hij aanvaardde zichzelf, ook zijn zwakkere kanten. Hij geneerde zich niet snel, had weinig menselijk opzicht. Hij aanvaardde de mensen zoals ze waren en de dingen zoals ze kwamen. "Als ik alles op me af laat komen, dan ervaar ik heel diep dat het zo goed is, dan ervaar ik dat God mij op deze weg zet, dat ik door Hem die weg kan gaan".

Verwijderen

Josz-Vosz 20 december 2017 om 23:04

Bron:
In memoriam overleden Nederlandse jezuïeten 2016-2016

Familieberichten.nl

Verwijderen

Beantwoorden

Rolf Schoevaart 31 december 2017 om 16:18

Dag Jos, Huub en Nard,

Afgelopen week heb ik de bekende docentenlijst weer eens bijgewerkt. Belangrijkste aanvulling is het overlijden van oud-rector Henk Ruhe. Verder heb ik aan de hand van de lijst met paters en surveillanten (met dank aan Jos) hier en daar voorletters toegevoegd.

Graag vraag ik jullie aandacht voor het speldje van het koor. Klopt het dat je direct bij aankomst dit kreeg of pas wanneer je vertrok als koorlid. Het eerste lijkt me het meest logisch wanneer je naar de foto kijkt van de radio-opname in de AVRO-studio in 1964. Veel koorleden hebben dit speldje op de revers zitten. Zelf sta ik bij de alten op de eerste rij (aan de rechterkant) links naast de jongen met het witte overhemd.

De beste wensen voor 2018!

Met vriendelijke groet,

Rolf Schoevaart

P.S. Inmiddels ben ik al een jaar met pensioen. In het kader van het afbouwen ben ik nog steeds twee à drie dagen per week op het Montessori Lyceum om het archief verder te ordenen.

Beantwoorden Verwijderen

Nard Loonen 31 december 2017 om 16:22

Rolf,

Veel dank voor je zeer informatieve mail.
Ik loop de foto's even langs:
- De lijst van het docentencorps zal ik nog eens leggen naast de mijne; veel zal er niet verschillend zijn, denk ik.
- Vreemd: dat speldje kan ik mij totaal niet herinneren. Had ik het ooit gekregen (2x zelfs, in 1961 tijdens mijn overgang en in 1966 na mijn eindexamen), dan had ik het stellig bewaard en gekoesterd. Weten Jos en Huub van het bestaan ervan af?
- Over "Afscheid van het koor" heb ik wat geschreven op http://nardloonen.nl/2012/12/17/7-sacramenten-1959-1966-27/.
- Die AVRO-foto heb ik al vaker bestudeerd, maar ik herken niettemin maar weinigen meer. Ik sta helemaal rechts in de voorste rij bassen. Met bril, stropdas en pochet, en inderdaad met een speldje op mijn revers, dat verdacht veel lijkt op het speldje dat Frank Garnier, links boven Bernards hoofd, ook op heeft. Maar toch herinner ik het me niet.
Over de ontwikkelingen van het koor en de liturgievernieuwing heb ik mijn gedachten en herinneringen laten gaan op http://nardloonen.nl/2012/11/20/7-sacramenten-1959-1966-67/. Maar misschien had je dat al eerder eens gelezen. Daar ook die geweldige foto van het koor voor het Pelsorgel.

Ook jij alle goeds in 2018 en met je afkicken op het ML.
(Helemaal terzijde: ML is hier een dubbele afkorting: enerzijds voor "Musées de Langres", anderzijds voor eentje daarvan, het "Maison de Lumière", een prachtig, vrij recent museum rond Diderot en de Verlichting. Kijk maar op http://www.musees-langres.fr/maison-des-lumieres-denis-diderot/. Mocht je er eens in de buurt zijn: van harte aanbevolen, en tevens welkom bij mij, 15 km verderop.)

Nard Loonen

Beantwoorden Verwijderen

Huub Mous 31 december 2017 om 16:24

Beste Rolf,

Op 8 januari 1966 moet pater Huijbers weer volledig hersteld zijn geweest. Ik heb toen met hem gesproken. Hij heeft zich toen letterlijk over mij ontfermd zoals ik beschreven heb in het boek Tegen de tijdgeest, terugzien op en psychose.

Groet,

Huub

Beantwoorden Verwijderen

Nard Loonen 31 december 2017 om 16:28

Rolf,

Met permissie: de handtekening van de voorzitter is die van mij. Met enige moeite kun je er "l j m loonen" in lezen.
Wellicht was de materiaalman Rob Cornelissen - ik ben daarvan niet zeker. Onderaan, zonder enige twijfel, B M Huijbers sj. De andere handtekeningen kan ik niet ontcijferen.

Nard

Beantwoorden Verwijderen

Rolf Schoevaart 31 december 2017 om 16:29

Dag Nard,

Bedankt voor de aanvulling en zeker wat betreft de correctie. De handtekening van de dirigent op mijn certificaat is inderdaad ook die van Bernard Huijbers. Ik had de nogal groot uitgevallen j van sj als een f gelezen en de b als een t. Dan wordt het al gauw turf van Veelenturf. Het 'naast elkaar leggen' van jouw certificaat en het mijne is het sluitend bewijs.

Met vriendelijke groet,

Rolf

Beantwoorden Verwijderen

Paul Welling 5 januari 2018 om 14:37

Paul Welling

zaterdag 9 september 2017
Genealogisch blog 225

Ignatiuscollege, de grote ommekeer

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 5 januari 2018 om 14:37

Bij het opruimen van mijn boekenkast kwam ik enkele dagen geleden twee boeken tegen die uitgegeven zijn ter gelegenheid van het 85-jarig en 100 jarig bestaan van het St. Ignatiuscollege (Ig) in Amsterdam. Onwillekeurig gingen mijn gedachten terug naar de zeven jaren, dat ikzelf daar op het gymnasium zat. Tot aan het schooljaar 1963-1964 was het St. Ignatiuscollege een van de onwrikbare steunpilaren onder het rijke roomse leven. De paters Jezuïeten hadden bijzonder goed door hoe ze hun zuil overeind moesten houden. Daarvoor stoomden ze de toekomstige katholieke elite klaar.
In eerdere Genealogische blogs (31, 34, 59, 120, 148) heb ik het een en ander verteld over mijn tijd op het Ig. In dit verhaal wil ik door de bril van 2017 nog eens terugkijken op die roerige jaren, toen in het begin alles nog zo vertrouwd was als het vele jaren geweest was, maar op het einde in 1967 was de wereld enorm veranderd.

Toen ik in de zesde klas van de lagere school zat gaf hoofdmeester Joh. Ram mijn ouders het advies mij die klas nog een keer over te laten doen. Mijn vader was het daar niet mee eens en vond, dat ik naar het gymnasium moest op het Ignatiuscollege. Een gevolg daarvan was, dat ik toelatingsexamen moest doen, want ik had geen positief schooladvies. Daarvoor slaagde ik en in september 1960 toog ik voor het eerst op mijn nieuwe fiets naar de Hobbemakade, of beter gezegd de Pieter de Hooghstraat, want daar was de ingang van het college. Je kon de school in ofwel door het groene poortje recht tegenover de MULO aan de andere kant van de straat, ofwel via een grote hal op de hoek met de Nicolaas Maesstraat (beide ingangen zijn te zien op de foto hierboven). In die hal hingen op prikborden allerhande mededelingen van de paters voor de leerlingen en uitslagen van sportwedstrijden. Op de cour kon je je fiets kwijt onder een groot afdak tegen het met klimop begroeide schoolgebouw en elders onoverdekt. In mijn begintijd op het Ig had de cour iets magisch. In het midden lag een handbalveld, waar de leerlingen van de lagere klassen in de pauzes nog wel vaak spelletjes deden die thuis hoorden op de lagere school. Rond de cour was een vrij breed tegelpad waar de leerlingen uit de hogere klassen hun rondjes liepen, vaak "brevierend" met een schoolboek om nog wat na te kijken voor het komende proefwerk. De paters liepen er ook geregeld rond met hun brevier in de hand en werkten zodoende hun dagelijkse gebeden af. Op de cour in de hoek bij de Pieter de Hooghstraat lag de gymnastiekzaal en was de tram, een rij toiletten en urinoirs onder een afdak. (op de bovenstaande foto waren beide er nog niet).

Verwijderen

Paul Welling 5 januari 2018 om 14:39

Op de kop van de cour bij de ingang van het patershuis was een bordes. Was er wat bijzonders dan spraken de rector of de zesde klassers de leerlingen vanaf het bordes toe. Het bordes werd ook vaak gebruikt voor het maken van groepsfoto's van de leraren, paters en soms van leerlingen. Klassenfoto's werden in mijn tijd altijd naast het patershuis gemaakt. Daar was een hogere trap waarop een hele klas kon worden gepositioneerd. Tijdens de pauzes was het bordes het terrein van pater prefect, of, zoals wij zeiden, de pens. De pens, in mijn tijd pater Herman Bruseker, hield de leerlingen nauwkeurig in de gaten. Wie iets deed wat niet toegestaan was, werd eruit gepikt en kon rekenen op een passende sanctie.

Toen ik in Vα zat bestond het lesrooster bijna geheel uit onderricht in talen. Het tekort aan verplichte lesuren werd ingevuld met een paar uur biologie. Mevr. Klap, die wist dat alpha's niet echt geïnteresseerd waren in exacte vakken, dacht haar lessen voor ons de moeite waard te maken door de erfelijkheidsleer te behandelen. Mocht niet baten. Daarop vroeg ze mij een keer waarom ik zo zat te klieren. U geeft zo slecht les, was mijn antwoord. Ik moest mijn direct gaan melden bij de pens. Die vroeg wat ik gedaan had en schreef mijn vier vellen met strafregels voor. Uit het kleinste blocnote dat ik kon bemachtigen scheurde ik vier velletjes en schreef die vol met de opgedragen strafregels. Nog geen vijf minuten was ik daarmee bezig. Ik melde me de volgende dag met de opgedragen strafregels bij de pens. Dat was volgens hem niet de bedoeling, dat waren geen vier vellen van gebruikelijke grootte die ik vol had moeten schrijven. Ik verweerde me met de opmerking, dat hij niet had aangegeven hoe groot de vellen met strafregels moesten zijn. De pens liet het er verder bij, ik had strikt genomen aan zijn opdracht voldaan.

Verwijderen

Paul Welling 5 januari 2018 om 14:40

Een van de leraren die het meest benadrukte, dat wij tot de toekomstige elite behoorden, was ongetwijfeld wiskundeleraar pater Cees Minderop. Hij hield ons elke les voor, dat wij, leerlingen van het gymnasium, de opgaven, die hij behandelde, moesten begrijpen. De kinderen aan de overkant op de MULO in de Pieter de Hooghstraat losten de wiskundesommen op met apekunstjes. Hij eiste van ons begrip voor het oplossen van vraagstukken, terwijl hij het hele schoolbord zo vol kalkte met formules, dat na een paar lessen zijn zwarte pij wit was van het krijt. Begrepen we een vraagstuk niet, dan werd Minderop driftig. Een keer zo erg dat hij de bordenwisser in mijn richting de klas in smeet. Door te bukken kon ik het projectiel ontwijken, maar Frans Wiggerman, die achter mij zat, werd vol getroffen. De klas wist niet wat er gebeurde. Minderop, echter, ging onverschrokken verder met zijn les alsof er niets aan de hand was.
Na de officiële lesuren konden de leerlingen van het Ig nog twee uur verder zwoegen in de huiswerkklas. Daar konden we onder toezicht van de dienstdoende surveillanten ons huiswerk maken. Volgens het reglement diende je te beginnen met het schriftelijke werk, dat de docent had opgegeven, daarna moest er in stilte verder gestudeerd worden. Wanneer een leraar twijfelde aan de discipline van huiswerk maken van een leerling, dan kon hij de jongen naar de huiswerkklas sturen. Ook kon je in de huiswerkklas extra begeleiding krijgen bij de vakken war je niet zo goed in was. Was je klaar met je werk, dan diende je direct naar huis te gaan, bij de school blijven hangen was geen optie.
De Jezuïeten zorgden niet alleen voor hoogwaardig onderwijs ook het geestelijke leven van hun leerlingen lag hen na aan het hart. Voor aanvang van het eerste leerjaar werd mij gevraagd hoe vaak per week, en op welke dagen ik dacht een H. Mis in een van de vele

kapellen bij te wonen. Drie keer, gaf ik op, en ik kon tijdens die missen ook als misdienaar dienen, want dat was ik op de lagere school ook geweest. Sommige paters werkten hun dagelijkse mis in vlot tempo af, bij anderen moest je vrezen te laat te komen voor het eerste lesuur. Wanneer je een keer, om wat voor reden dan ook, zonder het te melden niet het opgegeven aantal malen ter kerke ging, dan kon je een sanctie verwachten. Jonge, nog niet volledig gewijde paters hielden elke morgen in de aula bij wie die dag aan zijn kerkelijke verplichtingen voldeed. Natuurlijk was een van de paters je biechtvader, meestal de klassenleraar. Over mijn biechtvader schreef ik in Genealogisch blog 34 van 14 maart 2016:

Verwijderen

Paul Welling 5 januari 2018 om 14:42

"Vanuit diezelfde angst vertelde ik als leerling op het Ignatiuscollege aan mijn biechtvader hoe ik mijn eigen seksualiteit ontdekte. Totdat ik zag, dat hij genoot van mijn biecht en zijn handen voortdurend onder zijn pij heen en weer gingen. Nooit meer heb ik gebiecht. Ik verliet de kerk een paar jaar later. Ik vond het voorval niet groot genoeg om het aan te melden bij de Commissie Deetman."

Nard Loonen, een jaargenoot die in een parallelklas zat, schreef in zijn blog onder de titel "7 Sacramenten (1959-1966) – 7/7", dat dezelfde pater hem in een paarse onderbroek fotografeerde. Een klasgenoot van mij vertelde op een reünie in 1988 in tranen, dat hem hetzelfde overkomen was. Het is niet aan mij zijn naam te noemen.

Verwijderen

Paul Welling 5 januari 2018 om 14:46

Voor je persoonlijke geestelijke heil was het niet ongebruikelijk om na schooltijd of 's avonds bij een pater langs te gaan en op zijn kamer met hem te spreken over jouw zoektocht naar de zin van het leven. Ik heb vanuit die gedachte vele uren zitten praten met pater Dyonisius van Lier, die ik, als vriend, bij voorkeur "Dirkie" noemde. Voor mij stond het vast: de paters op het Ig misten drie dingen: een radio om te vernemen wat er in de buitenwereld gaande was want ze moesten weg uit het besloten wereldje van het patershuis en de school, eigen geld om economisch onafhankelijk te zijn en te kunnen doen wat ze zelf wilden en een vrouw, want als een man zijn eigen sexualiteit verplicht was te onderdrukken dan kwamen daar zeker narigheden van. Het zou niet lang meer duren, voordat ik daarin gelijk kreeg.
Een ander voorbeeld van de zorg voor het geestelijke leven van de leerlingen vormde de Mariacongregatie. Grote voorganger in mijn tijd was pater Jan Hirs. Door middel van speciale kerkdiensten in de pas gerenoveerde huiskapel en processies over de cour kreeg de verering van de H. Maagd Maria vorm. Trouwe leden van de congregatie droegen dagelijks een speldje en bij Mariafestiviteiten een lichtblauw lint met een medaille om hun nek. Tijdens de schoolkampen in Dorst en Vilsteren, waaraan ik heb deelgenomen was er in de centrale tent een Mariahoekje.

Voor je persoonlijke geestelijke heil was het niet ongebruikelijk om na schooltijd of 's avonds bij een pater langs te gaan en op zijn kamer met hem te spreken over jouw zoektocht naar de zin van het leven. Ik heb vanuit die gedachte vele uren zitten praten met pater Dyonisius van Lier, die ik, als vriend, bij voorkeur "Dirkie" noemde. Voor mij stond het vast: de paters op het Ig misten drie dingen: een radio om te vernemen wat er in de buitenwereld gaande was want ze moesten weg uit het besloten wereldje van het patershuis en de school, eigen geld om economisch onafhankelijk te zijn en te kunnen doen wat ze zelf wilden en een vrouw, want als een man zijn eigen sexualiteit verplicht was te onderdrukken dan kwamen daar zeker narigheden van. Het zou niet lang meer duren, voordat ik daarin gelijk kreeg.
Een ander voorbeeld van de zorg voor het geestelijke leven van de leerlingen vormde de Mariacongregatie. Grote voorganger in mijn tijd was pater Jan Hirs. Door middel van speciale kerkdiensten in de pas gerenoveerde huiskapel en processies over de cour kreeg de verering van de H. Maagd Maria vorm. Trouwe leden van de congregatie droegen dagelijks een speldje en bij Mariafestiviteiten een lichtblauw lint met een medaille om hun nek. Tijdens de schoolkampen in Dorst en Vilsteren, waaraan ik heb deelgenomen was er in de centrale tent een Mariahoekje.

Verwijderen

Paul Welling 5 januari 2018 om 14:50

Twee muziekstukken hebben destijds grote indruk op mij gemaakt, zoveel zelfs, dat ik ze tegenwoordig nog grotendeels van buiten ken. Dat waren het Collegelied:

"Wij gaan langs Amstels wegen, bij zonneschijn en regen, 't college blijft ons doel, wie 't leven willen wagen, die komen hier bijeen"
en het Ignatiuslied:

"Ignaci, dat den Heer u zegene, G'en had niet minder dan gelijk, het zwaarste moet toch het zwaarste wegen en d'aard is minder dan 't hemelrijk".
Uit tientallen of soms honderden aankomende mannenkelen klonken beide liederen overweldigend. Je was er trots op bij die uitverkorenen te horen.
De Jezuïeten begrepen heel goed, dat ze de opgroeiende katholieke Amsterdamse jeugd alleen op het rechte pad konden houden door hen ook na schooltijd aan zich te binden. De huiswerkklas was een voorbeelden daarvan. Daarnaast stond sport hoog in het vaandel vanuit de gedachte:

"Mens sana in corpore sano". (Een gezonde geest in een gezondlichaam)
Er waren tal van sport verenigingen. Ik noem ze:

· RKAVIC (vroeger VIC), voetballen

· HIC, hockey
· RIC, roeien
· ZWIC, zwemmen
· TIC, tennis
· TATIC, tafeltennis
· CRIC, cricket
· SCHIC, schaken

Ik weet niet meer of er in mijn begintijd op het Ig nog een groep verkenners was.
Tussen de klassen werden eveneens tal van sportwedstrijden georganiseerd, zoals handbal op de cour, volleybal, voetballen. Het is daarom niet verwonderlijk, dat in Amsterdam en de regio menig kampioenschap werd binnengehaald. Geregeld brachten de sportverenigingen talenten voort, die later op een hoger plan naam maakten. In mijn beginjaren nog volledig in pij, namen de paters vaak ook deel aan sportwedstrijden. Wiltink, Van der Loo en Van der Berg konden een aardig balletje trappen.
Maar niet alleen met sport hielden de Jezuïeten de leerlingen van de straat. Jaarlijks voerden leerlingen van het Ig, aangevuld met meisjes van Fons Vitae, een groot toneelstuk op. Na afloop van de voorstelling was er feest. Voorzichtig dansten we met de meisje van het Fons op de muziek van Ivo Niehe en zijn Furies. De band bracht heel voorzichtig andere muziek de school in als die waarvoor Bernard Huijbers zich inzette. Omgekeerd leende het Fons jongens van het Ig voor de stukken die die school wilde opvoeren. Ikzelf ben zo een keer uitgeleend aan het Fons voor het stuk "Ik herinner me mama". Ik heb een keer meegedaan aan een kleiner stuk op het Ig: De weerstaanbare opkomst van Arturo Ui van Berthold Brecht. Aan een uitvoering gingen vele uren van repeteren vooraf onder regisseur pater Carel van der Loo.

Verwijderen

Paul Welling 5 januari 2018 om 14:51

Elke klas organiseerde klassenavonden bij een van de leerlingen thuis. De eerste van Gym 1c vond bij mij thuis plaats. We sloofden ons uit elkaar te laten zien hoe goed we waren in muziek en het voordragen van gedichten. Maar centraal stond toch wel onze klassenleraar, hij was onze geestelijke leider en bepaalde wat goed voor ons was. Toen keken we nog tegen hem op al durfden we hem al en klein beetje in de maling te nemen. Hoe anders zou dat later zijn.
De Academies boden de aanstaande elite de mogelijkheid na schooltijd hun intellectuele vermogens te vergroten door mee te doen aan de debatten over cultuur, kunst, literatuur enz.; het koor en het orkest noemde ik al. Jaarlijks organiseerde gymnastiekleraar Ed Seebregts (Sepi was zijn bijnaam) een fietsenralley in de omgeving van Amsterdam. Ik heb die een keer gewonnen met een groepje klasgenoten. Lorre, pater Louis Lorié, was de stimulerende kracht achter de Romereizen. Ik heb nooit deelgenomen aan een reis naar Rome. Vond mijn vader te duur. Mijn klas ging een keer een week naar Parijs om Racine en Molière op te snuiven. Ik schreef met Berend-Jan van den Boomen en Peter Elverding een verslag over die reis in De Harpoen. In mijn beginjaren op het Ig was er in de zomer een schoolkamp. Van het eerste kamp staat het lied "Geef ons maar ons Europa" op de melodie van Exodus nog steeds in mijn geheugen gegrift. Ik zing het nog vaak.
Rond 5 december brachten tal van (hulp)sinterklazen met hun zwarte knechten huisbezoeken aan katholieke Amsterdamse gezinnen. Het geld, dat daarmee binnengehaald werd kwam terecht bij goede doelen, vaak een kindertehuis in Chili. Bij de schoolleiding heerste enige bezorgdheid om de jonge Zwarte Pieten. Zij kregen tijdens de huisbezoeken vaak intieme dingen uit de bezochte gezinnen te horen, hetgeen voor de jongens aanleiding kon geven tot praatjes over die gezinnen. De angst was vooral, dat de jonge jongens bij gemengde huwelijken dingen te horen zouden krijgen die niet voor hun oren bestemd waren.

Verwijderen

Paul Welling 5 januari 2018 om 14:52

Naar De Harpoen, onze schoolkrant, keken we altijd uit. Welke situatie zou er nu weer op de hak genomen worden. Maar De Harpoen diende toch vooral om onze literaire aspiraties de vrije loop te laten. Er waren onder ons echte schrijvers. Al in 1962 schreef ik in De Harpoen, dat wij jongeren van toen behoorlijk met de Rooms Katholieke Kerk in onze maag zaten. Ik liet weten, dat de kerk mij persoonlijk niet veel meer zei. Voorbode van een definitief afscheid. Veel indruk maakte ik met een artikel over de dood van mijn moeder.
In het schooljaar 1963-1964 begon de grote ommekeer. Zowel de HBS als het gymnasium barstten uit hun voegen. Vergroting van het college door nieuwbouw was de enige oplossing. Dus verhuisde de hele school naar de Banstraat en bleven de paters op de Hobbemakade achter. De Jezuïeten verloren daardoor niet alleen beetje bij beetje hun grip op de leerlingen, maar ook de grip op elkaar. Ik zat in de vierde klas en bleef dat jaar zitten. De voorgaande jaren was ik met taken en bijlessen, tijdens de zomervakantie voor Latijn bij een onooglijke lerares op de Linnaeusparkweg wier huis vol stond met boeken en blauw zag van de rook, en soms het een herexamen, steeds met hangen en wurgen overgegaan. Dat jaar niet meer. Toen mijn moeder in september 1964 plotseling overleed, was ik blij, dat ik was blijven zitten. Ik had hele andere dingen aan mijn hoofd dan huiswerk maken. Daar was gelukkig bij de leraren begrip voor.
Tussen de paters ontstonden conflicten over de inhoud van de lessen. Rector pater Ad Merx en godsdienstleraar pater Albert Verheij rolden over elkaar heen over de inhoud van de godsdienst les. In tegenstelling tot Merx wilde Verheij af van Bijbelkennis en de traditionele katholieke leer en ons leren omgaan met sexualiteit, hij wilde ons leren, dat homosexualiteit een geaardheid was en geen afwijking. Veel van de jonge Jezuïeten als Verkamp, Maas, Veelenturf sloten zich bij Verheij aan. De eerste uittredingen vonden plaats. Leraar Frans Co de Groote, die in het patershuis woonde, verstoutte zich om in onze klas een speech van Hitler na te doen compleet met al het geschreeuw van de Führer. De hele school kon het horen zo ging De Groote te keer, zijn collega's kwamen vragen of het wat rustiger kon. Niets hielp, De Groote bleef schreeuwen net als Hitler. Uiteindelijk moest rector Merx eraan te pas komen om De Groote te stoppen. Korte tijd later verdween hij van school.

In Amsterdam werd het met de dag onrustiger. De provo's hielden bij het Lieverdje hun happenings. Er waren Vietnamdemonstraties die wel eens uit de hand liepen. De paters Van Kilsdonk en Veelenturf riepen ons op mee te doen aan een absoluut geweldloze demonstratie daags voor Kerstmis. Het vertrekpunt was bij de Dokwerker. Ik deed mee en deelde folders uit, waarom de oorlog in Vietnam onmiddellijk gestaakt diende te worden. De tocht eindigde op de Dam en verliep zonder enig incident.

Verwijderen

Paul Welling 5 januari 2018 om 14:56

Binnen de katholieke kerk deed het Tweede Vaticaans Concilie veel stof opwaaien. Alles wat tot de kerk behoorde stond ter discussie. Ik kreeg van verschillende docenten complimenten voor de artikelen, die mijn vader schreef in dagblad De Tijd, zoals ik die ook in voorgaande jaren gekregen had voor zijn reportages over Afrika en Zuid Amerika. Impliciet hielden die complimenten in, dat de docenten van mij net zulke prestaties verwachten als mijn vader leverde. Maar ik was heel iemand anders.
Na twee schooljaren Banstraat verhuisde het Ig terug naar de Hobbemakade. Langs de Pieter de Hooghstraat was een hele nieuwe vleugel aan de school gebouwd. De cour was de cour niet meer. Het groene poortje was verdwenen. Er stond nu een moderne school met talenpraktica. Het spreken van een taal werd belangrijker gevonden dan het vertalen van klassieke auteurs. De vertrouwde sfeer van vroeger was helemaal verdwenen. Het was alsof we vanaf toen op een andere school zaten.

Gerard Wijdeveld

Gerard Wijdeveld
Ik bracht nog twee jaar in de nieuwe school door. Ik kon er maar niet wennen. Ook de gerenoveerde oude vleugel was niet meer zo knus als vroeger. Toch speelden zich nog een paar voorvallen af, die ik nog steeds kan oproepen als waren ze gisteren gebeurd. Dichter en docent klassieke talen Gerard Wijdeveld trachtte ons met de "Confessiones" van Augustinus nog eens te overtuigen van de grote waarde van het katholieke geloof. We hadden er geen boodschap meer aan. Het ging er ons om het Latijn zo goed mogelijk te vertalen op weg naar het eindexamen. Wat Wijdeveld over de heilige en het geloof vertelde boeide ons niet, zeker niet omdat we wisten, dat Wijdeveld zelf voor de oorlog een aantal hele verkeerde keuzes had gemaakt.

Verwijderen

Paul Welling 5 januari 2018 om 14:57

Ik herinner me, dat we in de 6e klas na elkaar geschiedenis hadden van Piet Fontaine en Latijn van de heer Bos. Tijdens zijn lessen kwam Fontaine met allerlei historische bewijzen, die we terug konden vinden in het door hem geschreven lesboek (elk jaar verplicht een nieuwe druk, kassa!), waarom het koningshuis zo goed was voor ons land. Door de Oranjes was Nederland door de eeuwen heen het enige stabiele land in Europa. In het volgende lesuur betoogde Bos aan de hand van teksten van Tacitus, dat Nederland rijp was voor een republiek. Ik voelde wel wat voor het standpunt van Bos met wie ik vlak voor het eindexamen ernstig in conflict kwam. Zoals al eerder opgemerkt, Latijn was bepaald niet mijn sterkste vak. Bos had de gewoonte bij elk gebruik door Tacitus van de ablativus absolutus de klas erop te attenderen, dat de Welling-fout er aan zat te komen. In zijn ogen gebruikte ik bij het vertalen van de ablativus absolutus steevast het verkeerde voegwoord. Die keer schoot de opmerking van Bos me volkomen in het verkeerde keelgat. Witheet van woede verweet ik hem, dat hij blijkbaar niet wilde, dat ik zou slagen voor mijn eindexamen. Ik vroeg hem of hij werkelijk niet begreep, dat zijn irritante opmerkingen mij zo onzeker maakten, dat ik vreesde voor mijn eindexamen. Nog een keer blijven zitten was voor mij niet acceptabel. Bos bond in. Enkele weken later slaagde ik niet in een keer voor het eindexamen. Zowel voor Grieks als Latijn kreeg ik een her. Met dank aan Bos en Lorre slaagde ik daarvoor met vlag en wimpel.
Ik de examenklas maakten we met Bos nog een kenmerkend voorval mee. Het spande ten zeerste in Amsterdam. Bouwvakkers en studenten waren aan het rellen. Met name De Telegraaf moest het ontgelden. Om op de hoogte te blijven wat er in de stad gaande was hadden we bijna allemaal een kleine transistorradio bij ons. Toen we vernamen dat het bij het gebouw van De Telegraaf uit de hand liep, stonden we allemaal op, pakten onze spullen, verlieten de klas en trokken naar de Nieuwe Zijdsvoorburgwal. Bos bleef beteuterd alleen in de klas achter. De volgende les ging Bos gewoon verder waar we gebleven waren, alsof er niets gebeurd was.

Bouwvakkersoproer

Bouwvakkersoproer

Zoals gezegd, met twee herexamens behaalde ik mijn diploma. Nooit heeft later iemand gevraagd hoe ik dat diploma had behaald. Omdat ik nog herexamens moest doen, ging de feestelijke diploma-uitreiking aan mij voorbij. Op een achternamiddag kreeg ik van Lorre mijn diploma uitgereikt. Na de daarop volgende zomervakantie verliet ik Amsterdam en ging bij mijn grootouders in Amersfoort wonen en studeren aan de Rijks Hogere Tuinbouwschool in Utrecht. Ik kwam in een uiterst conservatief milieu terecht. Geen docent van het Ig begreep iets van mijn keuze voor tuinbouw. Na het gymnasium ging je toch aan een van de universiteiten studeren. Ik heb het maar zo gelaten. Ik had de afgelopen zeven jaar geleerd mijn eigen keuzes te maken, soms tegen de stroom in. En daar ben ik het Ig nog altijd dankbaar voor.

Tiel, 9 september 2017

Verwijderen

Beantwoorden

Anoniem 22 januari 2018 om 17:52

beste heer Josh,
Dit gedeelte van Josh's spodderende blik is mooi..
Zelf ben in van t Atheneum en ben van 1971 tot 1978 op te Ig leerling geweest. Ben Igger net als mijn vader, mijn oom (werd wel voortijdig van school gehaald), mijn zus en haar drie kinderen. Ik had er best een Mooie Tijd. Ik probeer een beetje de Wiki lijst met bekende NL'ers van de scholen van de Jezuïeten in NL bij te houden. Is toch erg leuk om te doen. Ben benieuwd of er BN'ers of anderszins vermeldenswaardige personen zijn die ook op die lijst zouden kunnen...Het helpt wel als ze al een eigen lemma op Wikipedia hebben... weet je/ iemand meer?
H. Derksen
zie mijn website: portretvanu.nl (ook voor het contactformulier)

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 22 januari 2018 om 22:17

ERIK HEIJNE
Wis- en natuurkunde 1968, promotie 1983, voormalig onderzoeker onderhoud aan het Instituut voor Kernfysisch Onderzoek in Amsterdam en bij CERN in Genève, ontving de tweejaarlijkse prijs voor Hoge Energie en Deeltjes Fysica van de European Physical Society, 'vanwege een buitengewone bijdrage aan de Hoge Energie Fysica'. Hij ontving deze prestigieuze prijs, die eerder onder anderen werd toegekend aan Nobelprijswinnaars Martinus Veltman en Gerard 't Hooft, samen met Robert Klanner en Gerhard Lutz, omdat hij in 1980 de eerste zogenoemde silicium microstrip detector ontwikkelde en die vervolgens met deze collega's uitprobeerde in hun experiment bij het elementaire deeltjes-laboratorium DERN.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 22 januari 2018 om 22:18

Bron: SPUI 47 02|2017.

Verwijderen

Josz-Vosz 23 januari 2018 om 22:12

Leuk dat je deze vermelding in SPUI hebt opgemerkt. Ik heb die SPUI hier nu niet bij de hand, dus mogelijk is het daar niet correct, maar in jouw tekst staan 2 foutjes: ik deed eindexamen Gym-b in 1963, studeerde af in 1971, en 1968 was pas mijn kandidaats. Verder staat er DERN in plaats van CERN - waar ik deze toepassingen van silicium instrumenten heb ingevoerd, eigenlijk vanaf het jaar 1973 toen ik daar naar toe ben gegaan. Inderdaad heb ik dan in 1980 de eerste exemplaren van een silicium microstrip detector gemaakt, naar eerdere voorbeelden op IKO in Amsterdam, en uitgeprobeerd, samen met Klanner en Lutz, maar ook met enkele andere mensen daar. Die zijn dus buiten de prijzen gevallen. En ik ben intussen nog steeds regelmatig op CERN, zelfs na mijn pensioen in 2010. Op 2-3 maart 2017 zijn er ook voor het eerst een paar leerlingen van het huidige Ignatius bij ons op excursie gekomen, met hun natuurkunde-leraar Martijn Steenbakkers. Deze reizen gaan uit van de Nederlandse Natuurkundige Vereniging, onder de naam 'Quark-travel'. Ook in de komende zeven weken komt er weer iedere woensdag - vrijdag een bus met leerlingen, en moet ik weer vier keer optreden om ze echte elektronen, alfa-deeltjes of gamma fotonen te laten zien in een van mijn silicium detectortjes (klein,ong 15mm x 15mm).

Verwijderen

Josz-Vosz 23 januari 2018 om 22:56

Reactie d.d.23-1-2018 van Erik Heijne.

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 24 februari 2018 om 14:16

Kees Fens kwam op 24 augustus 1942 als leerling op het Ignatiuscollege aan de Hobbemakade.

Die scholen van Amsterdam, eigenlijk waren het maar drie. Het Barlaeus, het Vossius en het Ignatius. W.F. Hermans zat op het Barlaeus. Gerard Reve (korte tijd) op het Vossius, en ik (Huub Mous) op het Ignatius, evenals Kees Fens.

Hora ruit, tempus fluit. Het uur smelt heen, de tijd vloeit weg. Toen ik op het Ignatius kwam in 1960, was alles nog hetzelfde als voor de oorlog. Toen ik (Huub Mous) zeven jaar later wegging, was de wereld voorgoed veranderd. De tijden waren veranderd. Maar de tijd zelf, waar bleef de tijd?

Als de rimpels in mijn gezicht
Huub Mous
23 februari 2018

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 21 juni 2018 om 01:24

Archief van de Nederlandse jezuïeten

Archivaris: Pater M. Lindeijer SJ

Het archief van de Nederlandse jezuïeten is in 2016 verhuisd naar het KADOC in Leuven. Het Nederlandse archief kan daarom tot eind 2017 niet geraadpleegd worden. Het wordt opgeslagen en bewaard naast de archieven van de Vlaamse en Waalse jezuïeten in Kadoc en zal weldra op dezelfde wijze te raadplegen zijn als hieronder beschreven is voor het archief van de Vlaamse jezuïeten.

Contactadres: e-mail:
archives.jesuits.flanders@jesuits.net of
jo.luyten@kadoc.kuleuven.be.

U kunt voorlopig het formulier voor de Vlaamse archieven ook gebruiken voor aanvragen voor het consulteren van het archief van de Waalse of van de Nederlandse jezuïeten.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 23 juni 2018 om 23:01

Cornelis van de Lande
Kwitantie van ƒ125.727 + 9 stuivers
Suriname "De Caep de Goede Hoop".

SALOMON DORPER 1735-1784 - 2 - 10853 - (1770-1770) - KLAB03438000483 - KLAB03438000486 in Archief Amsterdam gedigitaliseerd 23-6-2018.

Beantwoorden Verwijderen

Reacties

Josz-Vosz 23 juni 2018 om 23:03

Datum notariële acte 7 augustus 1770.

Verwijderen

Josz-Vosz 23 juni 2018 om 23:17

Kan niet missen familie te zijn van mijn eindexamen-klasgenoot Leo van de Lande (+15-8-2008) wiens Hollandse voorouders in Suriname hebben gewoond en gewerkt. Zelf was Leo Bankdirecteur te Paramaribo.

Jos Heitmann

Verwijderen

Beantwoorden

Josz-Vosz 9 juli 2018 om 02:43

Het wordt altoos stiller met reacties.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 20 augustus 2018 om 06:15

Robbie Bloemkolk (1944-2013) te Amsterdam van de St.-Cornelisschool en als stroeve buurjongen

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 1 oktober 2018 om 21:57

H.T. verhaalt door pater Brenninkmeijer, M.A. (Michael) (1932) 1957-1961, naar zijn kamer te worden uitgenodigd om zijn aquarium te zien. Maar er was geen aquarium! Verder gebeurde er niets.

Beantwoorden Verwijderen

Josz-Vosz 12 oktober 2018 om 23:07

De foto's van Henny P.Vijn:

N.L.:
Leuk, dat er zomaar opeens wat oude weemoed de kop opsteekt. Geldt ook voor de foto's die Jos gisteren stuurde: zo herkenbaar, maar ook zo lang geleden. Laten we er maar van genieten.

H.M.
Mooi om die gezichten terug te zien....

G.H.:
Dank voor al die, inmiddels vervlogen, geschiedenis;
het gros ken ik,
heb het boek een 'Een Eeuw IG'
was bij die reünie 16-9-1995.
met vriendelijke groet,

Zij het dat deze foto's nooit gepubliceerd zijn.

Beantwoorden Verwijderen

Voer je opmerking in...

Reageer als: Josz-Vosz (Google Uitloggen

Publiceren Voorbeeld Melding sturen

Schrijf en blijf:

Links naar deze post

Een link maken

Nieuwere post Homepage Oudere post

Abonneren op: Reacties posten (Atom)

BEELDBANK

Amsterdam
NIOD [WOII]
Nationaal
Nederland
Tram
UvA
Zuid

TOTAAL AANTAL PAGEVIEWS

34,569

C C Creative Commons -. Thema Vensterfoto. Thema-afbeeldingen van sndr. Mogelijk gemaakt door Blogger.